

" HİYANETİN GENEL SEKRETERLERİ

Hiyanet istasyonunda çantalarıyla bekleyen milliyetçi Türklerin sonu cirkin ve başlarına batlayacaktır.

TKP Türk ve Kürdistanlı emekçiler~~em~~ karşı ihanet bataklığına düşmüştür. Ancak bu ihanetin çehresini iyice belirlemek gerekir. Geniye bakacak olursak (bu da önemlidir) tam bir açıklıkla TKP'nin 67 yıldan beri Türk ve Kürdistanlı emekçilere ve sosyalist davaya ihanet ettiğini görürüz. Onun için mürted sıfatıyla değerlendirilemez. Çünkü bu sıfat herhangi bir davadan geri çekilenlere verilir. Ancak TKP hiç bir zaman sosyalist yada devrimci bir güç durumuna gelmemiştir. Onun için mürted sıfatına layık değildir.

İhanetin kapsamı geniştir. Ancak ihanet sınırları açıktır. Kendini açığa vuran tarafta, Kürdistan halkının özgürlüğü ve davası karşısında aldığı tutum ve izlediği yoldur.

1920 yılından beri kurulmuş bulunan TKP, bu uzun tarihi boyunca sosyalizme inanan elamanlardan siri olmadı, tersine sürekli olarak bolşevizmin emperyalist işgale karşı gerçekleştirdiği zaferlerden milliyetçi aydınların birliğine çağırı yada kuruluşundan beri Mustafa Kemal'i devrimci, Kemalizmde ulusal burjuvazinin hareketi olarak gören hayalleriyle hareket itti. Bunlarla cepheyi kurma çabalarıyla da hayallerine bir yenisini eklemiş oldu. Ki bu hayallerinin pahasını sonunda, Mustafa Kemal'in Karadenizde batırdığı yöneticilerinin hayatıyla ödedi.

Kemalist hareket kitlesel hareketin gelişmesiyle kendi gelişiminin gerçekleştirdiği bilinen şeydir. Ancak hiç bir zaman önemsenecek bir duruma sahip olmadı. Kitlesel durumdan yararlanmak için hiç bir ciddiyete geçmedi. Bunun için ne azmini nede ciddiyetini gösterdi. Kemalist hareket kendilerinin savunduğunu savunmaya başlayınca hemen Kemalizmin saflarına katıldılar. Bundan öte en cirkin biçimlerde katıldılar.

Kemalist ideoloji sınıfsız toplum düşüncesini ileri sürmektedir. Kuşkusuz burada burjuvazinin adına gerçekleştirmektedir. Ancak TKP en çok gereksinim duyduğu dönemlerde bile koyduğu tahlillerin hiç birinde sınıfsal düşünce bulunmamaktadır. 1925'de ise, Şevket Süreyya ve Şefik Hüsnü Türkiye'de proletaryanın gelişkinlikx olmadığını iddia ederken Kemalizmin ulusal bir hareket olduğunu, program belgelerinden birinde de bunun desteklenmesi gerektiğini söyledi.

Kürt ulusal sorunu TKP için hiç bir zaman varolmamıştır. TKP 1925'de Şeyh Sait ayaklanmasına karşı olanların başında gelmektedir. Bunu da, "decallar hareketi, emperyalist kışkırtmalar, Kemalist uygarlığa karşı isyan hareketi" çağrılılarıyla gerçekleştirmektedir.

TKP komünterndeki mutasıp milliyetçi partilerin başında gelmektedir. Ve komüntern tarafından "stravizmle, ilerici enternasyonalin çizgisini izlemekle" sağlandı. Bu da TKP'yi sevindirdi ve bununla öğünmeye itti.

Bundan kısa bir süre sonra da, bu parti Kemalizm saflarına katılmaya başladı. Ki ilk başta Şevket Süreyya Aydemir, daha sonrada Burhan Bilge, İsmail Hüsref ve Sen olarak TKP sekreteri Vedat Nedim Tör bütün partinin arşiviyle birlikte Kemalizme katıldılar. Komünterndeki parti temsilcisi de, uzun yıllar Kemalizmle işbirliğiyle görevlendirilmişti. Bundan sonra bu hainler Kemalist ideolojinin temellerini attılar ve en önemli Kemalist gurupları yönetmekle görevlendirildiler. Bu sol Kemalistler ideolojik, politik ve örgütsel düzeylerde Kemalizmin değişik bestelerini çalmaya başladılar. 1923

yılında da, uluslararası düzeyde yıldızı söndü ve politik olarak 1935 yılından sonra 3. enternasyonal bakımından varlığı sona erdi.

Türkiyeli aydınların yönetime olan muhalefetlerinin biricik nedeni, hükümette önemli yerler elde etmek içindir. Bu gelenek Türk aydınlarının babası sayılan Namık Kemal ve Şinasi ile birlikte başladı ve daha sonra kökleşti. Ki 1870 paşasının çevresi ve daha sonra en yirtici kadrosu durumuna geldiler. 1897 yılında Sultan Hamit'in başlattığı tasfiye hareketi tam olarak ürünü verdi. Abdülhamit'in yeğeni Ahmet Cellalettin paşa Avrupa'ya kaçan bütün politik sığınmacıları toplayıp devlet kadrolarının ve elçiliklerinin işbirlikçisi durumuna getirdi.

TKP sürekli bir biçimde Türk solunun devletle işbirliği için yönetici rolü oynadı. Ki bu tutum daimi gelenek haline geldi. 1980 yılında da TKP'nin hemen devletle birliğinin koşulları mevcut değildi. Çünkü muhalefetin ~~xxxx~~ saflarında devlet adına davranacak bir güce gereksinim vardı. TKP'de bu görevi eksitsiz olarak yerine getirdi.

Bunun en belirgin örneğide iddia edilen "Sol Birlik'tir. "Sol Birliği" oluşturan güçler, 12 Eylül 1980 darbesinden hemen sonra, tek tek karşı devrimin kazanımlarına dayanarak, devrimci güçlerin karşılaştığı zararlardan yararlanarak faşizmin programı çerçevesinde reformist solu varakna çalışmalara başladı.

H. Kutlu ve N. Sargın'ın Türkiye'ye olan programlı dönüşleri de bağlılık ve işbirlikçilikle tanınan Türk solunun tarihindeki zorunlu tasfiye ve ihanet istasyonu durumuna geldi.

Sömürgeci Türk burjuvazisi sınıfsal güvenliğini garantiye almak için sürekli olarak değişik yöntemleri izledi. Onun için sürekli olarak bu hedeflerini gerçekleştirecek kuyrukçu, bağlı solu yaratmaya çalışmıştır. Proletarya şiddetini tarihe bırakan, devrimi ve illegaliteyi inkar eden, "milli misaki" ve burjuva parlamenکو düzenini kutsallaştıran TKP, faşizmin hazırladığı komploya ve geçirmeye çalıştığı oyuna pratikte katılmaktadır.

Oyun çok açıktır. Vedat Nedim Tör'ün rolü oynanmak isteniyor. Ki bunlar açıklamalarında 1927 yılında komünizmin sırlarını açığa vurduğunu söyledi. Biçimsel mahkumlar kuruldu, hakimler çok iyi bir biçimde davrandılar. "TKP'den geri dönenlere yargının gerçeği gördü bahanesiyle hafif hükümler verdiler. Bundan sonra da Kemalist hükümetin bühyesinde hassas merkezleri ~~xxx~~ teslim ettiler.

Bu yönde faşist yönetimin bütün uzmanlarının ve gazetecilerinin, TKP ve TİP'nin ve diğerlerinin çabaları "solu en iyi biçimlerde evcilleştirmek, gizli örgütlerin legaliteye çekilmesi" ~~ixix~~ biçiminde, "kitlemel muhalefeti nasıl aleni partilere aktaracağı, politik mültecilerin nasıl geri döneceği her kişiye verilecek görevler" için ~~xx~~ planlara yönelmektedir.

Türk burjuvazisi akıllıdır. Azımsanmayacak bir deneyimede sahiptir. Onun için kendine güvenmektedir. "TKP'yi kendi elinde bir araç yapacak" yolu bulmak için hesaplar yapmaktadır. Sadece bu ihanete örgütlü olarak katılanlar için değil, TKP'nin "tasfiyeciliği sonucunda örgütsüz olarak kalan" devrimci elemanları ve etrafındakilerin bu ihanet tirenine binmesi için uygun koşulları yaratmaya çalışmaktadır. Ki Türk burjuvazisi bunun aracılığıyla "ulusal egemenlik cephesini" tamamlamaya çalışmaktadır.

Aşağıdaki gerçek çok açıktır: Bu ihanet bataklığının temel hedefi, Kürdistan ulusal kurtuluş savaşımını, ve bu savaşımın örgütlü öncüsü tarafından sürdürülen silahlı savaşımı tasfiye etmektir. Ki Türk burjuvazisi, silahlı mücadeleyi ve devrimci örgütleri, yasal olmayan ve kanun dışı olanın önünde yasal ve kanuni olan bir duvar çekmekle tasfiye etmeye çalışmaktadır.

Reformist-küçük Kürt burjuvazisi de, bu ihanet oyununda en önemli rolleri üstlenenlerin başında gelmektedir. Bunlar açık sorunlardır. Alevî çağırardan yönetilmektedir. TKSP, Peşeng, Kürdistan Pres en çirkin ve ayçak biçimlerde bu pazarlığa katılmaktadır. Bu pazarlık, bu güçlerin yazıları, makaleleri, söylemleri ve hareketlenmeleriyel sürmektedir.

Burjuvazi bunun sınırlarını kesin bir biçimde çizmiş olsa bile isteklerindeki yumuşaklık mevcuttur. Bu da, "hiç bir biçimde milli misaki kötülemek", "bağımsızlığı istemek, silahlı savaşımdan uzaklaşmak", Kürdistan'ın diğer parçalarına ve özerk yönetimi her şeyden önce görmek", PKK ve uyguladığı teröre karşı koymak," Bunun pahası ise, (bu da kesin değildir) Kürtçe yayın yapmak, devlet bürokrasisi içerisinde gelişmek.

Bugün faşizm Türkiye'deki demokratik devrim ve Kürdistan'daki ulusal kurtuluş savaşımına karşı kullanmak hedefiyle yasal Türkiye Kürt solunu oluşturmak için yoğun çabalar harcamaktadır. Bunun karşılığında da burjuvazinin çizdiği sınırlar çerçevesinde bağırıp çağırma hakları vermektedir. Bir başka yönden de, demokrasi maskesi altında devrimci savaşıma karşı saldırıya geçirmektedir.

Kürdistan'daki küçük burjuva politikası bu alçak ve şerefsiz rolü nasıl kabul etmektedir?

Bu sınıfın tarihi yetki adına hareket ettiği politik kişilerin tarihi, yapmacık ve diğışik bir tarihtir. Sonucu Abdülhamit dönemine kadar götürmek olanaklıdır. Ki kökleri o zamana kadar uzanmaktadır.

Bu dönem içerisinde Kürt burjuva feodal aydınını yarattı. Ki Abdülhamit'e bağlı Zadakan okulları ve Hamidiyeci guruplar, işbirlikçi Kürt aydınının büyüklüğü ocaklar durumundaydı. Bu aydınların kökü feodal sınıfa dayanmaktadır. Onun için bunlar yarı feodal doğaya sahip, feodal aristokratik aydınlardır.

İmtiyazlı (Özerk yönetim) anlayışını ilk formüle edenlerdir. Saygın bağımsızlık hedefi yerine bazı imtiyazlarda olgusunu bulan ve sak olan istemlere çağırdılar. Bununlada Osmanlı eğitiminin ürünü verebilsinler. Bir kısmı sınırını aşp, kendini dizginliyemedi ve Türk örgütleriyle birleşmeye başladı. Ki Abdullah Cevdet, İshuk Skani, ittihat ve tarakkinin kurucuları arasında yer almaya cesaretlendiler. Bir kısımda doğrudan işbirliği ve inkarı yeğledi. Üçüncü bir kesimi de, Kürt sorununu Türk burjuvazisinin elinde ihtiyat bir sorun durumuna getirdi. Bu bakımdan Kürt teadi cemiyetine ve hedeflerine başka biçimde bakılamaz. I. dünya savaşının yarattığı yıkım ve harap, bir çok ülkenin onyıllarını ve bunun kendinde savaşım düşüncesine itince Kürt aristokrat aydını, Kemalizmden yardım bekledi. İstanbul'dan hiç çıkmamaları bağımsızlık hedefinden kesin kağıstan başka şeyle yorumlanamaz.

Burada Mutleka Kemalizmin eģemenliğinin Kürt küçük burjuvazisinin bağımsızlık ruhunu derinleştirdiğine işaret etmek gerekir. Ki bağımsızlık varılması mümkün olmayan bir sorun durumuna geldi. Kemalizmin sunduğu eğitim, terbiye ve olanaklar ışığında komprodora dönuşen Kürt feodellerine bağılı politik güç olmaları ıkkı itibariyle Kürt küçük burjuvaları kendilerine verilen

izin çerçevesinin dışında politik ve örgütsel istemlerini asmaz duruma geldiler; ayakları üzerine duramayan bu kesim, politik olarak ve sürekli olarak Türk liberal ve reformist burjuvazisinin ve küçük burjuvazinin içerisinde yer aldı.

1970'lerde Kürdistan'daki kaçak burjuvazinin bağımsızlık sloganını atıp sosyalizmi iddia edince, Türkiye'deki sınıfsal ve ulusal savaşının en şiddetli olduğu 1970'lerde Kürdistan'daki kaçak burjuvazinin sosyalizmi iddia etmesi gasdı bir sahtekarlıktı. Ancak Kürdistan'daki küçük burjuvazinin bağımsızlığının hedefi malum değildir. Sosyalizm ise, kendisi bakımından krizin gerçek nedenidir. Ancak başka bir çıkış yolu bulamayınca sosyalizmi maske edinmekten başka yolu kalmadı. Gerçekte ise buna kesin inanmıyorlar. Herhangi bir soruna ihanmayan bir kişide hemen geri çekilir. Çünkü her vazgeçmenin ardında inançsızlık bulunmaktadır.

Özgürlük Yolu, DDKD, Rızgari vs, diğer güçler Türkiye'de bulunan konumların sınırında kaldılar. Ve DDKD, TSİP'ni Kürdistan'da meydana uyaretler yapması için çağrı ~~yapacak~~ çağrı yöneltmeye kadar alçaldı. Pratik uygulamanın dersleri açığa çıktıkça reformistlerin iç yüzü daha da açığa çıkmaktadır. Sözü edilmesi gereken şeyde cemiyetlere tapmak, PKK kişiliğinde somutlaşan Kürdistan ulusal kurtuluş savaşına ve örgütlenmesine düşmanlıktan başka anlama gelmez.

UDG'nin 1979 yılında DDKD, Özgürlük yolu ve KUK tarafından kurulması (ki kitlesel ulusal kurtuluş mücadelesi en gelişkin bir dönemine vardı) simdiki Sol Birliğin kurulmasından başka birşey değildir. TKP'de buna benzer ~~wawaw~~ UDG kurup bu cepheleri Türk liberal burjuvazisinin şefkati ve koruması altında bıraktı. Ancak o günkü koşullar bu anlamda hiç bir gelişimi gerçekleştirilmeye uygun değildi.

Koşullar bunun yarattığı sınıf ve politik güçlerin çalışmalarını etkiler. Ancak sınıfın doğası değişmeden çalışmasında değişmez. Bağlı olanıda bağıllılığı üzerinde ısrar eder.

Kürdistan'daki küçük burjuvazinin pratiği, cephenin kurulmasının zorunlu olduğu zamanlarda dağınık ve ayrılık olgusuyla, direnişin gerektiği ~~wawaw~~ durumda teslimiyetle örgütlerin korunması gerektiği dönemde de bunların tasfiyesi ve dağınıklığıyla belirlenir.

Asılsız küçük burjuvazi olan TKSP, Peşeng ve işbirlikçiliği, PKK'nın silahlı direnişi, kürdistan ulusal kurtuluş cephesine düşmanlığı maske edinen, özerk yönetime boyun eğen, yeniden reformist olanaklar peşinde koşan diğerleri bu sefer, Türk reformizmine, liberal burjuvazisine emellerini bağladılar. Ancak reformist ve liberal burjuva rolünü doğrudan faşizm oynadı. Koşullar, bütün ~~w~~ sınıfların rollerini yeni koşullara göre oynamalarını zorladı.

Her şeyden önce koşullara tam hakim olan Kürdistan ulusal kurtuluş savaşımı vardır. Onun için Türk burjuvazisinin önündeki temel görev, Kürdistan bağımsızlık savaşımında temsil edilen muhalefeti tasfiye etmektir. Burjuvazinin tutumu zorlaştıkçada, ulusal birlik temelindeki görüşleri yaygınlaştı. Reformist işbirlikçiler bakımından gün doğmuştur. Ancak PKK ve ulusal kurtuluş savaşımına düşmanlık zorunluluğu koşulu mevcuttur.

Sol Birlik bu düşmanlığın adı durumuna geldi. Bir diğer anlamıyla Türkiye ve Kürdistan savaşımının kudretini dağıtan şirket durumuna geldi. Sahipleride kendilerini en küçük fiatlarla satlığa çıkardılar. Sol Birlik Türk sö-

mürgeciliği adına örgütlü tasfiye gurubu durumuna geldi. Asılsız reformistlerde "Sol Birlik" içerisinde ibret olarak görülen bu rolü oynadılar.

Türk burjuvazisinin seçimlerinde böylesi bir rolü üstlenerek, sömürgecilerin onayıyla parlamento adaylarını belirlemek, gazeteler aracılığıyla sağlam yardımlaşma, kürdistan ulusal kurtuluş savaşını faaliyetlerine düşmanlıkta tam organizasyon, Avrupa'da emperyalist ortamlara olan gönüllü işbirlikçilik, özerk yönetimin vb. asılsız Türk küçük burjuva politikalarının uygulamalarına savunmak, sömürgeci burjuvaziyle uzlaşma yollarını arama çabalarının açık belirtileridir.

Halktan soyutlanmış bu güçler devrim ve karşı devrim arasında sıkıştıkça karşı devrime dahada kaymaktadır. Bu anlamda "Sol Birlik", birlik çabalarını Türk burjuvazisinin kanalına akıtan güçlerin örgütlenmesini geçmemektedir. Sözü edilmesi gereken, Türk burjuvazisinin çabaları TKP ile yetinmemektedir. Çoktan beri TKSP ve diğerleriyle gerçekleştirilmektedir.

Türk burjuvazisinin kuşkuları şimdîye kadar bu güçlerin bu rolü oynayıp oynayamaması üzerindeydi. Oysa bu güçler çantalarını çoktan hazırlamışlardı. İhanet treninin efendileri taşıdığına göre de, geri kalanlarda bunların peşinde gitmek zorundadır.

Bu alçatların izlediği ihanet yolu sonuna gelmektedir. Maskeleri düştü ve kimlikleri ortaya çıktı. Sefil halktan soyutlanmış bu hain ve caniler kendilerini satarak ihanetin son istasyonuna vardılar. "Politik pehlivan" olan bunların durumunun işaret ettiği bir şey varsa, bağlı oldukları boğucu krize işaret etmektedir. Kendilerinin hayal ettikleri gibi Türk burjuvazisi sonunda hayal ettiğini görecektir. Yıpranmış ölü cesetlerin kokusuna boğulacaklardır. Mürted ve hainlerin gerçek yüzlerinin ortaya çıkması ulusal bağımsızlık çizgisinin doğruluğuna resmi ve politik itiraf olarak görülür.

Diğer halklar gibi, Kürt halkıda ihaneti hiç affetmeyecektir. Düşman saf larındakiler bilindikcede halkımızın savaşımı ulusal kurtuluş ve sosyalizm yolunda daha ileri boyutlarda ilerlemesi için yolu kolaylaştıracaktır. İhanet nereden gelirse gelsin direnişi önünde bulacaktır."

Denge Kürdistan. Sayı 8.
Ocak 1988, Sayfa: 31,32,33

NOT: Bu yazı PKK tarafından Arapça olarak yayınlanan Denge Kürdistan dergisinin 8. sayısından çevrilmiştir. Arapça yazının örneğinde birlikte ~~gönderilmektedir~~ gönderilmektedir.

TÜRKİYE'DE FAŞİST-ASKERİ DARBE

"Emperyalizm çürüten kapitalizmdir."Veya "Emperyalizm geberen kapitalizmdir".Büyük Üstad Lenin daha 1916 yılında bu belirlemeleri yapıyordu. Günümüz şartlarında Lenin'in ne kadar haklı olduğunu bir defa daha anlıyoruz.Evet emperyalizm çürüyor, geberiyor.Dünyanın her yerinde ağır darbeler yiyiyor. Bunun aksi de zaten düşünülemezdi.Yaşamını sömürü düzeni üzerinde devam ettiren her toplum gibi,kapitalizm ve son aşaması emperyalizm de yıkılacaktır.Fakat kapitalizm yıkılacaktır diye beklemek ve her şeyi oluruna bırakmak diyalektik bir yöntem değildir.Çelişkilerin mücadelesiz ortadan kalkacağını düşünler burjuvazinin o veya bu şekildeki savunucularıdır. Buna karşı her olguya somut yaklaşmak ve fikirler belirtmek marksistlerin yöntemidir.

Biz bu bildirimizde Türkiye'de faşist askeri darbenin nasıl gerçekleştiğini ve amacının ne olduğunu somut verilerle belirtmeye çalışacağız.Yalnız belirtmekte yarar vardır ki,her olayda olduğu gibi askeri faşist cuntaya da neden olan ekonomik temeller incelenmelidir.Temel ekonomidir. Askeri darbe siyasi bir olgu ise dayandığı bir ekonomik temeli vardır. İşte biz bu yöntemden hareket ederek görüşlerimizi belirtmeye çalışacağız.

Son otuz yıl içinde,Hindi-Çin'i halklarının ulusal bağımsızlık,demokrasi ve sosyalizm için verdikleri kararlı mücadele karşısında emperyalist-sömürgeci'ler gerilemek zorunda kalmışlardır.Buna karşın bütün güçleriyle bugün kaynayan bir bölge durumunda olan Orta-Doğu üzerine çullanmışlardır.ABD emperyalizminin İran'dan kovulması ve Afganistan'da demokratik muhtevalı bir iktidarın iş başına gelmesi,Orta-Doğu'nun önemini emperyalistler açısından daha da arttırmıştır.Emperyalistler,başta ABD olmak üzere uzun zaman beri Orta-Doğu'da yeni bir karakol arayışına girmişlerdi.Bu arayışlarında en olumlu gördükleri ülke Türkiyedir.Bunun yanında gerici Arap iktidarlara ile siyonist İsrail'i unutmamak gerekir.Fakat emperyalistler için bu ülkelerden en önemlisi Türkiyedir.Türkiye'nin çok önemli stratejik bir geo-politik yapıya sahip olması ve Türkiye sınırları içinde kalan ülkemiz Kürdistan'ın kuzey parçasındaki çok zengin petrol yataklarının oluşu Türkiye'ye verilen önemin başlıca nedenleridir.

Bu bağlamda emperyalistler ilk olarak ekonomik yardım(!) kisvesi altında Türkiye'deki yerlerini sağlamlaştırmaya başladılar.Bu ekonomik yardımlar! yapılarak dahi emperyalistler çok temkinli davranıyorlardı.Her şeyden önce Türkiye'nin sömürgeci konumunda olan kuzey Kürdistan'da anti-sömürgeci,anti-emperyalist bir muhalefet geliyordu.Bunun yanında Türkiye Proleteriyasının iktidara yönelik mücadelesi toplumun ve hayatın her alanına kök salıyordu.Bu durumda emperyalistler hemen yatırım yapamazlardı.Çünkü Türkiye'de bir devrimden ve kuzey Kürdistan'da bir Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinden korkuyorlardı.Eğer böyle bir şey olsaydı emperyalistlerin tüm yardımları(!)boşa çıkacaktı.Bu yardımlardan(!)hiç bir fayda elde edemeyeceklerdi.Bütün bu saydıklarımız üzerinde emperyalistler uzun uza diye düşündüler.En sonunda yeni bir planı uygulama alanına soktular.Yapılacak yardımların boşa çıkması,Türkiye'nin emperyalizm için uzun dönemli bir üs olarak kullanılabilmesi ve NATO'nun bu kanadının sağlam elinde kalması için,Türkiye'de ve kuzey Kürdistan'da gelişen devrimci muhalefetin önlenmesi gerekiyordu.Bu madalyonun bir yüzü ise işbirlikçi,sömürgeci ve işbirlikçi burjuvazisinin siyasi oligarşisini pekiştirme özlemidir.Bilindiği gibi Türkiye'de ekonomik kaynaklı olan siyasi buhran en fazla tekeli burjuvaziyi rahatsız ediyordu.Bilhassa son dönemlerde Türkiye sömürgeci devlet mekanizmasının işlerliğini kaybetmesi,halkın burjuvazinin mevcut partilerine karşı güvensizlikleri bu rahatsızlığın temel kaynağıdır.Bu durumda tekeli,sömürgeci ve işbirlikçi Türk burjuvazisi çok dar bir geçide girmişti.Bu geçidi genişletmek gerekiyordu(!).Bütün buhranlara son vermek gerekiyordu(!).Halkın devrimci potansiyelini dağıtmak gerekiyordu.Fakat bütün bunlar öyle b t b şekilde olmuyordu.Ne yapmak gerekiyordu?

Tekelci burjuvazinin tarihin her döneminde olduğu gibi,sıkıştığı anda uyguladığı açık FAŞİZM'i uygulamak gerekiyordu.Başta kuzey Kürdistan olmak üzere Türkiye'de faşist bir Terör entirminin tam zamanıydı(!).Bunun için ön hazırlıklar çok önceden yapılmıştı.Ordu başa gelecekti.Çünkü onlara göre Ordu'nun devrimci bir geleneği vardır!!Militarist ordu şimdiye kadar hep ülke bütünlüğünü korumamış mıdır?Kahraman Mehmetçikler ülkesini bütün yıkıcı faaliyetlere karşı korumamışlar mı?T.C'nin(Türkiye Cumhuriyeti'nin)kahraman ordusu şimdiye kadar hep demokrasi'nin savunucusu olmamış mıdır?!!

Bu palavralar artık geçersizdir beyler.Tarihin motorunu geriye döndüremezsiniz.Militarist T.C ordusu ne demokrasinin savunucusudur,ne de bir başkasının.Militarist ordu tekeli,sömürgeci ve işbirlikçi Türk burjuvazisinin savunucusudur.Militarist ordu NATO'nun savunucusudur.Bu ordu FAŞİZM'in savunucusudur.Bir başka şeyin değildir.

YURTSEVER KÜRDİSTAN HALKLARIMIZA sesleniyoruz;

Türkiye'de tekeli,sömürgeci ve işbirlikçi burjuvazinin gerçekleştirdiği askeri cunta,açık faşizmden başka bir şey değildir.Faşizm Kürdistan'daki sömürgeci baskıyı katmerleştirecektir.Ülkemiz Kürdistan'da gelişen devrimci Ulusal Demokratik Halk Devrimine daha bir barsla saldıracaktır.Bütün Kürdistan ulusal kurtuluş güçlerinin,bağımsızlık,demokrasi,sosyalizm ve birlik mücadelelerini tahrip etmeye çalışacaktır.Bunun yanında Türkiye Proleteriyasının gelişen mücadelesine gem vurulmak istenecektir.Orta-Doğu'daki tüm ulusal ve sınıfsal kurtuluş mücadelelerine karşı,bütün gericilerin,emperyalistlerin,sömürgecilerin kanlı cephesi pekiştirilmek istenecektir.Bütün bunlara karşı sesimizi yükseltelim!Türkiye ve diğer ülke halkları ile enternasyonalist dayanışmamızı kuvvetlendirelim!Sınıf bilinçli Türkiye proleteriyasını emperyalizm ve Faşizm'e karşı verdiği mücadelede yalnız bırakmayalım!Bu mücadeleye anti-sömürgeci mücadelemizi ekleyelim ve bunu kararlılıkla savunalım!Ülkemiz Kürdistan'daki burjuva milliyetçilerinin,ha askeri faşist Cunta gelmiş,ha gelmemiş bizim için hiç bir şey değişmez,gibi safasalarına karşı çıkalım ve onları şiddetle eleştirelim!Biz ancak bu şekilde saflarımızı sıklaştırır,Türkiye ve dünya Proleteriyasıyla enternasyonalist birliğimizi sağlar ve faşist askeri Cunta'nın yaşam damarlarını kökünden keseriz.

Sınıf bilinçli TÜRKİYE PROLETERYASI,

Tekelci,sömürgeci ve işbirlikçi Türk burjuvazisinin faşist askeri Cuntasına karşı ilkeli birlik barikatlarınıza oluşturun!Kürdistan halkları'nın haklı Devrimci Ulusal Demokratik Halk Devrimine mücadelesinin sosyal-sömürgeci bir gözle bakıp değerdirmeler yapan revizyonist ve oportünistleri şiddetle kınayın!Biliniz ki,Kürdistan halkları sizinle enternasyonalist dayanışmaya hazırdır!Unutmayınız ki,Kürdistan bağımsızlık,demokrasi,sosyalizm ve birlik mücadelesi sizin iktidar mücadelesine ters değil,bilakis onun en büyük dayanağı ve dostudur!Bu günkü faşist askeri Cunta 1960 ve 1971 örneği gibi değildir!Bu Şili ve Latin-Amerika cuntalarına benzer bir Cuntadır!Mücadele'de başarının ancak uzun dönemde elde edileceğini unutmamalıyız!İşte bu uzun dönemli mücadelemizde hep beraber haykıralım;

- YIKILSIN FAŞİST-MİLİTARİST CUNTA!

- FAŞİST-ASKERİ CUNTA KÜRDİSTAN HALKLARI'NIN DEVRİMCİ ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİNİ DURDURAMAZ!

- YAŞASIN TÜM DÜNYA,TÜRKİYE ve KÜRDİSTAN HALKLARI'NIN FAŞİST CUNTA'YA KARŞI ORTAK SAVAŞIMLARI!

KÜRDİSTAN DEVRİMCİ-YURTSEVERLERİ

P A L E

DIE FASCHISTISCHE MILITÄR-JUNTA IN DER TÜRKEI

"Der Imperialismus ist der verfaulende Kapitalismus." Ode: Imperialismus heißt krepierender Kapitalismus". Noch im Jahre 1916 machte der große Lehrer Lenin diese Aussagen. Wir verstehen gerade heute wieder sehr gut, wie Lenin recht hatte. Ja, der Imperialismus verfault und krepirt. Jeden Tag hat der Imperialismus schwere Verluste überall in der Welt. Etwas anderes konnte auch nicht erwartet werden. Sowie jede andere Gesellschaft, die auf die Grundlage der Ausbeutung aufgebaut ist, wird der Kapitalismus und sein höchstes Stadium, der Imperialismus, eine Ruine darstellen. Es ist aber keine dialektische Methode zu sagen, daß der Kapitalismus von sich selbst kaputtgehen und auf die Zerstörung des Kapitalismus warten würde. Diejenigen, die die Widersprüche ohne einen Kampf aufzuheben meinen, sind so oder so die Vertreter der Bourgeoisie. Dagegen bringt die Methode der Marxisten für jede Sache konkrete Analysen und Ziele.

Wir werden in diesem Flugblatt die Gründe des faschistischen Militärputsches in der Türkei exakt beschreiben. Es ist zu bemerken, daß die Gründe des Putsches auf der ökonomischen Basis sowie bei allen anderen Sachen auch analysiert werden muß. Wenn der faschistische Militärputsch ein politisches Phänomen ist, muß es auch eine ökonomische Grundlage haben. In diesem Rahmen werden wir auch unsere Meinung dazu äußern.

In den letzten 30 Jahren haben die imperialistische Kolonialisten gegen den Kampf für nationale Unabhängigkeit, Demokratie und Sozialismus der Völker in Indo-China Rückschritte machen müssen. Dagegen haben sie aber alle ihre Kräfte auf das Gebiet des Nahen Ostens verlegt, das im Moment einen Brennpunkt darstellt. Die Niederlage des US-Imperialismus in Iran und die Gründung eines demokratischen Regimes in Afghanistan machten dieses Gebiet für die Imperialisten noch wichtiger. An erster Stelle der US-Imperialismus aber auch andere Imperialisten, suchten schon seit langem einen Stützpunkt im Nahen Osten. Bei dieser Suche war die Türkei das günstigste Land für sie. Es dürfen jedoch die reaktionären arabischen Regierungen und das zionistische Israel nicht vergessen werden. Aber für die Imperialisten ist die Türkei am wichtigsten. Die strategische und geo-politische Lage der Türkei und die reichen Erdölquellen in Nord-Kurdistan liefern dafür Gründe.

In diesem Zusammenhang haben die Imperialisten unter dem Vorwand ökonomische Hilfe zu leisten angefangen, ihren Platz in der Türkei zu festigen. Bei dieser imperialistischen Hilfsaktion (!) waren die Imperialisten sehr vorsichtig. Vor allen Dingen entwickelte sich in Nord-Kurdistan eine anti-kolonialistische und anti-imperialistische Opposition unter den kolonialen Bedingungen. Daneben erweiterte sich auch das Wurzelnetz für den Kampf des türkischen Proletariats für die Machtübernahme. In diesem Zustand konnten die Imperialisten nicht einfach helfen. Denn sie hatten vor einer Revolution in der Türkei und vor einem nationalen Befreiungskampf in Nord-Kurdistan Angst. Die imperialistische Hilfe (!) wäre für die Imperialisten ganz umsonst gewesen, wenn sich die obigen Ereignisse in die Tat umgesetzt hätten. Und somit konnten sie von dieser Hilfe (!) überhaupt nichts gebrauchen. Wegen all dieser Gründe haben sich die Imperialisten einen neuen Plan ausgedacht. Um alle ökonomische Hilfe (!) benutzbar machen zu können, die Türkei für den Imperialismus langfristig auszunutzen und diesen Flügel der NATO in kräftige Hände zu geben, mußte die revolutionäre Opposition in Nord-Kurdistan und in der Türkei verhindert werden. Das ist nur die eine Seite der Medaille. Die andere Seite ist der Wunsch der Befestigung der politischen Oligarchie der türkischen monopolistischen, kolonialistischen und koalitierten Bourgeoisie. Wie bekannt ist, störte die politische Krise, die von der ökonomischen abhängig sind, die monopolistische Bourgeoisie am meisten. Die Hauptquelle dieser Störung war die Unfähigkeit (wie zu erwarten ist) des kolonialistischen Staatsmechanismus der Türkei und die Unvertraulichkeit der Massen für die vorhandenen Parteien der Bourgeoisie. Die monopolistische, kolonialistische und koalitierte türkische Bourgeoisie war damit in einem Durchgangsstation. Dieser Durchgangs- station mußte

erweitert werden (!). Für alle Krisen mußte eine Lösung gefunden werden (!). Das revolutionäre Potential des Volkes sollte niedergeschlagen werden (!).

Die türkische kolonialistische Bourgeoisie konnte das alles aber nicht einfach durchsetzen. Was sollte gemacht werden? Wie zu allen Zeiten der Geschichte zu sehen ist, mußte die monopolistische Bourgeoisie diesmal auch den öffentlichen FASCHISMUS in Kraft setzen. Es war der richtige Zeitpunkt für sie an erster Stelle in Nord-Kurdistan, aber auch in der Türkei einen faschistischen Terror anzuwenden. Die Vorbereitung für diesen faschistischen Putsch war schon vor langer Zeit geplant. Das Militär sollte an die Macht kommen. Denn für die monopolistische Bourgeoisie hat das Militär eine revolutionäre Vergangenheit (!). Hat die militaristische Armee bis jetzt die Einheit des Landes nicht verteidigt? (!). Haben die mutigen Angehörigen der Armee die Türkei gegen alle vernichtenden Wellen nicht verteidigt? (!). War das faschistische Militär der Republik-Türkei schon immer nicht der wahre Vertreter der Demokratie? (!)

Diese Lügen sind umsonst, unsere Herren! Ihr könnt den Motor der Geschichte nicht rückgängig machen. Die militaristisch faschistische Armee der Republik-Türkei ist weder der Vertreter der Demokratie oder sonst etwas anderes. Die militaristische Armee ist der Vertreter der monopolistischen, kolonialistischen und koalitierten türkischen Bourgeoisie. Die militaristische Armee ist der Vertreter der Nato. Diese Armee ist der Vertreter des Faschismus. Und nichts anderes.

Wir rufen unsere PATRIOTISCHEN VÖLKER KURDISTAN auf;

Der faschistisch militaristische Putsch in der Türkei, der von der monopolistischen, kolonialistischen und koalitierten Bourgeoisie verwirklicht worden ist, bedeutet nichts anderes, als der offene Faschismus. Der Faschismus wird die kolonialistische Unterdrückung in Kurdistan vervielfachen. Er wird unsere National Demokratische Volksrevolution noch heftiger angreifen. Er wird versuchen den Kampf von allen Nationalen Befreiern Kurdistans für Unabhängigkeit, Demokratie, Sozialismus und Vereinigung zu ersticken. Dabei wird er den sich entwickelnden Kampf des türkischen Proletariats verhindern. Gegen alle nationalen und sozialen Befreiungskämpfe im Nahen Osten werden die imperialistischen Kolonialisten ihre blutige Front gründen.

Wir müssen unsere Stimme dagegen erheben! Verstärken wir unsere internationale Solidarität mit den türkischen und anderen Völkern im Gebiet! Lassen wir das türkische Proletariat in seinem Kampf gegen den Imperialismus und Faschismus nicht allein! Fügen wir diesem Kampf unseren anti-kolonialistischen Kampf bei und vertreten das mutig! Kritisieren wir die National-Bourgeoisien in unserem Land stark, die der Meinung sind, das der faschistischen Militär-Putsch in Kurdistan nichts ändern würde! Wir können uns nur durch diese Art und Weise verstärken, mit dem türkischen Proletariat und mit dem der Welt unsere internationale Solidarität festigen und die Lebensader des faschistischen Militär-Putsches abschneiden!

DAS KLASSENBEWUSSTE PROLETARIAT DER TÜRKEI,

Gegen den Militär-Putsch der türkischen monopolistischen Bourgeoisie gründen wir unsere elementare Barrikaden! Kritisiert stark die Revisionisten und Opportunisten, die dem Kopf der Völker Kurdistans mit sozialchauvinistischen Augen ansehen! Seid in dem Bewußtsein, daß die Völker Kurdistans jeder Zeit mit euch für die internationale Solidarität bereit sind! Vergeßt nicht, daß der Kampf für ein unabhängiges, demokratisches, sozialistisches und vereinigt Kurdistan nicht der Gegner euren Kampfes ist, sondern der Freund dessen ist! Der diesmalige Militär-Putsch ist nicht denen ähnlich aus den Jahren 1960 und 1971. Er ist den Putschen in Lateinamerika und insbesondere dem in Chile ähnlich! In unserem langfristigen Kampf müssen wir alle zusammen rufen;

- Nieder mit der faschistischen, militärischen Diktatur in der Türkei!
- Auch der ... chi ... kann unsere Revolutionäre-Nationale Volksrevolution nicht stoppen!

Revolutionäre Patrioten Kurdistans

DIE FASCHISTISCHE MILITÄR-JUNTA IN DER TÜRKEI

"Der Imperialismus ist der verfaulende Kapitalismus." Oder "Imperialismus heißt krepierender Kapitalismus". Noch im Jahre 1916 machte der große Lehrer Lenin diese Aussagen. Wir verstehen gerade heute wieder sehr gut, wie Lenin recht hatte. Ja, der Imperialismus verfault und krepirt. Jeden Tag hat der Imperialismus schwere Verluste überall in der Welt. Etwas anderes konnte auch nicht erwartet werden. Sowie jede andere Gesellschaft, die auf die Grundlage der Ausbeutung aufgebaut ist, wird der Kapitalismus und sein höchstes Stadium, der Imperialismus, eine Ruine darstellen. Es ist aber keine dialektische Methode zu sagen, daß der Kapitalismus von sich selbst kaputtgehen und auf die Zerstörung des Kapitalismus warten würde. Diejenigen, die die Widersprüche ohne einen Kampf aufzuheben meinen, sind so oder so die Vertreter der Bourgeoisie. Dagegen bringt die Methode der Marxisten für jede Sache konkrete Analysen und Ziele.

Wir werden in diesem Flugblatt die Gründe des faschistischen Militärputsches in der Türkei exakt beschreiben. Es ist zu bemerken, daß die Gründe des Putsches auf der ökonomischen Basis sowie bei allen anderen Sachen auch analysiert werden muß. Wenn der faschistische Militärputsch ein politisches Phänomen ist, muß es auch eine ökonomische Grundlage haben. In diesem Rahmen werden wir auch unsere Meinung dazu äußern.

In den letzten 30 Jahren haben die imperialistische Kolonialisten gegen den Kampf für nationale Unabhängigkeit, Demokratie und Sozialismus der Völker in Indo-China Rückschritte machen müssen. Dagegen haben sie aber alle ihre Kräfte auf das Gebiet des Nahen Ostens verlegt, das im Moment einen Brennpunkt darstellt. Die Niederlage des US-Imperialismus in Iran und die Gründung eines demokratischen Regimes in Afghanistan machten dieses Gebiet für die Imperialisten noch wichtiger. An erster Stelle der US-Imperialismus aber auch andere Imperialisten, suchten schon seit langem einen Stützpunkt im Nahen Osten. Bei dieser Suche war die Türkei das günstigste Land für sie. Es dürfen jedoch die reaktionären arabischen Regierungen und das zionistische Israel nicht vergessen werden. Aber für die Imperialisten ist die Türkei am wichtigsten. Die strategische und geo-politische Lage der Türkei und die reichen Erdölquellen in Nord-Kurdistan liefern dafür Gründe.

In diesem Zusammenhang haben die Imperialisten unter dem Vorwand ökonomische Hilfe zu leisten angefangen, ihren Platz in der Türkei zu festigen. Bei dieser imperialistischen Hilfsaktion (!) waren die imperialisten sehr vorsichtig. Vor allen Dingen entwickelte sich in Nord-Kurdistan eine anti-kolonialistische und anti-imperialistische Opposition unter den kolonialen Bedingungen. Daneben erweiterte sich auch das Wurzelnetz für den Kampf des türkischen Proletariats für die Machtübernahme. In diesem Zustand konnten die Imperialisten nicht einfach helfen. Denn sie hatten vor einer Revolution in der Türkei und vor einem nationalen Befreiungskampf in Nord-Kurdistan Angst. Die imperialistische Hilfe (!) wäre für die Imperialisten ganz umsonst gewesen, wenn sich die obigen Ereignisse in die Tat umgesetzt hätten. Und somit konnten sie von dieser Hilfe (!) überhaupt nichts gebrauchen. Wegen all dieser Gründe haben sich die Imperialisten einen neuen Plan ausgedacht. Um alle ökonomische Hilfe (!) benutzbar machen zu können, die Türkei für den Imperialismus langfristig auszunutzen und diesen Flügel der NATO in kräftige Hände zu geben, mußte die revolutionäre Opposition in Nord-Kurdistan und in der Türkei verhindert werden. Das ist nur die eine Seite der Medaille. Die andere Seite ist der Wunsch der Befestigung der politischen Oligarchie der türkischen monopolistischen, kolonialistischen und koalitierten Bourgeoisie. Wie bekannt ist, störte die politische Krise, die von der ökonomischen abhängig sind, die monopolistische Bourgeoisie am meisten. Die Hauptquelle dieser Störung war die Unfähigkeit (wie zu erwarten ist) des kolonialistischen Staatsmechanismus der Türkei und die Unvertraulichkeit der Massen für die vorhandenen Parteien der Bourgeoisie. Die monopolistische, kolonialistische und koalierte türkische Bourgeoisie war damit in einem Durchgangsstation. Dieser Durchgang station mußte

erweitert werden (!). Für alle Krisen mußte eine Lösung gefunden werden (!). Das revolutionäre Potential des Volkes sollte niedergeschlagen werden (!).

Die türkische kolonialistische Bourgeoisie konnte das alles aber nicht einfach durchsetzen. Was sollte gemacht werden? Wie zu allen Zeiten der Geschichte zu sehen ist, mußte die monopolistische Bourgeoisie diesmal auch den öffentlichen FASCHISMUS in Kraft setzen. Es war der richtige Zeitpunkt für sie an erster Stelle in Nord-Kurdistan, aber auch in der Türkei einen faschistischen Terror anzuwenden. Die Vorbereitung für diesen faschistischen Putsch war schon vor langer Zeit geplant. Das Militär sollte an die Macht kommen. Denn für die monopolistische Bourgeoisie hat das Militär eine revolutionäre Vergangenheit (!). Hat die militaristische Armee bis jetzt die Einheit des Landes nicht verteidigt? (!). Haben die mutigen Angehörigen der Armee die Türkei gegen alle vernichtenden Wellen nicht verteidigt? (!). War das faschistische Militär der Republik-Türkei schon immer nicht der wahre Vertreter der Demokratie? (!)

Diese Lügen sind umsonst, unsere Herren! Ihr könnt den Motor der Geschichte nicht rückgängig machen. Die militaristisch faschistische Armee der Republik-Türkei ist weder der Vertreter der Demokratie oder sonst etwas anderes. Die militaristische Armee ist der Vertreter der monopolistischen, kolonialistischen und koalitierten türkischen Bourgeoisie. Die militaristische Armee ist der Vertreter der Nato. Diese Armee ist der Vertreter des Faschismus. Und nichts anderes.

Wir rufen unsere PATRIOTISCHEN VÖLKER KURDISTAN auf;

Der faschistisch militaristische Putsch in der Türkei, der von der monopolistischen, kolonialistischen und koalitierten Bourgeoisie verwirklicht worden ist, bedeutet nichts anderes, als der offene Faschismus. Der Faschismus wird die kolonialistische Unterdrückung in Kurdistan vervielfachen. Er wird unsere National Demokratische Volksrevolution noch heftiger angreifen. Er wird versuchen den Kampf von allen Nationalen Befreiern Kurdistans für Unabhängigkeit, Demokratie, Sozialismus und Vereinigung zu ersticken. Dabei wird er den sich entwickelnden Kampf des türkischen Proletariats verhindern. Gegen alle nationalen und sozialen Befreiungskämpfe im Nahen Osten werden die imperialistischen Kolonialisten ihre blutige Front gründen. Wir müssen unsere Stimme dagegen erheben! Verstärken wir unsere internationale Solidarität mit den türkischen und anderen Völkern im Gebiet! Lassen wir das türkische Proletariat in seinem Kampf gegen den Imperialismus und Faschismus nicht allein! Fügen wir diesem Kampf unseren anti-kolonialistischen Kampf bei und vertreten das mutig! Kritisieren wir die National-Bourgeoisien in unserem Land stark, die der Meinung sind, das der faschistischen Militär-Putsch in Kurdistan nichts ändern würde! Wir können uns nur durch diese Art und Weise verstärken, mit dem türkischen Proletariat und mit dem Welt unserer internationale Solidarität festigen und die Lebensader des faschistischen Militär-Putsches abschneiden!

DAS KLASSENBEWUSSTE PROLETARIAT DER TÜRKEI,

Gegen den Militär-Putsch der türkischen monopolistischen Bourgeoisie gründen wir unsere elementare Barrikaden! Kritisiert stark die Revisionisten und Opportunisten, die dem Kampf der Völker Kurdistans mit sozialchauvinistischen Augen ansehen! Seid in dem Bewußtsein, daß die Völker Kurdistans jeder Zeit mit euch für die internationale Solidarität bereit sind! Vergeßt nicht, daß der Kampf für ein unabhängiges, demokratisches, sozialistisches und vereinigt Kurdistans nicht der Gegner euren Kampfes ist, sondern der Freund dessen ist! Der diesmalige Militär-Putsch ist nicht denen ähnlich aus den Jahren 1960 und 1971. Er ist den Putschen in Lateinamerika und insbesondere dem in Chile ähnlich! In unserem langfristigen Kampf müssen wir alle zusammen rufen;

- Nieder mit der faschistischen, militarischen Diktatur in der Türkei!
- Auch der Faschismus kann unsere Revolutionäre-Nationale Volks-

revolution nicht stoppen!

Revolutionäre Patrioten Kurdistans
P A L E

عنه ، أسرعوا على الفور في الانضمام الى صفوف الكمالية ، والأكثر من ذلك انضموا إليها بأكثر الأشكال انحطاطاً وخسئاً .

تطرح الايديولوجية الكمالية فكرة اللابلية ، بالطبع تفعل ذلك باسم البرجوازية . اما بالنسبة للحزب الشيوعي التركي فلا توجد الفكرة الطبقية حتى في التحليلات التي اجراها في اوقات هو بأمر الحاجة اليها . وفي عام ١٩٢٥ ادعى شوكت ثريا وشفيق حسني بأن البروليتاريا غير متطورة في تركيا والحركة الكمالية هي حركة قومية ونصت إحدى مواد برنامجهم على ضرورة مساندتها .

لم تكن القضية القومية الكردية ، قضية موجودة ولا في أي زمن بالنسبة للحزب الشيوعي التركي . وبأنى الحزب الشيوعي التركي على رأس المنصدين لانتفاضة الشيخ سعيد في عام ١٩٢٥ من خلال توجيه نداءات من قبيل « حركة الدجالين » ، تحريكات امبريالية ، حركة العصاة في وجه الحضارة الكمالية .

احتل الحزب الشيوعي التركي رأس قائمة الاحزاب المنعصبة والقومية الاعضاء في الامة الثالثة / الكومنترون / . واتهمته الامة الثالثة بـ « الستروفيه » ، وتبعيته لنهج الامة الثانية . غير ان هذا أفرح الحزب الشيوعي التركي وجعله يفتخر بذلك .

وبعد ذلك بفترة قصيرة ، بدأ هذا الحزب بالانخراط في الصفوف الكمالية . حيث لحا شوكت ثريا أي . ديمر أولاً ثم برهان بلغة واسماعيل خسرو وأخيراً سكرتير TKP وداد نديم نور ، إلى الكمالية حاملاً معه كل أرشيف الحزب . أما مندوب الحزب الشيوعي التركي لدى مكتب الامة الثالثة ، فقد كان مكلفاً بالعمالة للكمالية سنين طوال . ليقيم هؤلاء الخونة بعد ذلك بوضع اسس الايديولوجية الكمالية . وكلفوا بمسؤولية ادارة أهم مؤسسات الكمالية وشرع هؤلاء اليساريون الكماليون يعرف واداء مختلف الاحيان الكمالية على الصعد الايديولوجية والسياسية والتنظيمية . ومع حلول عام ١٩٣٢ أقل نجمه وحبا على الصعيد الدولي وليسفي وجوده بشكل فعلي في عام ١٩٣٥ بالنسبة للامة الثالثة .

الهدف الوحيد من معارضة المثقفين الأتراك لظام الحكم هو السعي من أجل الحصول على موقع هام في الحكومة . بدأ هذا التقليد وترسخ منذ القرن التاسع عشر مع ما يعتبرون آباء المثقف التركي نامق كمال وشيناسي . حيث أصبحوا عام ١٨٧٠ من حاشية الباشا ومن ثم من كوادره الشرسين . وأعطت حركة التصفية التي بدأها السلطان عبد الحميد في عام ١٨٩٧ ، ثمارها بشكل تام . ولم ابن شفيق عبد الحميد أحمد جلال الدين باشا شمل كل اللاجئين السياسيين الذين فروا إلى الساحة الأوربية ، وجعلهم

أمناء عام الخيانة

نهاية القوميين العملاء الأكراد الذين ينتظرون مع أمتعتهم في محطة الخيانة وخيمة ووبال عليهم

حيدر قوتلو ونهاد صارغن الفرق في مستنقع الخيانة الأزي

لقد انغمس الحزب الشيوعي التركي في مستنقع الخيانة بحق الكادحين الأتراك والكردستانيين . لكن يجب رسم حدود هذه الخيانة بشكل جيد . فلو نظرنا إلى الحقيقة - وهذا هو المهم في الأمر - لرأينا بجلاء تام ودون أي لبس بأن الحزب الشيوعي التركي يخون الكادحين الأتراك والكردستانيين وقضية الاشتراكية منذ ٦٧ عاماً ، لذا يجب ألا تطلق عليه صفة الردة . لأن هذه الصفة تطلق على المرتدين عن قضية ما . أما الحزب الشيوعي التركي فلم يصبح ولا في أي وقت من الاوقات قوة اشتراكية او ثورية ، لذلك لا يستحق صفة الردة

شمولية الخيانة واسعة ولكن نتائجها واضحة جداً . جانبها الذي يفصح نفسه هو الطريق والموقف التي سلكتها تجاه قضية حرية الشعب الكردستاني . لم يصبح الحزب الشيوعي التركي الذي تأسس

منذ عام ١٩٢٠ خلال تاريخه الطويل هذا أبداً وحدة العناصر المؤمنة بالاشتراكية ، بل العكس تماماً ، كان على الدوام وحدة المثقفين القوميين الذين تأثروا بالانتصارات التي حققتها البلشفية في وجه الاحتلال الامبريالي . فانطلق منذ تأسيسه بأوامر يدي له مصطفى كمال ثورياً والحركة الكمالية حركة قومية برجوازية وزاد على أوامره وهماً من خلال سعيه لإقامة الجبهة معها ، ليدفع في النهاية ثمن أوامره هذه حياة قادته الذين أغرقهم مصطفى كمال في البحر الأسود .

من المعروف أن الحركة الكمالية حققت تطورها على حساب زخم الحركة الجماهيرية . أما الحزب الشيوعي التركي الذي لم يصبح أبداً تنظيمًا دوشان ، لم يبد أية جدية للاستفادة من الزخم الجماهيري ، بل أنه لم يبد البتة القوة والجدية اللازمة لذلك . وحين بدأت الحركة الكمالية تدافع عما يدافعون هم

تصفوية TKP ومن لف لفيفه ، فطار الحياة . حيث
تسمى البرجوازية التركية من خلال ذلك لانغام
« جبهة سيطرتها القومية » .

المضمين الى هذه الحياة بشكل منظم فحسب ، بل
تعمل أيضاً لتمهيد الظروف الملائمة لركوب مجموعة
العناصر « الثورية التي بقيت بدون تنظيم نتيجة

بقية المسافرين الآخرين الى الخيانة القوميون الاصلاحيون - العملاء الأكراد

ضمن حدود التي رسمتها البرجوازية ، وتدفعهم من
الجهة الأخرى الى الهجوم على النضال الثوري تحت
قناع الديمقراطية .

كيف تقبل سياسة البرجوازية الصغيرة في
كرديستان بهذا الدور السافل والمخل بالشرف ؟
تاريخ هذه الطبقة أو بالأحرى الشخصيات
السياسية التي انطلقت باسمها ، تاريخ ملغى
وغتلف . وبالإمكان العودة بالمسألة حتى مرحلة
عبدالحاميد ، فجدورها تمتد إلى تلك المرحلة .

هذه المرحلة هي التي ولدت من بين أحشائها
المتفك الاقطاعي - البرجوازي الكردي . حيث
كانت مدارس زاداكان التابعة لعبدالحاميد . والفرق
الحميدية ، الأوكار التي نشأ وترعرع فيها المتفك
الكردي العميل . هؤلاء المتفكرون يعود مشأهم الى
الطبقة الاقطاعية ، لذلك هم مثقفون ارسطراطيون
اقطاعيون ذات طبيعة نصف اقطاعية .

وهم أول من صاغوا مفهوم الامتيازات / الحكم
الذاتي / . فبدلاً من هدف الاستقلال السامي ،
نادوا بمطالب ضيقة جداً تمثلت في بعض
الامتيازات . ليعطوا بذلك ثمار التربية والترويض
العثماني ، وتجاوز قسم منهم حدوده ، فلم يكبح
جماعه وبدأ يلتزم مع تعليمات تركيا . حيث تحراً
كل من عبدالله جودت واسحاق سكوي لان يصبحا
من مؤسسي الاتحاد والترقي ، وفضل قسم آخر
الانكار والعمالة المباشرة ، جعل قسم ثالث منهم
جعل القضية الكردستانية قضية احتياطية دائمة في
جعبه البرجوازية التركية ، بهذا الصدد لا يمكن النظر
بشكل آخر الى الوجود السياسي لجمعية النعالي
الكردية وأهدافها ، وفي الوقت الذي دفع فيه الحزب
والدمار الذي خلقته الحرب العالمية الأولى متفني

الأتية حقيقة واضحة جداً : الهدف الرئيسي
لمستفك الحياة هذا ، هو تصفية نضال التحرر الوطني
الكرديستاني والكفاح المسلح الذي تخوضه الطبقة
المظلمة لهذا النضال . حيث تسمى البرجوازية
التركية لتصفية الكفاح المسلح والتنظيمات الثورية
من خلال إقامة جدار قانوني مشروع أمام ما هو غير
قانوني وغير مشروع .

وتأتي القوى الاصلاحية البرجوازية - الصغيرة
الكردية على رأس قائمة القوى التي أوكلت لها أهم
الأدوار في لعبة الخيانة هذه ، هذه أمور واضحة .
وتوجه لها نداءات علنية . ويشترك TKSP (الحزب
الاشتراكي لكرديستان تركيا) ويشترك وكرديستان
برس في المساومة بأكثر الأشكال خسة ودناءة .
وتستمر هذه المساومة من خلال الكتابات والمقالات
والعمليات والتحركات التي تقوم بها هذه القوى .

وان كانت البرجوازية قد رسمت الحدود بشكل
قطعي ، إلا أن المرونة الموجودة في مطالبها هي
كالآتي : « عدم الإساءة للميثاق القومي بأي شكل
كان » و « عدم المطالبة بالاستقلال » و « الابتعاد عن
الكفاح المسلح » و « اعتبار أجزاء كردستان الأخرى
والحكم الذاتي فوق كل اعتبار » « التحرك ضمن
أطار الحدود البرلمانية والقابلية التي رسمتها
البرجوازية » و « الوقوف في وجه PKK والأرهاب
الذي يمارسه » . أما ثمن ذلك فهو - وهذا أمر غير
قطعي - نشر الصحف باللغة الكردية والنمو ضمن
بيروقراطية الدولة .

تبدل الفاشية اليوم مساعي حثينة من اجل تشكيل
اليسار القانوني التركي والكردي بهدف تسخيرها في
وجه الثورة الديمقراطية التركية ونضال التحرر الوطني
الكرديستاني . وبينما تمنحهم حق النطق والعبور

عملاء لكادر الدولة وسفراءها .

لعب الحزب الشيوعي التركي (TKP) بشكل
دائم دور القائد في اتحاد اليسار التركي مع الدولة ،
هذا الاتحاد الذي أصبح تقليداً دائماً . وفي عام
١٩٨٠ لم تكن توجد ظروف اتحاد الحزب الشيوعي
التركي مع الدولة على الفور . لأنه كانت هناك حاجة
إلى قوة تتحرك باسم الدولة ضمن صفوف
المعارضة . وقد أدى الحزب الشيوعي التركي مهمته
هذه دون نقصان .

أبرز الأمثلة على ذلك هي / وحدة اليسار /
المزعومة . فالقوى التي شكلت « وحدة اليسار »
بدأت على أثر انقلاب ١٢ أيلول ١٩٨٠ مباشرة وإن
كان بشكل افرادي وبالاكتفاء على مكاسب الثورة -
المضادة مستفيدة من الحسائر التي تعرضت لها القوى
الثورية والظروف الصعبة التي كانت تعيشها ، بدأت
تخوض نشاطات خلق يسار اصلاحى ضمن حدود
برنامج الفاشية .

وقد أصبحت عودة حيدر فونلو ونهاد صاركين
المبرجة الى تركيا ، محطة الحياة والتصفية الضرورية
في تاريخ اليسار التركي المعروف بالثبعية والعمالة .
حاول البرجوازية الاستعمارية التركية من اجل
ضمان سيطرتها الطبقة مختلف الأساليب باستمرار .
لذلك يسعى على الدوام خلق يسار تبعية ذليل يحقق
له اهدافه هذه . فكان الحزب الشيوعي التركي الذي
ترك « عنف البروليتاريا » للشاريع وتنكر للثورة
والنشاط السري ، وقدم « الميثاق - الملى
(القومي) » والنظام البرلماني البرجوازي ، ليشترك
الفاشية بشكل فعلي في المؤامرة التي تدبرها واللعبة
التي تسمى لتمريرها .

اللعبة واضحة جداً . يراد لعب دور وداد نديم
تور . حيث أفاد هذا الأخير في تصريحه ، بأنه أفشى
سر الشيوعية في عام ١٩٢٧ . وأقيمت محاكم
شكالية ، تصرف قضائياً بمنتهى « الوداعة » وأنزلوا
بالمتردين من TKP احكاماً خفيفة بحجة أن القضاء
الديمقراطي يرى الحقيقة ، ليشغلوا بعد ذلك مراكز
حساسة جداً في هيكل الحكومة الكمالية .

وتنصب اليوم كل نشاطات خبراء النظام الفاشي
وصحفه و TKP و TIP (حزب العمال التركي)
والآخرين في التخطيط لـ « ترويض اليسار بأفضل
الأشكال » و « كيفية جر التنظيمات السرية الى
الأجواء العلنية » و « كيفية تحويل المعارضة
الجماعية الى الأحزاب العلنية » و « كيفية إعادة
اللاجئين السياسيين » و « تحديد المهام الواجب
توكيلها لكل شخص » الخ .

البرجوازية التركية عاقلة وتملك خبرة لا بأس
بها . تعرف بضاعتها جيداً . لذلك فهو واثقة من
نفسها . وتعتمد الحسابات من اجل البحث عن
الطريقة التي « تجعل بها حزب الشيوعي التركي أداة
طبيعة في يدها » . وتمهد الظروف ليس فقط أمام

العلني عن الحكم الذاتي وما شابهها من ممارسات -
ساسة البرجوازية - الصغيرة الأتراك عديمي الأصل
كانت تجسيدا صريحا لمساغي البحث عن طرق
الوفاق مع البرجوازية الاستعمارية.

وكما تضايقت هذه القوى المجردة عن الشعب بين
الثورة والثورة - المضادة كلما مالت أكثر إلى جانب
الثورة - المضادة : في هذا الصدد ، لا تتعدى « وحدة
اليسار » كونها تنظيم حاولت القوى التي تغلبها من
أجل صب جهود الوحدة في اناء البرجوازية التركية .
والجدير بالذكر أن مساومات البرجوازية التركية لم
تكن محصورة مع TKP فحسب ، بل تجرئها منذ زمن
طويل مع TKSP وغيره أيضا .

شكوك البرجوازية التركية طيلة هذه الفترة كانت
متتمثلة في شكها فيما إذا كانت هذه القوى قادرة على
لعب ادوارها أم لا . وإلا فإن هذه القوى قد أعدت
حقائبها منذ فترة طويلة . ونظراً لأن قطار الخيانة يقل
السادة فالاتباع مرغمون على الجري من خلفهم .

لقد أشرف على النهاية طريق الخيانة الذي يسلكه
هؤلاء الأوغاد . فسقطت قبعتهم وبانت صلتهم .
ونزل هؤلاء الخونة المجردون عن الشعب المؤوس
منهم في المحطة الأخيرة للخيانة من خلال بيع
أرواحهم الشريفة . وإن دل الوضع الذي يعيشه
« يهلواني » السياسة هؤلاء ، على شيء إنما يدل على
الأزمة الخائفة التي تعيشها الطبقات التي ينتمون
إليها . وستأكد البرجوازية التركية في النهاية بأنها
وأمة مثلما كانوا هم أيضاً وأهون . وسيحتفون من
رائحة الأشلاء وأجساد الموت . ويعتبر قيام العملاء
والمرتدين بالكشف عن وجههم الحقيقي . اعداءاً
عملياً رسمياً منها بصحة نهج الاستقلال الوطني .

وكسائر الشعوب الأخرى ، الشعب الكردي
أيضاً لن يغفر للخيانة أبداً . وكلما اتضح الاصطفا
في صفوف معسكر الأعداء ، كلما مهدت الطريق
امام ارتقاء نضال شعبنا بوتائر أعلى على طريق التحرر
الوطني والاشتراكية ، وستجد الخيانة أينما حلت ومن
حيث أتت . ستجد المقاومة في وجهها .

هذا المجال .

تؤثر الظروف على الطبقة والممارسة العملية للقوة
السياسية المثبتة عنها ، ولكن إذا لم تتغير طبيعة
الطبقة لا يتغير محتوى عملها ، وتصر التابعة منها على
تبعيتها .

تميزت الممارسة العملية للبرجوازية - الصغيرة في
كردستان بطابع الحث على الفرقة والتشتت في
الأوقات التي وجب فيها اقامة الجبهة ، والحث على
الاستسلام في الوقت الذي وجبت فيه المقاومة ،
وتشتيت وتصفية التنظيمات في الوقت الذي تطلب
فيه حماية هذه التنظيمات .

إن عديمي الأصل البرجوازيون الصغار في
كردستان امثال TKSP وبيتشك وغيرهم الذين
امتنهوا العمالة والعداوة لحزب العمال الكردستاني
والمقاومة المسلحة وجبهة التحرير الوطنية الكردستانية
وركعوا خاشعين للحكم الذاتي وسعوا تحداً من أجل
الحصول على الامكانات الاصلاحية ، هذه المرة أيضاً
عقدوا كل آمالهم على الاصلاحية التركية وبرجوازياتها
الليبرالية . ولكن الفاشية هي نفسها لعبت دور
الإصلاحية والبرجوازية الليبرالية بشكل مباشر .
فالظروف قد تغيرت مما أجبر كل الطبقات للعب
ادوارها وفق المستجدات .

فقبل كل شيء كان هناك نضال التحرر الوطني
الكردستاني الذي تحكم بالظروف بشكل تام . لذلك
كانت المهمة الاساسية امام البرجوازية التركية
تصفية المعارضة المتمثلة في نضال الاستقلال الوطني
الكردستاني .

وكما صعب موقف
البرجوازية ، كما كثفت من لقاءاتها على أساس
الوحدة القومية . وطلع النهار على العملاء
الاصلاحيين . ولكن كان هناك شرط ضرورة معاداة
نضال التحرر الوطني وحزب العمال الكردستاني .

أصبحت وحدة اليسار اسم هذه العداوة . بمعنى
آخر ، أصبحت الشركة التي سوف الزخم الثوري
الوطني التركي والكردستاني . وعرض أصحابها
أنفسهم للبيع في المزاد العلني بأبخس الأثمان .
وأصبحت « وحدة اليسار » كارهة كتلة تصفية
منظمة باسم الاستعمار التركي . وتسلم عديمو
الأصل والنسب الاصلاحيون مثل هذا الدور الذي
يعتبر عبرة لم يعتبر ضمن صفوف « وحدة اليسار » .

إن اتخاذ الدور الذي يلي في انتخابات البوجوازية
التركية ، وتحديد مرشحي المجالس النيابية بتصديق
من المستعمرين . والتعاون الوثيق عن طريق الصحافة
والتنسيق التام في فعاليات العداوة لنضال التحرر
الوطني الكردستاني ، والقيام بالعمالة الطوعية
للاوساط الامبريالية على الساحة الأوروبية . والدفاع

العديد من البلدان إلى فكر الاستقلال والنضال على
أساسها ، انتظر المثقف الأرستقراطي الكردي العون
من الكمالية ، وعدم خروجه من استنبول بتاتا لا
يمكن أن يكون سوى هروبا فاطع من هدف
الاستقلال ، كما لو كان يهرب من حنقه .

هنا لا بد من الإشارة إلى أن السيطرة الكمالية قد
عمقت من روح التبعية عند البرجوازية - الصغيرة
الكردية . إلى أن بات الاستقلال بالنسبة لها أمراً بعيد
المثال ، وعلى ضوء التربية والتعليم والامكانات التي
قدمتها الكمالية أصبح البرجوازيون الصغار الاكراد
يوصفهم القوة السياسية التابعة للاقطاعيين الاكراد
الذين تحولوا إلى كمبرادورين ، لا يطرحون مطالبهم
السياسية والتنظيمية الا ضمن حدود الاذن الذي
يمنح لهم . فهذه الفئة التي لا تستطيع الوقوف على
أرجلها ، تواجدت سياسيا على الدوام ضمن القوى
الاحتياطية للبرجوازية الليبرالية والاصلاحية
التركية ، وطبقة البرجوازية الصغيرة .

قيام البرجوازية - الصغيرة في كردستان برفع شعار
الاستقلال وادعاء الاشتراكية في اعوام السبعينات

حيث كانت المعركة الطبقة والقومية على اشدها في
تركيا ، كان زيفاً حقيقياً ليس الا . الاستقلال
بالنسبة للبرجوازية الصغيرة في كردستان هدف
غامض ، اما الاشتراكية فتعتبر بالنسبة لها السبب
الحقيقي للازمة . ولكن حين عجزت عن إيجاد
مخرج آخر ، لم يبق أمامها سوى طريق التفرع
بالاشتراكية ، ولكنها في الحقيقة لم تكن مؤمنة بها
البتة . والفرد الذي لا يؤمن بقضية يرتد عنها
بسهولة . لأن وراء كل ردة يكمن اللامتحان حتماً .

تمسك طريق الحرية و DDKD
ورزكاري . . . الخ وغيرها من القوى ، بالمجهود
القانونية التي كانت موجودة في تركيا ، وانحط
DDKD لدرجة التجزؤ على دعوة / TSIP /
(حزب العمال الاشتراكي التركي) إلى القيام
بزيارات ميدانية إلى كردستان . وكلما اتضحت
دروس الممارسة العملية ، كلما اتضح الوجه الحقيقي
للاصلاحيين . والجدير ذكره ان عبادة البرلمان
والجمعيات لا يعني شيئاً سوى العداوة لنضال التحرر
الوطني الكردستاني وتنظيمه المنجسدان في شخص
PKK .

تأسيس / UDG / من قبل DDKD وطريق
الحرية وكوك في عام ١٩٧٩ حيث حققت نضالات
الجماهير التحررية الوطنية أعلى تطور لها ، لم يكن
سوى الخطوة الأولى نحو « وحدة اليسار » الراهنة .
وأسس TKP وحدة مشابهة تحت اسم / UDC /
والحق هذه الجهات الاصلاحية بتبعية البرجوازية
الليبرالية التركية ووضعت تحت حمايتها ورحمتها . إلا
أن ظروف المرحلة لم تكن ملائمة لتحقيق أي تطور في

Saygılı PKK yönetimindeki yoldaşlar,

Öncü partinizin 9. kuruluş yıldönümünde, partinizin yönetimini, bütün çalışanlarını ve halkınızı bu şanlı münasebetle kutlamak partimiz Lübnan Komünist Partisini sevindirmektedir.

Halkınızın yasal haklarını isbat etmesi, kurtuluşu, ulusal ilerici vatanını kurması ve bu hedefi gerçekleştirmek için olan savaşım içerisinde bütün devrimci güçlerin birliğini sağlaması uğruna sürdürdüğü savaşımında, partiniz bu yönelimiyle faşizme, emperyalizme ve bölgedeki yaratıcıları siyonistlere karşı savaşımında temel öncü örgütlerden birisini oluşturmaktadır. Halkınızın yasal savaşımını yüce olarak taktir eden partimiz, partinizi ve savaşçı halkınızı, emperyalizme ve siyonizme karşı yasal Arap savaşımında önemli bir bağlaşıklık olarak görmektedir.

Partimiz, partinizin ve halkınızın Lübnan'daki rolünü ve Lübnan yurtsever güçleriyle, savaşçı Filistin devrimiyle, Suriye ile ve partimizle olan dayanışmasını taktir etmektedir. Partinizi Lübnan'daki ilerici, demokratik ulusal projenin destekçisi olarak görmektedir.

- Yaşasın partinizin ve halkınızın kahraman savaşımı!
- Yaşasın partinizin 9. kuruluş yıldönümü!

Lübnan Komünist Partisi
Bekaa ili yönetimi

29-II-1988

NOT: Bu yazı ilişikte gönderdiğimiz yazı ile aynı sayı (Denge Kürdistan) da birlikte yayınlanmıştır. Bu durumu kardeş örgütler bizden sordu ve garip karşıladılar. Bizde bunu çevinerek size gönderme gereğini duyduk. Bize görede garip olan bir durumdur.

الحزب الشيوعي اللبناني

الرفاق في قيادة حزب العمال الكردستاني المحترمين

بمناسبة الذكرى التاسعة لتأسيس حزبكم الطليعي، يطيب لقيادة حزبنا الشيوعي اللبناني ان تتقدم من قيادة حزبكم وكوادره وكل مناضليه وشعبكم بأحر التهاني بهذه الذكرى المجيدة.

وان حزبكم الذي يخوض النضال الدؤوب والمربى في سبيل إثبات الحقوق المشروعة لشعبكم ومن أجل تحرره وإقامة وطنه القومي التقدمي ومن أجل توحيد كافة الفصائل الثورية في النضال لتحقيق هذا الهدف، إن حزبكم يشكل بنهجه هذا أحد الفصائل الأساسية الطليعية للنضال ضد الفاشية والامبريالية وصنائعها الصهاينة بالمنطقة. وحزبنا الذي يقدر عالياً نضال شعبكم المشروع يرى في حزبكم وشعبكم المناضل حليفاً هاماً للنضال العربي المشروع ضد الامبريالية والصهيونية.

ويقدر حزبنا دور حزبكم وشعبكم في لبنان وتضامنه مع القوى الوطنية اللبنانية والثورة الفلسطينية المناضلة وسوريا ومع حزبنا ويرى في حزبكم دعامة للمشروع الوطني الديمقراطي التقدمي في لبنان.

عاش النضال البطولي لحزبكم وشعبكم عاشت الذكرى التاسعة لتأسيس حزبكم

الحزب الشيوعي اللبناني

قيادة محافظة البقاع

١٩٨٧/١١/٢٩

القومية القاتل، إذا لم تصوتوا لصالحه فستسود الشيوعية. (نفس المصدر السابق ص ١٢).

أجل، إن دفاع اليسار عن الديمقراطية البرجوازية من خطر الفاشية، لا يبرر ساعته للتهرب من مهامه الأساسية. لم يكن يوسع CHP لا أن يتصدى للفاشية ولا أن يخلق مكاتب MHP.

لأن الفاشية لم تكن MHP وحده حيث كان يقف وراءه أصحاب الدولة الحقيقيين والمخابرات المركزية الأمريكية (CIA). حيث كان MHP تكتيكا، كان الغرض من طرحه تحت اسم الفاشية في الساحة مماثلة اليسار، لذلك كان MHP يتمتع بالحصانة، لا يمكن المساس به، في نفس الوقت الذي كان

CHP يحتاج فيه إلى عنصر «خطر» فاشي مثل MHP من أجل الضغط على اليسار، لذلك لم يكن من مصلحة (CHP) إقفال مكاتب MHP. ينتقد يالچين كوجوك اليساريون الأتراك الذين غضوا البصر عن مثل هذا العنصر، وهربوا من مهامهم الأساسية وراحوا يدافعون عن الديمقراطية.

قائلاً: «لقد ارتضى اليساريون في تركيا عن اقتطاع CHP جنباً إلى جنب مع تركيا عن آسيا الصغرى، ونقلوها إلى مقر حلف الناتو في بروكسل بذريعة الديمقراطية والنضال ضد MHP. كذلك غضوا البصر عن حاجة CHP

الماسة لـ MHP من أجل إبقاء اليساريين تحت رحمته. وفي الوقت الذي انفضحت فيه أسرار الحكومة في تركيا تناسوا حاجة البرجوازية التركية إلى تنظيم مثل MHP من أجل حشر الاشتراكيين ضمن قوالب ضيقة ووضع نظارات الحصان على أعينهم» (حول الثورة

والديمقراطية، دوغان أوجي أوغلو ص ١٢). هذه الحقيقة سارية المفعول ليس فقط بالنسبة للذين ساندوا CHP ضد MHP، فحسب، بل بالنسبة للذين اعتقدوا بأنهم يناضلون ضد الفاشية في شخص MHP أيضاً.

يتبع في العدد القادم

لأن CHP أيضاً استطاع تثبيت نقطة الضعف هذه الموجودة لدى اليسار، فقد سخرها لأغراضها كنقطة ابتزاز عميقة. يقول التان أو يمان (ممثل مجموعة CHP في البرلمان) في معرض تقويمه للأحكام العرفية مظهراً ممارسات حزبه على أنها نعمة للجميع: «سيفرض الأحكام العرفية في فترة حكم CHP، ولكن لو عارضناها ستفرض هذه الأحكام دون أن تكون حكومة CHP موجودة». (حول الثورة والديمقراطية، دوغان أوجي أوغلو ص ١١). وبالعقل قام اليسار المرخص والمجار له بهذه الدعاية. في الحقيقة السبب الرئيسي هو إعلان الأحكام العرفية في وجه حركة التحرر الوطنية الكردستانية. كان لابد من سحق «الانفصالية» وباعتبار أن الأحكام العرفية تعلن ضد الانفصالية. فلا يشكل أي خطر بالنسبة لليسار. خاصة وأن إعلان الأحكام العرفية في فترة حكم CHP يشكل ضمانة كبيرة لهم أمام الفاشية. هل هذا يستلزم للحقيقة بآية صلة «للإجابة على هذا السؤال، حسبنا أن نلقي نظرة على كتابات كتاب البرجوازية. حتى هؤلاء الكتاب يرفضون الوضع الذي يعيشه اليسار وينتقدونه باستمرار

بهذا الصدد كتب رفيق اردوران في جريدة ملليت في عددها الصادر بتاريخ ١٢-١٠-١٩٧٩ يقول: «أكبر منفعة حققتها حكومة اجاويد كانت من الفاشيين. لأنه إذا كانت اوساط المتفكرين لم تعد تنتفض قائلة: «يا الله» تساعد الحكومة بكل قواها، فلذلك سبباً واحداً وحيداً

لم يسحق الفاشيون حتى الآن. يسيطر على الجميع قلق من تآمر الفاشيين واستيلائهم على الحكم فور انهيار حكومة اجاويد».

أمر غريب ولكن حقيقة. فشل الحكومة الكبير هذا أكبر عامل مساعد لبقاءها في سدة الحكم.

يقول مؤسس الجمهورية

«من أكبر الشرور هواية الشر نفسه».

وتجعل مفهوم مصيبة المصائب، الإنسان جامداً لا يستطيع الحراك والتدخل في الأمور أو الإصرار في حل المشاكل وبالتالي تتخذ ذريعة في التزام جانب التحفظ والانتهازية.

أما في مقالته اللاحقة التي أصدرها بعد شهر أي في / ١٢-١١-١٩٧٩ / فكتب يقول:

«تبين في ظرف ٢١ شهراً أن CHP لا يستطيع أن يقيم الموانع ويزرع العراقيل في طريق الفاشية. يشبه قول CHP، إذا لم تصوتوا لصالحه ستسود الفاشية، وادعاء اتباع الجبهة

Bu CHP tarafından gönderilen mesaj

TÜRKİYE

Ç A Ğ R I

Tüm yurtseverleri, hain ve işbirlikçileri yok etmeye çağırıyoruz.

Ulusal Devrim Mücadelemize cephe alan TKSP Örgütü ve Genel Sekreteri hain Kemal BURKAY, ulusal kurtuluş güçlerimizi yıpratmaya yönelik bir karalama kampanyası başlatmıştır.

Kemal BURKAY bir toplantıda Kürdistan'daki kutsal mücadelemize engel olmak isteyen işbirlikçi ve hainlerin cezalandırılmasının Kürt halkına ve devrime hizmet etmediğini de vurgulayarak, ulusal kurtuluş mücadelemize dil uzatmaktadır.

Halkımızın, Kurtuluş mücadelesini PKK önderliğinde yürüttüğünü kabul etmediğini açıklayan BURKAY, TKSP üyelerine, KOMKAR'a, Nevroz'a diğer örgütlere yönelik saldırıların, PKK tarafından merkezi düzeyde plânlanıp açıkça kamuoyuna ilân edilerek PKK'lılarca uygulamaya konduğunu söylemektedir. PKK'nın haklı mücadelesi karşısında işbirlikçi ve hainlerin hazırladığı her türlü komplo ve ihanet yok olmaya mahkûmdur.

Hain ve işbirlikçilerin başı Kemal BURKAY, Partimizin ve halkımızın bu en kutsal mücadelesini ulusal kurtuluşçuluk, devrimcilik tarihine, geleneklerine, soylu amaçlarına yabancı ve soysuz bir hareket olduğunu PKK'nın halk arasındaki aşiret çatışmaları ve kan davalarını körüklediğini söyleyebilmektedir. Bunun ne denli saptırılmış bir fikir olduğu açıktır.

Partimizin önderliğinde kurtuluş mücadelesi veren halkımız, haklı mücadelesine karşı girişilen her türlü komployu boşa çıkarmaya ve işbirlikçileri yoketmeye hazırdır.

K. BURKAY, partimizin ulusal kurtuluş savaşını Kürdistan'daki yurtsever halkın davasına büyük zarar veren eylemler olarak gördüğünü söylediği toplantıda, PKK'nın diğer örgütleri düşmandan saydığı ve şiddet yoluyla ortadan kaldırmayı temel, sistemli bir politika haline getirdiğini belirtmektedir.

Hain ve İşbirlikçi TKSP'liler ve Kemal BURKAY, bilmelidirler ki ulusal devrim mücadelesine karşı girişilen ve hazırlanan her türlü komplo ve saldırılar anında ulusal güçlerimiz tarafından cezalandırılacaktır.

Partimizin öncülüğünde tüm yurtseverleri, hain ve burjuva işbirlikçilerini yok etmeye ve kurtuluş mücadelemizi güçlendirmeye çağırıyoruz.

- Kahrolsun Faşist Türk Sömürgeciliği ve Hain-Uşak Takımı!
- Yaşasın Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesi!

20 Aralık 1987

ERNK-Avrupa Temsilciliği

KÜRT HALKI KENDİ ÜLKESİNDEDİR !

Kürt halkı üzerinde yeni bir soykırım uygulanıyor. Faşist Saddam, seksiz yıllık savaşın biriktirdiği bütün intikam duygularını halkımıza üzerine bomba olarak yağıdırıyor. Irak Kürdistanı'nda halkımıza karşı salt acımasız bir savaş değil, savaş kurallarını dahi hiçe sayan topyekdın bir yoketme hareketi yaşanıyor.

Halepçe'de bir çırpıda öldürülen 5 bin insanın anısı gözümüzün önünde capacanlı dururken, Irak ordusu uluslararası anlaşmaların yasakladığı kimyasal gazlar ve napalm bombaları ile halkımıza karşı yeniden saldırıya geçiyor.

Tüyler ürpertici bu katliama karşı çıkmak, bütün insanlığın vicdan borcudur.

Çoğunluğu kadın ve çocuklardan oluşan onbinlerce Kürt insanı, bu katliamdan kaçarak Türkiye Kürdistanı'na geldiler. Türk devleti, buna izin vermiş olmayı, büyük bir lütuf olarak propaganda ediyor. Bunu Kürt halkına kucak açmış olmak gibi gösteriyor.

Yavuz hırsız ev sahibini bastırır diye boşuna dememişler. Kimin toprağını kime lütuf olarak sunuyorsunuz? Kimin ülkesini kime esirgilersunuz? Hakkari ve Diyarbakır, Siirt ve Mardin, sömürgecilerin değil, Kürt halkının kendi yurdudur.

O nedenle kimse kimseye kucak açmış değildir. Kimse kimsenin misafiri de değildir. Kendi ülkemizin bir başka parçasında yaşamak, hiç kimsenin ihsan ve bağışı olarak gösterilemez.

Üstelik sömürgeci devlet, hükümet ve başta basın olmak üzere çeşitli çevreler, gelen kardeşlerimize kin ve öfke dolu gözlerle bakıyorlar. Onları hain ve düşman olarak görüyorlar.

Çünkü sömürgecilerin derdi başkadır. Onlar demagoji ve politik hesaplar peşinde koşuyorlar. Özal ise ayan-beyan bir şekilde bunun propagandasını iyice salıştığı referandumda evet oylarına tahvil etmek istiyor.

Halkımızın bu kesimi şimdi açlık, hastalık, evsizlik ve sefaletle karşı karşıyadır. Üstelik çeşitli bahanelerle taciz ediliyorlar. Savaşın mağdur ettiği bu kardeşlerimiz üzerindeki bütün zorlama ve sınırlamalara karşı çıkmak, Türkiye ve Kürdistan'da bütün demokratik kamuoyunun en ciddi aktüel görevidir. Bir halkın kendi ülkesinde yaşaması hiçbir sınırlamaya tabi tutulamaz. Bunlar burada geçicidir sözleri de derhal son bulmalıdır.

Sömürgeci Türk devletinin kuzu postuna bürünmesi ve insanlık nutukları atması ise kimseyi inandırmıyor. Şeyh Sait ve Dersim katliamlarını unutmamak. Ağrı'yı, Koçgiri'yi unutmamak. Faşist Evren-Özal çetesinin 84'den beri Irak Kürdistanı'na 'sıcak takip' adı altında düzenlediği vahşi seferleri unutmamak. Sömürgeci devletler arasında Kürt halkına karşı inzalanan anlaşmaları da hiç unutmamak. Humeyni rejiminin Irak Kürdistanı'na bomba yağarken bunu hiç mesele yapmayıp Cenevre'de tazminat peşinde koştuğunu da görüyoruz. Sömürgeciliği bütün özellikleriyle tanıyoruz.

Evet, Kürt ulusal hareketi zorlu ve acı günler yaşıyor. Sömürgeci devletlerin kaskacı altındayız. Ancak kavgamız olanca ateşiyle sürüyor. Ve bu kavga faşist Saddam'ların Evren'lerin kolayca haldandan gelebileceği bir kavga değildir.

Çünkü Kürt davası haklı ve meşru bir ulusal davadır. Tarihin 1925'te, 1933'de, 1975'de gösterdiği gibi, onlarca defa onbinlerce insanımızı kaybettik. Ancak hiçbir zaman özgürlük ideallerimizi sömürgeci katillere teslim etmedik.

Bugün de kavgamız sürüyor. Peşmergelerin silahları susmuyor. Kürt davası kayıplarına rağmen güçleniyor. Türkiye'de başta basın olmak üzere bazı çevreler, Kürt halkının direnişini, savaşın ürünü bir kışkırtma olarak göstermek için özel bir çaba sarfediyorlar. Kürt davası, şunun bunun desteğiyle ortaya çıkmış politik tesadüflerin eseri bir dava değil, halkımızın onlarca yıldır kanla canla sürdürdüğü bilinçli ve onurlu bir davadır. Kendi ülkemize sahip çıkmak ve özgürce yaşamak isteğinin ürünüdür.

Şimdi Kürt milletine kararlı bir direniş ve sıkı bir ittifak düşüyor. Yaralarımızı sarıp kavgamızı sürdüreceğiz. Halkımızın dökülen kanını ve özgürlük haykaran ahını yerde bırakmayacağız. Sömürgecilik zincirini mutlaka kıracağız.

Başta bölge halkları olmak üzere bütün dünya kamuoyunu haklı davamızı ve meşru kavgamızı desteklemeye çağırıyoruz.

YKK

Yekitiya Komunistên Kurdistan

Devrimciler, Yurtseverler, İlericiler!

KÜRDİSTAN ULUSAL DİRENİŞ GECESİNE KATILALIM

Yurtsever Kürdistan halkı, bağımsızlık ve özgürlük kavgasının taşıyıcısı, şanlı önderi **Partiya Karkerên Kurdistan (PKK)**'nin kuruluşunun 8. yıldönümünü kutlamaya hazırlanıyor. Kürdistan halkı, yüzyıllardır kendisini çepeçevre saran ve boğmaya çalışan koyu karanlığı gözkaşıyorcu ışığı ile aydınlatarak geleceğin aydınlık yolunu açan **PKK**'nin 9. yılını selamlıyor.

27 Kasım 1978; Kürdistan halkının tarihinde bir dönüm noktası. Bugün, **Partiya Karkerên Kurdistan**'ın kuruluş günüdür. Kürdistan tarihinde asırlardır süregelen başaşağıya gidişe dur denildiği; bağımsızlık ve özgürlük kavgasında kızıl bayrağın çekildiği ve dünyanın çağdaş halkları ile aradaki ilk köprülerin kurulduğu gündür 27 Kasım 1978.

PKK'nin kuruluşundan bu yana sekiz yıl geçti. Bu, partilerin hayatında çok kısa bir ömürdür. Ama, **PKK**'nin sekiz yıllık tarihi çok kısa bir ömür içerisinde sığdırılmış şanlı gelişmelerle doludur. Bu kısa ömür; birçoklarına mucize gibi gelen adımların atıldığına, **PKK**'nin Kürdistan halkının biricik önderi olarak onun kaderinde belirleyici olmaya başladığına tanıklık etmiştir. Kürdistan halkı, **PKK**'nin kuruluşu ile, yalnızca kendisine yol gösterecek bir öndere değil, kendi benliğine de kavuşmuştur. **PKK**, Kürdistan halkına, ismini, kimliğini ve geleceğe güvenini yeniden kazandırmış; hakkında ölüm fermanı çıkarılmış olan bu halkı yalnızca canlandırmakla kalmamış, aynı zamanda yükselttiği ulusal kurtuluş ve bağımsızlık savaşı ile bölge halklarına da hayat verir duruma getirmiştir.

PKK'nin sekiz yıllık tarihi, sömürgecilğe, feodalizme ve Marksizm-Leninizm'den her türlü sapmaya karşı yılmaz mücadeleler tarihidir. İhanete ve teslimiyete karşı direnişin; revizyonizm, reformizm ve sosyal-şovenizme karşı Marksizm-Leninizmin; ulusal inkarcılığa karşı ulusal kurtuluşçuluğun tarihidir. Ulusal yokoluş sürecinin tersyüz edilerek ulusal bağımsızlık ve özgürlük sürecine dönüştürülmesinin tarihidir.

Bütün bu gelişmeler ve değerleri yaratmak çok zorlu mücadeleler ve ağır bedeller gerektirmiştir. Ve **PKK** tarihi, bu nedenledir ki, şehitler ordusunun yazdığı bir tarihtir. Her bir anı Kürdistan halkının en değerli evlatlarının kanı ile yazılmış, her bir kilometre taşını ölümsüz **PKK** önderlerinin oluşturduğu bir tarihtir. İşte bu nedenledir ki, **PKK** soyludur, kutsaldır ve yücedir. İşte bu nedenledir ki, Kürdistan halkı önderlerine, Partisine gözbebeğinden daha çok özen gösterir. Onu korur, ona sahip çıkar. Çünkü **PKK**, halkımızın bağrında doğmuş; onunla bütünleşmiştir. Kürdistan halkı **PKK** ile yeniden doğdu ve ancak onunla yaşayabileceğinin bilincindedir.

PKK, kuruluşundan başlayarak Kürdistan'da adım adım geliştirdiği ulusal kurtuluş mücadelesini 15 Ağustos 1984'te yeni bir aşamaya ulaştırdı. Tarihimizin en şanlı dönüm noktalarından birisi olan bu tarihte, Kürdistan halkının sömürgeci-faşist Türk devletine karşı mücadelesi halk savaşı yolunda önemli bir adım attı. **PKK** önderliğinde kurulan halk ordumuzun ilk çekirdekleri **Hêzên Rizgariya Kurdistan-Kürdistan Kurtuluş Birlikleri (HRK)**, Türk sömürgecilerine karşı peş peşe darbeler indirmeye başladılar. Doğru-devrimci Parti çizgimizin yol göstericiliğinde gelişen ulusal kurtuluş mücadelemiz Türk sömürgecilerini her geçen gün biraz daha çürümeye iterek kesin zaferin yolunu açtı. Sömürgecilerin beyninde patlayan intikam mermilerimizle giderek daha da coşkulu bir şekilde mücadelede saf tutan halkımız, Partisinin önderliğinde kendi öz cephesine, **Eniya Rizgariya Netewa Kurdistan-Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi (ERNK)**'ne kavuşmuş bulunmaktadır. Artık Kürdistan halkı, **PKK-ERNK-HRK** üçlüsünün önderliğinde bağımsızlık ve özgürlüğüne giden yolda emin adımlarla ilerlemektedir.

Kürdistan halkının şanlı önderi **PKK** 8. kuruluş yılını tamamlayıp 9. yılına girmeye hazırlandığı bugün, artık yalnızca Kürdistan ve Türkiye'de değil, tüm Ortadoğu ve hatta dünyada tanınan, mücadeledeki etkinliği kabul edilen bir güç haline gelmiştir. Onun önderliğinde Kürdistan halkı çağdaş insanlık tarihinde layık olduğu yeri almaya doğru emin adımlarla ilerlemektedir.

PKK'nin 9. yılı, Kürdistan Halk Kurtuluş Ordusu'nun kuruluşunda ve halkımızın **ERNK** örgütleri içerisinde kenetlenmesinde ileri adımların atıldığı şanlı bir yıl olacaktır. 9. mücadele yılımız, bugüne kadarki gelişmeler temelinde Türk sömürgeciliğinin yokoluşunun daha da yakınlaştırıldığı, halkımızın ise kutsal bağımsızlık ve özgürlük kavgasında daha da büyüyerek nihai zafere giden yolu iyice kısalttığı bir yıl olacaktır.

Partimiz **PKK**'nin 9. mücadele yılını selamlamak ve sonuna kadar onun önderliğinde kutsal bağımsızlık savaşımızda yer alacağımızı haykırmak için, Kürdistan Ulusal Direniş Gecesi'ni düzenlemiş bulunuyoruz.

Tüm Kürdistanlı Devrimciler, Yurtseverler, İlericiler!

Bir kez daha intikam yeminlerimizi hep bir ağızdan haykırmak; Partimize yeni mücadele yılında da desteğimizi en güçlü bir şekilde sunmak ve düşmanlarımızı bir kez daha kahretmek için görev başına!

- Yaşasın Şanlı Önderimiz **PKK**!
- Kahrolsun Sömürgeci-Faşist Türk Cuntası ve Onun Uşakları!
- Zafer, **PKK** Önderliğinde **ERNK** ve **HRK**'de Birleşen ve Direnen Halkımızın Olacaktır!

Kürdistan Ulusal Direniş Gecesi Tertip Komitesi

Gece Adresi	Tarihi:	Saat:
STADTHALLE-HANNOVER	20 ARALIK 1986	16.00'DA

PKK 1. Konferans Duyurusu

Kürdistan İşçi Partisi 1.Konferansı 15-26 Temmuz 1981 tarihinde yapıldı.

Konferans, ABD emperyalizminin başını çektiği, dünya—karşı devrimci güçlerinin faaliyetlerini yoğunlaştırdığı, Orta—Doğu'da İsrail siyonizminin yeni saldırılar düzenlediği, Türkiye'de askeri—faşist cuntanın, yaklaşıp bir yıldan beri, devrimci güçleri her türlü yöntemlerle yok etmeye çalıştığı bir dönemde gerçekleşti.

Katılım, nicelik ve nitelik olarak yeterli düzeyde idi. PKK hareketinin oluşumundan günümüze değin, çeşitli birimlerinde sorumluluklar alan kadroların ağırlıklı bir bölümü, her türlü zorluğa karşı hazır bulundular. Konferans, temel olarak yakın geçmişin sağlıklı yorumlanması üzerinde, önümüzdeki dönemin sorunları ve görevlerinin çözüm yollarını net bir şekilde kavranılmasını içermekte idi.

Öncelikle parti hareketimizin yakın geçmişinin değerlendirilmesi tutarlı ve sağlıklı olarak doğruca konuldu. Sosyalizmin eleştiri süzgecinden geçirilen geçmiş mücadelemiz, bir bütün olarak olumlu görülmesine karşı kısmi olumsuzluklarda açık yüreklilikle sergilenen. PKK'nın Kürdistan Çağdaş Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin yaratılmasındaki işlevi, tarihi ve önder seviyede olmasına rağmen, kazandığı mevzilerin büyük kayıplarla gerçekleşmesi var olan hata ve eksikliklerin sonucu idi. Konferansta, hata ve eksikliklerin zemininde ilkel ve amatör çalışma tarzının yattığı berrakça ifade edildi.

Geçmişteki eylemlerin sarsılmaz gibi görünen ulusal ve yerel baskı otoritesini sarsıntıya uğratmasının yanı sıra, parti örgütlenmesinin yeterince gelişmediği yörelerde yeri ve zamanı iyi seçilememiş eylemlerin ise davamıza zarar verdiği konferans tarafından müşade edildi. Ayrıca hakim ulus sosyal—çövenizmi ile yerel reformist burjuva milliyetçiliğinin kışkırttığı, ideolojik mücadele platformunu yok edici oyunlara karşılık, yeterince uyanık davranılmaması sonucu, ideolojik mücadelenin yerini zaman zaman şiddete bırakması parti hareketimize ağır kayıplara mal olurken adı geçen güçlerin geniş iç ve dış bağlantıları kendilerine yalana ve demogojiye dayalı propaganda imkânı sağlayınca, bir çok dost güç de yalnilara itildi.

Konferans, geçmişte aramızda sorun çıkmış adı geçen güçlerde dahil olmak üzere, diğer grup ve örgütlerle olan ilişkilerde, ideolojik savaş çizgisinden kaymamayı, tam aksine politik dostluğu geliştirmeyi, dönemin önemli bir siyasal konusu olarak kabul etti.

Parti hareketimizin bütün çalışma faaliyetlerini tartışıldığı konferansta, üzerinde titizlikle durulan mli

bir alan da örgütlenme idi. Geçmişteki hataların ve kayıpların olması örgütlenmeye bağlantılı olarak değerlendirilip; grup aşamasının beraberinde getirdiği hastalıklar, geçici ve zorunlu olarak şehirlerin belli bir süre komiteleşme merkezleri seçilmeleri, tutuklanmaların yüksek düzeyde olmasının, örgütsel hataların temellni teşkil ettiği duru bir şekilde ifade edildi. Parti örgütlenmesinin önümüzdeki süreçte kırlara dayalı ve temel mücadele biçimi ile uyum halinde geliştirilip gerçekleştirilmesinin, doğru devrimci çizgi olduğu, oy birliği ile kabul edilerek karar haline getirildi.

Parti taktiği, konferansın yoğun olarak üzerinde tartışıldığı bir sorun oldu. Sosyal—çövenlerin ve yerel burjuva milliyetçilerinin örtbas ettikleri, ciddi alternatifler sunmadıkları bu alanda ayrıntılı tartışmalar yapıldı. Türkiye'nin ve Kürdistan'ın politik durumundan kaynaklanan savaş biçiminin esasta devrimci şiddet olduğu, somut olarak halk savaşı şeklinde uygunca geliştirilmesi tam berraklığıyla açıklığa kavuşturuldu.

Konferansa, parti taktiğinin sadece genel belirlenmesiyle de yetinmedi. Parti önderliğindeki devrimci şiddetin başlangıçta siyasal amacının ağırlık kazanacağı ve parti örgütlenmesi ile iç içe oluşan silahlı propaganda biçiminde gelişeceğini vurgularken, diğer yandan da, stratejik savunma, stratejik denge, stratejik saldırı aşamalarının, Kürdistan Ulusal Kurtuluşu Hareketi içinde geçerli olacağını, aşamalarının uzunluk ve kısalığının ülkenin özelliklerine göre değişeceğini ifade etti. PKK'nın belli bir örgütlenme temelinde gündemine aldığı taktik çizgi, böylesine geniş stratejik anlayışa bağlı olarak yorumlandı.

Konferans, cephe ve ittifaklar sorununa, işçi—köylü ve devrimci aydın blokunun bizzat önderlik edilerek oluşturulması tarzında yaklaştı. Geçmişte sağlanan sınırlı gelişmelerin, önümüzdeki süreçte daha yaygınlık kazandırılarak geliştirilmesini ve cephenin sıcak bir eylem sorunu olarak kavranılmasını belirleyip, bu konuda parti programının ruhuna uygun, Ulusal Kurtuluş Cephesi programının yayınlanmasını kabul etti.

Önem derecesine göre birlikler sıralanırken, bugün Türkiye'nin politik platformunda ulusal sorun ve demokrasi stratejik konumda olduğundan, Türkiye devrimci proletarya hareketi ile ittifakın birinci derecede hayati öneme sahip olarak ele alınması, faşist cuntaya muhalif diğer devrimci ve reformist örgütler ile de ilişkilerin temel ittifaka bağlı olarak geliştirilmesi tartışılarak karara bağlandı.

Kürdistan'ın diğer parçalarındaki parti ve örgütler ile oluşacak olan ilişkilere özenle eğilip, alanlarda

Marksist—Leninist gelişmeler desteklenirken, yurtsever güçlerle de eskisinden daha dostça ilişkilerin geliştirilmesini sağlamaya ağırlık verilecektir. Bu ilişkiler geliştirildiğinde ilkel ve küçük—burjuva milliyetçiliğini eleştirmekten ve özellikle devrime zarar veren yarıları teşhir etmekten kaçınılmayacaktır.

Dış ittifakların temelinde, başta Sovyetler Birliği olmak üzere sosyalist sistemin yer aldığını, ileri kapitalist ülkelerdeki Proletarya hareketi ve Ulusal Kurtuluş Mücadelelerinin bu ittifakları tamamladığını belirten konferans, somut olarak Orta—Doğu'da aynı kaderi paylaşan Filistin ve Kürdistan halklarının emperyalizme, styonizme, sömürgecilğe ve yerel gericiğe karşı Bağımsızlık, Demokrasi ve Sosyalizm yolundaki savaşlarının stratejik önemde olduğunu, bu amaçla iki devrimci güç arasındaki ilişkilerin önemini de belirtti.

Konferans, şehit ve tutuklu yoldaşların mücadeleimizdeki yeri ve önemini ayrıntılı bir şekilde yorumlayarak, 250'ye yakın şehit, 4800'e yakın tutuklusunu bulunan PKK'nin henüz çok genç olmasına karşın, bu yönüyle halkına karşı sorumluluğunun kanıtlanmış olduğunu belirtti. Şehitlerimizin savaşımızın anısını canlı tutan kah-

ramanlar olduğu ifade edilirken, tutuklu yoldaşlarımızın 2 yıla yakın ve çoğunlukla dünya kamuoyuna yansıtılmayan vahşi işkencelere karşı direnmelerinin parti onuru olduğu saptanarak yüceltildi.

Ayrıca kadroların eleştiri ve özleştirisi demokratik merkeziyetçilik ilkesine sadık kalınarak yapıldı.

Konferans, Merkez Komitesi tarafından sunulan 83 sahifelik politik rapor uzun inceleme ve yoğun tartışmalardan sonra oy birliği ile kabul etti. İlerde yayınlandığında da görülecektir ki, politik rapor ve konferans kararları, PKK'nin ideolojik ve politik düzeyinin gelişkenliğinin bir kanıtı olmuştur.

Genişletilerek yeniden oluşturulan Merkez Komitesinin seçimiyle Konferans son buldu.

1. Konferansla PKK, en zor koşulları yaşadığı dönemlerde bile kendisini her bakımdan yenileyerek çıkabileceğini gösterdiği gibi, tarihi görevini hayata geçirmede güvenilir bir güç olduğunu bir kez daha kanıtlamış oldu.

27 Temmuz 1981

Partiya Karkêren Kurdistan
Merkez Komitesi
PKK—MK

•Yaşasın PKK 1. Konferansı!

•Kahrolsun Emperyalizm ve Faşist Türk Sömürgeciligi!

KAMUOYUNA AÇIKLAMA:

PKK ile YNK İttifak Protokolü İmzaladı

Nisan ayı ortalarında, **PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN** ile **YNK Genel Sekreteri Celal TALABANI** başkanlığındaki heyetler bir araya geldiler. Yüksek bir sorumluluk ve yoldaşlık ruhu içinde çalışmalarını sürdüren heyetler, halkımızın ulusal-demokratik hareketini birleştirmek ve bunu daha da geliştirmek için önemli kararlar aldılar.

Her iki heyet arasında yapılan görüşmelerde, Kürdistan'ın tarihi süreç içindeki konumu ve bugüne kadar yaşadığı gelişmeler irdelenerek, günümüzde kapitalist-emperyalist güçler ve sömürgeci tarafından parçalanmış olan Kürdistan'ın ekonomik, sosyal, siyasal, kültürel vd. alanlardaki durumu ele alınmıştır. Görüşmede, sömürgecilerin uyguladığı baskı ve sindirme yöntemleriyle, halkımızın ulusal gelişmesini köstekledikleri; ekonomik, sosyal, siyasal ve kültürel alanlarda ilerlemesini engelledikleri; günümüzde ise bu yönlü uygulamalarını zirveye tırmadıkları, halkımıza karşı ırkçı-faşist bir savaşı ilan ederek onu topyekün bir yok oluş sürecine sokmak istedikleri vurgulanmış ve güncel sömürgeci uygulamalar üzerinde de durulmuştur. Bunların yanı sıra, halkımız üzerinde uygulanan her türlü insanlık dışı (göç ettirme, köy ve kasabaları bir bütün olarak yıkma ve yok etme) uygulamalar ve çok yönlü asimilasyon politikalarıyla Kürdistan insanını Türk ve Araplaştırma sürecine sokan düşmanlarımızın, buna daha baştan itibaren ilave ettikleri halkımızın toplumsal gerçekliğini ortadan kaldırma ya da toplu imhadan geçirmeye yönelik (son olarak Güney Kürdistan katliamı) vahşiyane saldırıları ile halkımızın ulusal-demokratik hareketini ortadan kaldırma çabaları değerlendirilerek bunlardan çıkarılması gereken sonuçlar değerlendirilmiştir.

Ayrıca görüşmede, günümüzde Türk ve Irak faşist rejimlerinin halkımıza karşı sürdürdükleri en alçakça bir savaşla ulusal-demokratik hareketi boğmaya ve gelişmesini durdurmaya çalıştıkları vurgulanarak, Kuzey-Batı Kürdistan'da gelişip boyutlanan ulusal bağımsızlık savaşının kazanımları da belirtilmiştir. Kürdistan üzerinde yabancı egemenliğin ilk kurulduğu dönemden günümüze kadar, sömürgeci devletlerin kendi aralarında sıkı bir ittifak oluşturdıkları (Sadabad, Bağdat Paketi, Cento ve sonrası); ve oluşturdıkları bu ittifaklarıyla halkımızı tam bir cendere içerisine almak istedikleri izah edilerek, Türkiye ile faşist Irak rejimlerinin kendi aralarında imzaladıkları antlaşmalarla halkımızın öncülerini ve devrimci gelişimini nasıl yok etmeye çalıştıkları ortaya konulmuş ve bunlara karşı geliştirilecek devrimci savaş yöntemlerinin önemi belirtilmiştir.

Bütün bu değerlendirmelere bağlı olarak, halkımızın ulusal direniş hareketinin içinden geçtiği sürecin hassasiyetini gözönünde bulunduran örgütlerimiz, bu ortamdan doğabilecek tehlike ve olumsuzlukların bertaraf edilmesi amacı ile şu kararlara varmış ve bu görüşmelerini bir protokolle sonuçlandırmışlardır:

— **Düşmanın azgın saldırılarına karşı koymak ve halkımızın ulusal direniş hareketini geliştirmek için, ciddi bir mücadele vererek, bu savaşı zaferle taçlandırmanın uygun zeminini hazırlamak; bunun için bütün ulusal güçleri birleştirmek ve bunlardan ulusal düzeyde (parça ve genele has) bir cephe oluşturmak. Bu cephele arasında koordine, işbirliği ve ortak mücadeleyi geliştirmek için çalışmak.**

— **Her parçada devrimci silahlı mücadeleyi geliştirmek; tasfiyeci, bölücü eğilim, akım ve anlayışlara karşı aktif mücadele etmek.**

— **Hakim ulusların gerçek devrimci-demokratik güçleriyle sıkı ilişkiler geliştirmek ve aktif dayanışma içine girmek.**

Örgütlerimiz her şeyden önce, barış ve kardeşlik ilişkilerine zemin hazırlamak için kişi, grup ve örgütler arasındaki çelişkilerin bir yana bırakılmasını, var olan çelişkileri uzlaşmaz çelişkilere dönüştürme yerine görüşme ve tartışmalar ile giderilmesini; basın vb. kampanyalarla yapılan suçlama ve didişmelerin durdurulmasını, halkımızın kurtuluşu için devrimci silahlı mücadeleyi ve kitlesel direnişleri geliştirmeyi uygun görürler. Bu nedenle de tüm ulusal güçleri barışa çağırarak, bunu sağlamak için de görüş alışverişi, yoldaşlık ve yüksek sorumluluk ruhu ile tartışarak sorunlarını çözümü, aralarındaki anlaşmazlıkları bir yana bırakma ve devrimci silahlı direniş mücadelesine katılma yönünde çaba sarfetmeye davet ederler.

Halk kurtuluş savaşını ve kitlesel devrimci silahlı direniş mücadelesini ulusal-demokratik hareketimizin ve halkımızın umutlarını gerçekleştirmede en uygun ve doğru yöntem olarak kabul eden örgütlerimiz; mücadelenin en üst biçimi olan bu savaşı azimli bir şekilde sürdürmeyi ve geliştirmeyi esas almaktadırlar. Bu hususta Kürdistan çapında bir güç birliği yaratmak için, Kürdistanlı bütün güçleri de bu yaklaşımı benimsemeye ve uygulamaya çağırırlar. Ayrıca ekonomik, siyasal ve kültürel mücadele biçimlerini de kitlesel mücadeleye paralel olarak geliştirmeye örgütlerimiz çaba sarfedeceklerdir.

PKK ile YNK, yabancı işgalci güçlere ve her türden gericiliğe karşı gerekli savaşımları geliştirmek için, tüm ulusal güçlerin birleşme, ittifak ve ilişki geliştirmelerinin gerekliliğine kesinlikle inanmaktalar. Doğru temellere ve kural-lara dayanmayan ilişkilerin güçlendirilerek devam ettirilemeyeceğine inanan PKK ve YNK örgütleri, bunun için geliştirilecek ilişkilerin karşılıklı olarak örgütsel, siyasal ve ideolojik bağımsızlığa saygı ve birbirlerinin iç işlerine karışmamanın ve Kürdistan'ın her parçasının kendisine özgü koşulları dikkate alınarak ilişkilerde bu temelde bir yaklaşımın temel alınması gerektiğini kabul etmektedirler.

Sömürgeci düşmanlarımız Kürdistan'da gelişen ulusal direniş ve bağımsızlık mücadelemizi bastırmak, dünya kamuoyu ve halkımızın gözünden düşürmek için, çok çeşitli karalama ve suçlamalarda bulunmakta, şu ya da bu gücün ajanlığıyla veya terörizm iddiaları ile karalamalarına haklılık kazandırmaya çalışmaktalar. Bu durumu da gözönüne getiren örgütlerimiz, sömürgeci düşmanların başvurduğu bu tür asılsız iddia ve kampanyaları kabul etmeyerek mahkum etmeyi ve ulusal kurtuluş mücadelesinde, Kürdistan'daki her sınıf ve tabakanın desteğini kazanmayı gerekli görmekteyiz.

Kıyasıyla bir savaşımın yaşandığı bu dönemde düşmanın elinde koz olabilecek, her türlü hareket ve davranış-tan kaçınmayı gerekli gören örgütlerimiz, tüm Kürdistanlı güçlerin bu hususta dikkatli davranmaları; aynı şekilde sömürgecilerin ülkemizdeki vahşi uygulamalarına karşı ortak tavır belirlemenin zorunluluğunu vurgulamaktalar.

Sonuç olarak; faşist-sömürgeci güçlerin en azgın bir biçimde halkımızı ve ulusal direniş mücadelemizi yok etmek, toplumumuzu gerilikler içinde tutarak ulusal bağımsızlık ve özgürlükten yoksun bırakmak istedikleri; bu amaçla da her türlü yol ve yöntemi deneyerek kapsamlı bir karşı-devrimci savaşı yürüttükleri bilinmektedir. Mevcut durumu ve olası gelişmeleri derinliğine irdeleyen ve son derece ciddi olan bu durumun bilincinde olan örgütlerimiz, ulusal kurtuluş sürecinin bir gereği olarak Kürdistan'ın kurtuluşuna kendilerini bağlı sayan kişi, grup ve örgütleri kendi aralarındaki çelişkileri ideolojik mücadele ile gidermeye, halka karşı sorumluluk duymaya ve bu espri ile silahlı mücadele başta olmak üzere, direniş temelinde her parçada hedeflenen cepheleri oluşturmaya ve genel bir ulusal cephenin kurulması için uygun zemini hazırlamaya çalışmaktayız. Ayrıca halkımızın, tüm devrimci-demokrat güçler —özellikle de Türk ve Arap devrimci-demokrat güçleri— ile dayanışma içerisine girmesine, ortak düşmana, emperyalizme ve bölge gericiliğine karşı kendi kaderlerini özgürce tayin etmesine ve istediği ya-şam biçimini seçmesine sonuna kadar onay veren örgütlerimiz, sıraladığımız bütün bu hususlarda bir ittifak protokolü imzaladılar.

1 Mayıs 1988

Abdullah ÖCALAN
PKK Genel Sekreteri

Celal TALABANİ
YNK Genel Sekreteri

TÜRKİYE SOSYAL TARİH

P K K

PARTİYA KARKERÊN KURDİSTAN

PKK III. KONGRE GERÇEĞİ, 12 EYLÜL FAŞİST REJİMİNE VE HER TÜRLÜ TASFİYECİLİĞE KARŞI KESİN BİR ZAFERDİR!

Partimizin III. Kongresi, uzun süren yoğun bir hazırlık çalışması sonucunda 25-30 Ekim 1986 tarihinde yapıldı. Yeterli bileşimi, zengin içerikli ve kapsamlı gündemi, geçmiş ve geleceğe ilişkin çözümleyici değerlendirmeleri ve aldığı cesaretli kararlarıyla dolgun, başarılı ve tarihi bir çalışma oldu.

Kongre, 12 Eylül rejiminin içte ve dıştaki her türlü engelleyici çabasına rağmen, bu rejime karşı yürütülen aktif devrimci savaş koşullarında başarıyla gerçekleştirildi. Kongremizin aylarca süren hazırlık çalışmaları üzerinde zamanında yapılmış ve devrimci faaliyetin bütün sorunlarını gündemleştirmiş olması, faşist-sömürgeci rejimin zayıflıklarının ve Partimizin ise güç ve olanaklarının en açık göstergesi oldu.

PKK III. Kongresi; dünya, bölge ve Kürdistan koşullarını esaslı bir değerlendirmeden geçirdi. Dünya çapında emperyalizmin artan savaş kışkırtıcılığı, nükleer savaş ve yıldız savaşları tehdidi ile, bunlara karşı sosyalist sistemin yürüttüğü mücadelenin yetersizlikleri üzerinde durdu. Sosyalizmin geçmişin yetersizliklerini aşma doğrultusundaki çabalarını olumlu bularak, bunun ancak dünya devrim ve ulusal kurtuluş hareketlerinin aktif desteklenmesi ve emperyalizme karşı bu cepheden güçlü bir savaşın geliştirilmesi ile mümkün olacağını belirtti. Kongre, karşıt güçler arasındaki çelişki ve çatışmaların savaş düzeyinde

geliştiği Ortadoğu'nun durumu üzerinde de önemle durdu. Emperyalizm ve işbirlikçi gericiğin bölge çapında parçalanarak çıkar sistemlerini yeniden kurmak ve yaşatmak için artan komplo, tehdit ve saldırılarına karşı, halkların ve devrimci ilerici güçlerin de tek tek ve ortak direnişlerinin çok daha güçlendirilmesi gerektiğini belirtti.

Emperyalist sistemin en gerici iktidar odakları tarafından bağımlı ülkeler içinde bunalımdan çıkışın örnek ülkesi olarak gösterilen Türkiye gerçeğini, tarihsel ve güncel gelişimi içinde yeniden değerlendiren Kongre, rejimin bütünselliğini koruyamadığını, gerileme ve alternatif arama süreci içinde olduğunu belirledi. Bu durumun esas olarak Partimizin önderlik ettiği ve gittikçe gelişen ulusal direniş mücadelemizden kaynaklandığını, özellikle faşist ordunun efsanevi otoritesine vurulan darbelerin burjuvaziye yeniden sivil-siyasal toplum arayışlarına ittiğini gösterdi. Özünde bunun, önümüzdeki dönemde giderek derinleşecek askeri-faşist kliğin teşhir ve tecriti karşısında alternatifsiz yakalanmamak, reformist-liberal görünümlü bazı düzen partileri eliyle devrime kayışı engellemek endişesinden ileri geldiğini vurguladı.

Mücadelenin bütün sorunlarını tartışarak çözümler getiren Kongre, geçmişin ayrıntılı değerlendirmesini yapıp, sağlanan gelişmeleri, bunların dayattığı yeni görevleri ve bu görevlerin yerine getirilmesinin önünde engel

oluşturan yanlış anlayış ve yaklaşımları açıkça ortaya koydu.

Kongre'de bütün Parti faaliyetlerinin geçmiş pratiği sosyalist eleştiri süzgecinden geçirilerek, uygulamada görülen hata ve yetersizliklere rağmen önemli gelişmelerin ortaya çıkarıldığı belirlendi. Yaşanan olumlu ve olumsuz pratiklerin, Partimizin devrimci çizgisinin doğruluğunu bir kez daha kanıtladığı, yürütülen mücadele ve oturtulan savaşla Partimizin iktidarı paylaşır hale gelmeye başladığı vurgulandı. Türkiye'de devrimcilik adına ortaya çıkan bütün güçlerin tasfiye olarak hiçbir varlık gösteremediği bir dönemde, Türk faşizminin yürüttüğü özel savaşına karşı Partimizin Türkiye ve Kürdistan'da direnen ve devrimci gelişme sağlayan tek güç olmasının büyük önemi açıkça ifade edildi. Partimizin, Türkiye'deki devrimci gelişmelerin ve Kürdistan bütünlüğünde ulusal birliğin yolunu açan, bölgesel gelişmeleri yakından etkilemeye ve uluslararası alanda Kürdistan ulusal kurtuluş sorununun temsilciliğini yapmaya başlayan bir güç haline gelmiş olmasına dikkat çekildi. Bu gelişmelerden hareket eden Kongre, tüm bu alanlarda hareketin ve mücadelenin hızla ilerletilmesi görevlerini ve gelişme perspektiflerini belirledi.

PKK III. Kongresi, sağlanan gelişmelere rağmen, bunların aslında çok yetersiz gelişmeler olduğunu vurgulayarak, geçen dönemin pratiğinde gelişmeleri zayıf bırakan ve ağır kayıplara yol açan hataların ve kaynaklarının cesaretli bir açılımını yaptı. Parti taktiğinin pratikte doğru ve yeterli bir uygulanmasının yapılamadığını, bu duruma yol açan nedenlerin pratikte çok çeşitli biçimlerde ortaya çıkan ve tasfiyeci bir rol oynayan liberal, sekte, tutucu, bireyci, kendiliğindenci, basmakalıpçı ve dar pratikçi çalışma tarzı, anlayış ve davranışlar olduğunu açık bir biçimde ortaya koydu. Bunların Parti içindeki küçük-burjuva belirtiler olduğunu izah eden Kongre, kaynaklarını ve giderilme yöntemlerini göstererek bu tür anlayış ve tutumları mahkum etti. Tüm Parti kadro ve çalışanlarını Parti çizgisini daha iyi özümsemeye, Parti ölçülerinin daha yetkin uygulayıcıları olmaya, Kongre'nin yaptığı eleştiri ve belirlemeler temelinde kendilerini yenileyerek örgütlülüğü ve birliği çok daha gelişmiş bir Partinin yaratılmasına aktif katılım sağlamaya çağırdı.

Sosyal ve siyasal koşulların ülke ve bölge çapında daha da elverişli hale geldiğini belirleyen Kongre, en önemli olarak ülkede ordu denetiminin ve sömürgeci otoritenin önemli oranda zayıfladığının yeni bir olgu olarak kavranması ve silahlı mücadelemizin bu gerçeği gözönüne getirilerek geliştirilmesi gereğini ortaya koydu. Partimizin öngördüğü silahlı mücadele taktiğinin geçmişte sınırlı bir uygulanmasının bile yol açtığı önemli gelişmelerin bu taktiğin doğruluğunu kanıtlamakla kalmayıp, devrimci gelişmelerin sağlanmasında temel belirleyici etken olduğunu gösterdi. Buradan hareketle, önümüzdeki dönem için taktik gelişmenin silahlı propaganda evresinden gerilla ordusunun kuruluşuna geçilmesi, bunun aynı zamanda Halk Kurtuluş Ordusunun kuruluşu ve inşa çalışmalarının resmen başlatılması demek olduğunu belirtti.

Kitle çalışması ve Partinin kitle ilişkilerinin durumunu da ayrıntılı olarak değerlendiren Kongre, geçen dönemde Partiyi kitlelerin gerisinde bırakan, ya da kitlelerden

kopartan hatalı anlayışları belirledi. Geniş kitle potansiyelini örgütlemeyerek harekete büyük zararlar veren bu tür hatalı anlayışları mahkum edip, Partinin devrimci kitle çizgisinin pratiğe doğru ve tam uygulanmasının gerektiğini vurguladı. Kitlelerin içinde bulunduğu kötü yaşam koşullarını ve mücadeleye katılımdaki istekliliklerini dikkate alan Kongre, önümüzdeki dönemde silahlı mücadelenin geliştirilmesine bağlı olarak çeşitli sınıf ve tabakalardan halk kitleleri içinde aktif, etkin ve yaygın bir propaganda, ajitasyon ve örgütlenme çalışmasının yapılmasını, çeşitli kesimlerin ulusal kurtuluşçu kitle birlikleri içinde örgütlenilmesinin yaratılmasını, Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin ülke içinde ve dışında en geniş halk kitlelerini kucaklayan bir örgütlülüğe kavuşturulmasını, başarılması gereken en temel görev olarak kararlaştırdı.

Kongre, Ulusal Kurtuluş Cephesi'ni örgütlenme çalışmasının önemli parçası olarak ilişki ve ittifaklar sorununu da ayrıntılı bir biçimde değerlendirdi. Geçen dönemde yapılan çalışmalarla belli gelişmelerin sağlanmış olduğunu belirleyerek, bu çalışmalarda görülen esnek olmama ve dirayette zayıflık gibi hatalı anlayış ve tutumları ortaya çıkardı ve mahkum etti. Hareketin gelişiminin bu alandaki çalışmalar için önemli bir zemin yarattığına dikkati çeken Kongre, önümüzdeki dönemde ulusal kurtuluş stratejisi doğrultusunda çeşitli güçlerle ilişki ve ittifakların geliştirilmesinin ve düşman güçler arasındaki çelişkilerden yararlanmanın gerekli ve önemli olduğunu belirledi.

Ulusal Kurtuluş Devrimimizin en başta gelen stratejik müttefiki olan Türkiye halkı ve devrimci-demokratik hareketi ile ilişkiler sorununu ele alan Kongre, bu konuda da kapsamlı bir durum değerlendirmesi yaptı. Devrimci-demokratik harekete egemen olan reformist anlayışların aşılmasının 12 Eylül faşizmine karşı yenilginin temel nedeni olduğunu belirtirken, günümüzde bu güçlerin yaygın bir tasfiyecilikle birlikte 12 Eylül anayasası temelinde geliştirilen "sivil toplum" maskeli liberal görünümlü düzen partilerine kuyrukçuluk etmekten kurtulamadıklarını da gösterdi. PKK önderliğindeki direniş hareketine yönelttikieri teşhir ve tecrit çabalarının bu özlerini gizlemek maksadından kaynaklandığını vurguladı. Partimizin faşist rejime karşı başarılı çıkışının bunların bu çabalarını boşa çıkarmakla kalmadığını, tasfiyeciliğin tafiyesini önemli oranda gerçekleştirerek, reformizmin yerine devrimci yöntemin ve güvenilir temel kurtuluş akımının halklar nezdinde canlı tutulmasının sağlandığını ortaya koydu. FKBDC esprisıyla halklarımızın ortak direniş cephesinin yeniden daha güçlü bir biçimde geliştirilmesi gerektiğini ve bu konuda Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine dayanılarak, Türkiye Devrimci-Demokratik Hareketinin güçlü bir çıkış yapabileceğini inançla belirtti.

İran-Irak savaşının Güney Kürdistan'da devrimci gelişmeler için sağlam bir objektif zemin açtığına dikkati çeken Kongre, bu zeminde mücadele eden güçlerin eski yaklaşım ve hastalıklarından kurtulamamış olmalarının bir gerileme nedeni olduğu biçimindeki eski belirlemenin doğruluğunun bir kez daha kanıtlanmış olduğunu vurguladı. Bu durumun aşılmasına ilişkin görüşlerinde ısrarla, mevcut elverişli koşullarda ulusal kurtuluş mücadelesini güçlendirmek için Parti ağırlığını ortaya koyacağını, gerek cephe

ve gerekse Kongre platformunu dayatarak ve bu temelde ilişkilere çekerek, böylelikle sömürgeci politikaları boşa çıkarıp gelişmelere öncü görevini sürdürme gereğini tekrar belirtti.

Kongre, başta İran devrimi, Suriye ve Libya'nın emperyalizme karşı tavrıyla taktik düzeyde de olsa ittifakin daha da geliştirilmesi gereğini ortaya koydu. İlişkileri stratejik düzeye çıkarmanın önem taşıdığını, bunun için sabırlı ve geniş açılı yaklaşımın önemini belirtti. Ortak bir anti-emperyalist cephe, Partimizin bölge çapında hatırı sayılır bir etkiye yol açmakla kalmayıp, gelişmelerin halk devrimleri yönünde derinleşmesinde çözümleyici güçlerden biri olduğu pratikte de kanıtlandığını vurguladı.

Sosyalist ülkelerde gerçekleşen sosyalizmin sorunlarına dikkati çeken Kongre, özellikle SBKP 27. Kongresi'nde dile getirilen eleştirilerin cesaret verici olduğunu belirtmekle birlikte, henüz pratikte yapılması gereken çok şey olduğunu vurgulayarak, sadece iç ekonomik ve siyasi durumun düzeltilmesiyle yetinilmeyip, dış politikada da tıkanma ve eksik yaklaşımların aşılmasının büyük önemine dikkat çekti. Dünya sosyalist devriminde reformcu yaklaşımları bütünüyle reddetmemekle birlikte, belirleyici olanının devrimci yöntem olduğunu, reformların ancak devrimin gelişmesine bağlı olarak ele alınabileceğini tartışan Partimiz, kendi örneğinde günümüz için Marksizm-Leninizmin yaratıcı bir uygulamasını sergilemekten kıvanç duyduğunu, bu temelde sosyalist ülkelerle ilişkilerin geliştirilmesi gereğini belirtti. Yine Kongremiz, Avrupa'nın ve dünyanın diğer alanlarının devrimci, demokrat, anti-faşist güçleriyle ve ulusal kurtuluş hareketleriyle, imkanlar yaratıldığı ölçüde, devrimimizi ve halkımızı tanıtmak ve destek sağlamak anlayışına bağlı olarak ilişkilerin geliştirilmesinin önemli ve gerekli olduğunu vurguladı.

Açık ki, tüm bu çalışmaları Partimiz örgütleyecek, yönetecek ve yerine getirecektir. Bu açıdan, Parti III. Kongresi, en temel bir görev olarak, Parti örgütlenmesinin durumunu, bu konudaki geçmiş pratiği, Parti içi sorunları ve Partinin belirlenen bu görevlere uygun olarak örgütlenmesi sorununu ele alıp tartıştı. Partinin örgütsel gelişimini ve Parti pratiğini sabote ederek Parti çizgisini işlemez kılmaya ve tasfiye etmeye çalışan feodal ve küçük-burjuva anlayış ve tutumları tasfiye etti. Yine Partinin iç örgütlenmesini ve Parti içi yaşamı bozan, Partinin yönetim ve yürütme gücünü zayıflatan bürokratik, bireyci, tepkici, dağıtıcı, dar sorumluluk, çaba azlığı gibi anlayış ve çalışma tarzını, bunların proletarya dışı sınıf alışkanlıklarının Parti içine yansımaları olduğunu belirleyerek mahkum etti. Parti içinden bu tür anlayış ve tutumların temizlenmesi için topyekün bir eğitim ve mücadele seferberliği başlattı. Önümüzdeki dönemde Parti görevlerini daha kapsamlı ve ağır olduğunu vurgulayarak, Partinin öncülük görevlerini başarıyla yerine getirmesinin mutlak zorunlu ve tarihi öneme sahip bulunduğunu belirtti. Bu doğrultuda kadrolaşmanın ve Partinin örgütsel yapısının geliştirilmesinin en önde gelen devrimci görev olduğunu önemle vurguladı. Kararlaştırılan tüm görevleri başarak güçte bir Parti merkezinin yaratılmasını, Partinin

bölge ve alt komite ve temsilciliklerinin yeterli düzeylerde örgütlenirilipl ülkenin tüm alanlarına yayılmasını, örgütlenirilmemiş bir tek alan bile bırakılmaması anlayışının esas alınıp uygulanmasını karar altına aldı.

Partinin teorik gelişimini ve ideolojik mücadele pratiğini de değerlendiren Kongre, bu alanda esas olarak pratik çalışmanın önünü aydınlatan bir gelişmenin yaşandığını tesbit etti. Ancak her devrimci pratik gelişmenin daha derin ve ayrıntılı teorik çözümlemelere ihtiyaç duyduğunu belirterek, önümüzdeki dönemde mücadelenin artan sorunlarına zamanında ayrıntılı çözümlemeler getirecek, her dönemde politik, örgütsel ve eylemsel görevleri ve bunları yerine getirme yöntemlerini belirleyecek, mücadelenin ihtiyaç duyduğu her şeyi araştırıp inceleyerek aydınlatacak bir teorik çalışmanın yapılmasını kararlaştırdı. Parti yayın organlarının daha da geliştirilmesini ve özellikle kitlelere yönelik organlar çıkarılmasını, bunları en geniş kitlelere ulaştırma görevinin mutlaka başarılmasını, yeterli, etkin ve sonuç alıcı bir ideolojik mücadele yürütülmesini gerekli gördü.

Çalışmalarını çeşitli ve geniş olarak hazırlanmış raporlara dayandırarak sürdüren Kongre, önümüzdeki dönemde Partinin yürüteceği tüm faaliyetleri, bunların hedeflerini, kapsamını ve derinliğini belirleyen, uygulama esaslarını gösteren bir çalışma planı hazırlayarak kabul etti.

Kongre, en yoğun olarak altı yıldan beri faşist-sömürgeci zindanlarda uygulanan en vahşi ve barbar zulme karşı binlerce Parti kadrosu ve savaşçısı tarafından sürdürülen kahramanca direnişi, Parti çizgisinin doğru ve yeterli bir uygulanması ve mücadelede zafer kazanması olarak selamladı. Direniş şehitlerimizin kahramanlıklarını, örnek alınacak tek Parti ölçüsü olarak değerlendirdi ve bütün şehitlerimizin ulusal kurtuluş mücadelemizin manevi komutanları olduklarını bir kez daha belirtti.

Kongre'de gerçekleştirilen en önemli bir çalışma da, yaşanan özeleştirme süreci oldu. Partinin aylarca önce başlatıp geliştirdiği eleştiri ve özeleştirme çalışmaları Kongre platformunda en yüksek noktaya ulaştı. Partinin çağrısına sorumlu bir katılımla karşılık veren Parti kadroları, aylarca sürdürdükleri araştırma, inceleme ve tartışma ortamında kendilerini eğitip yenileyerek Parti çizgisini ve ölçülerini iyice özümseyen kadrolar haline gelmek için yoğun bir çalışma yürüttüler ve kapsamlı ve gelişkin yazılı-sözlü özeleştirilere ulaştılar. Bu çalışma, Parti açısından bir düzeltme, yenileme ve Parti çizgisinde en sağlam bir birliği yaratma hareketi oldu. Bu çalışmaların zirvesini oluşturan Kongre, Partinin ve mücadelenin geleceği açısından yapılan çalışmaların belirgin önemine ve Kongre sonrası pratik çalışmada da geliştirilerek sürdürülmesine işaret etti.

Kongre çalışmaları sürecinde kendi çizgisinde birliğini daha da pekiştirmiş bir partiye ulaşarak, direnişte kendini kanıtlamış yeni kadrolardan ve özeleştirileri temelinde eski kadrolardan oluşan genişletilmiş bir Merkez Komitenin seçimiyle Kongre çalışmaları son buldu.

PKK III. Kongresi, proletarya dışı sınıflardan kaynaklanan her türlü eğilim belirtilerine karşı Parti çizgisinin zaferini bir kez daha yaratan, her türlü yetersizliğe karşı Partinin yaratıcı ve geliştirici gücünü gösteren, yerleşmiş

direnış temelinde devrimde zaferi kesinleştiren bir zirve oldu. Bu nitelikler, ortaya çıkardığı materyaller yayınlandığında, yapmış olduğu çalışmaların genişliğı ve derinliğinde açıkça görülebilecektir. Yine bu çalışmanın tarihiliğı, önümüzdeki dönemde yürütülecek devrimci çalışmada ve ortaya çıkacak gelişmelerde kendini göstere-

cektir. 12 Eyl faşist rejimine ve her türlü tasfiyeciliğe karşı açık bir zafer kazanan Parti III. Kongresi, Partinin gelişiminde, Kürdistan halkının geleceğinin yaratılmasında ve ulusal kurtuluş devriminin zafer yolunda ilerletilmesinde sonuç alıcı bir dönüm noktası olarak tarihe geçecektir.

- YAşASIN PKK III. KONGRESİ!

- KONGRE ÇİZGİSİNDE ULUSAL KURTULUş CEPHESİNİN VE HALK ORDUSUNUN İNşASI İÇİN GÖREV BAşINA!

- KAHROLSUN FAşİST TÜRK SÖMÜRGEÇİLİĞİ, EMPERYALİZM VE HER TÜRLÜ GERİİLİK!

PKK-MK

TÜRKİYE SOSYAL TÜSTAV
TARİH ARAşTIRMA VAKFI

Kürt Halkına Ve Bağımsızlık Mücadelesine Yöneltiren Saldırıları Protesto Miting ve Yürüyüşüne Katılalım!

YURTSEVER KÜRDİSTANLILAR, TÜRKİYELİ EMEKÇİLER!

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi bütün saldırı ve komplolara rağmen gelişmekte ve başta Kürt halkı olmak üzere, dünya ilerici insanlığının desteğini daha fazla kazanmaktadır. Bugün Kürdistan halkının bağımsızlık mücadelesi ülke içinde olduğu kadar, ülke dışında bulunan Kürdistanlıları da etkilemekte ve mücadelenin saflarına çekmektedir. Kürt halkının gelişen ve gün geçtikçe büyüyen tarihi özgürlüğe yürüyüş hamlesine karşı, başta faşist Türk devleti olmak üzere, Türk şoven güçleri, Kürt işbirlikçileri ve bütün emperyalist, gerici çevreler saldırmakta; Kürt halkını köleliğe mahkûm etmek istemektedirler. Son aylar içerisinde yaşanan gelişmeler, bunun açık bir kanıtıdır.

Bütün saldırı ve komplolara rağmen Kürdistan halkı, her zamankinden daha fazla bugün ulusal kurtuluş mücadelesine destek olmakta, saflarına katılmaktadır. Kürt halkı bağımsızlığına susamış bir halktır. Bugün bağımsızlığa yürümenin büyük coşkusunu ve derin gelişmelerini yaşamaktadır. Ama halkımızın, bu tarihsel uyanışını boğmak isteyen güçler de pervasız bir şekilde halkımızın üzerine saldırmaktadırlar. Bu saldırıların en son örneklerini çeşitli Avrupa ülkelerinin polis güçlerinin geliştirdiği uygulamalarda görmekteyiz.

Son aylar içerisinde yoğunlaştırılan polis uygulamaları ile, bir yandan Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve öncü örgütü PKK karalanmak istenirken, diğer yandan ise Kürt yurtseverlerinin bu mücadeleye olan destekleri kesilmeye çalışılmaktadır. Böylece, Almanya, İsviçre, Hollanda gibi Avrupa devletleri, Ortadoğu'daki çıkarlarının koruyucusu olan TC'yi yaşatmak ve içerisine girdiği derin çöküşten kurtarmak istemektedirler. TC'nin AET'ye üyelik için başvurduğu bir dönemde geliştirilen bu saldırıların, faşist rejimi desteklemeye yönelik olan yüzü daha da açığa çıkmaktadır. Bugün Kürdistan'da yükselen direniş mücadelesi, faşist sömürgeciliğin çıkmazını daha da derinleştirmektedir. İşte, bütün bu gelişmelerin sonucudur ki, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine dayatılan karşı-devrimci faaliyetler de daha da yoğunlaştırılmaktadır.

Geçtiğimiz günlerde de, Alman polis teşkilatının en üst düzey yetkililerinin katıldığı bir toplantıda, Almanya'da bulunan Kürdistanlı emekçilerin, bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine var olan desteklerini engelleme doğrultusunda girişimlerin yoğunlaştırılması karar altına alındı. Bu toplantıyla aynı günlere rastlayan bir şekilde, Alman polisinin Kürdistanlı yurtseverlere yönelik uygulamaları da gündeme girdi. Çeşitli eyaletlerde uygulanan baskıların en ilginçisi Bayern eyaletinde yaşandı. Kürdistanlı yurtseverlerin evlerini basan polis, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine destek oldukları gerekçesini ileri sürerek, bundan vazgeçmeleri doğrultusunda baskıda bulundular. Çeşitli tehditlerin yanı sıra, Kürdistanlı ve Türkiyeli emekçilerin adreslerine, Kürtçe ve Türkçe yazılı mektuplar göndererek, ajanlığı teşvik etmeye başladılar. Polise telefon veya mektuplarla bilgi verilebileceğini ve bilgi verenlerin adlarının poliste saklı kalacağını belirten mektupta, "Belki siz de (...) başka Kürtler gibi istemeden PKK'ye para ödemiş bulunuyorsunuz" diyerek polisle işbirliği içerisine girilmesi istenmektedir. Polisin, son derece iğrenç teklifini reddeden yurtseverler ise, polis sorgularında çeşitli uygulamalara tabi tutuldular.

Yine, aynı tarihlerde İsviçre polisi de Zürih ve Basel'de geliştirdiği operasyon ve ev baskınları ile, Kürt yurtseverlerini mücadeleden koparmaya ve ajanlaştırmaya çalıştı. Kamuoyunun yoğun tepkisi ile karşılaşan bu girişim, TC İsviçre büyükelçiliği ile işbirliği içerisinde geliştirilen bir uygulamadır. Yurtsever Kürdistanlıların dernekleri arandığı gibi, para, teyp, video kaseti, kitap, gazete vb. bir çok şahsi eşyalarına da el konulmuştur.

Yeni bir İsveç olmak isteyen Hollanda Hükümeti ise, TC ile geliştirdiği son ilişkilerine de dayanarak, yeni komplo ve saldırılara yöneldi. Yurtseverler üzerinde tehdit ve baskılarını yoğunlaştıran Hollanda polisi, yurtseverlerin hergün artan oranda Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine sunduğu desteği engellemek istiyor.

Yurtsever Kürdistanlılar!

Bugün, sömürgeci Türk devleti ile işbirliğinde bulunan çeşitli Avrupa hükümetleri ulusal kurtuluş mücadelesine sunduğunuz desteği engellemek ve sizleri kölece bir yaşama mahkûm etmek istiyorlar. Bütün bu oyunları boşa çıkarmak, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesine yönelen saldırıları, polislin Kürt yurtseverlerine yönelik olarak geliştirdiği ev arama, eşyalarına el koyma, demokratik haklarını kısıtlama vb. uygulamalarını protesto etmek için, düzenlenen yürüyüş eyleminde yerimizi alalım.

Hiçbir gücün kutsal bağımsızlık ve özgürlük savaşına katılmamızı, destek olmamızı engileyemeyeceğini bir kez daha gösterelim.

- Yaşasın Kürdistan Halkının Özgürlüğe Yürüyüş Hamlesil
- Her Şey Bir Parça Özgür Vatan Toprağını Kurtarmak İçin!

FEYKA-KURDISTAN

Başlangıç yeri: Adam-Klein Str. (Quelle'nin yanı)

Miting alanı: Lorenskirche

Nürnberg / 20.06.1987 / Saat: 9.00

TÜRKİYE SOSYAL TÜSTAV
TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

TÜM İLGİLİ ÇEVRELERE VE DEMOKRATİK KAMUOYUNA: KÜRDİSTAN HALKI SAHİPSİZ DEĞİLDİR!

Kürdistan halkı, 1987 yılı başından bu yana, faşist Türk sömürgeciliğine karşı yıllardır yürütmekte olduğu kurtuluş mücadelesini daha da yoğunlaştırmış bulunmaktadır. Gerilla savaşı, daha büyük birliklerle Kürdistan'ın dörtbir tarafına yayılıyor. Başta Botan olmak üzere Hakkari, Mardin, Dersim, Bingöl ve Adıyaman'da faşist-sömürgeci Türk ordu birliklerine, kontralarına, milis çetelerine üst üste büyük darbeler vuruluyor. Kurtuluş ordusuna bağlı gerilla birliklerine her kesimden katılım yaygınlaşarak sürüyor. Türk ordusunun hakimiyetine karşı, halkımızın kurtuluş ordusu ARGK'nin otorite ve hakimiyeti yaygınlaşıyor. Bütün bunlar, aynı zamanda önemli siyasal gelişmeleri yaratıyor. Türk sömürgeciliği içte ve dışta önemli siyasal tıkanıklıklar yaşarken, halkımızın kurtuluş savaşı dünya çapında tanınan ve hesaba katılan bir gelişme olarak gittikçe gündemleşiyor.

İşte halkımız lehine olan bu önemli askeri ve siyasal gelişmelerin hızlanmasına paralel olarak, faşist Türk sömürgeciliği, uşakları ve dış destekçileri de, kurtuluş savaşımızı durdurma, zayıflatma ve artan saygınlığını karalama doğrultusunda yürüttükleri çabalarını artırmış bulunmaktadırlar. Bunun için emperyalist güçlerin faşist Türk devletine siyasal, askeri ve ekonomik yardımları daha da artırılarak, önemli derecede teşhir olmuş faşist bir devlete meşruiyet kazandırılmak isteniyor. Bunun bir gereği olarak, faşist Türk sömürgeciliğine karşı tavizsiz bir mücadelenin yürütücüsü olan PKK ve ERNK örgütleri üzerinde uluslararası alanda karalama ve komplolara hız verilerek, Cephemizin kitlesi üzerinde baskılar yaygınlaştırılmaya çalışılıyor. Kürdistan'da faşist Türk sömürgeciliğinin hakimiyeti, yıldırması ve imhası altında tutulmak istenen; bunun için en barbar işkencelerle, sürgün, göç ve katliamlarla susturulmaya çalışılan halkımız; dıştan da, içteki bu baskılara paralel saldırılara maruz kalıyor. Bunun en somut örnekleri, 1987 yılının başından bu yana Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde, başta da Federal Almanya, Hollanda ve İsviçre'de yaşanmaktadır. Bugün, bu ülkelerde yaşayan ve Cephemize bağlı olan kitleler üzerinde, TC'nin Kürdistan'da uyguladığı özel savaş yöntemlerine benzer ve hiçbir uluslararası kural ve kanun tanımadan yürütülen baskılar söz konusudur.

Özellikle Federal Almanya'nın Münih bölgesi ve çevre alanlarında polis güçleri yaygın ve sistemli bir şekilde Kürdistanlı kitleleri tehdit altında tutmakta, karakollarda sorgulamaya alarak, tehdit ve şantaj yöntemleri ile suç yüklemeye ve muhbirci durumuna sokmaya çalışmaktadır. Dört aya yaklaşan bir süredir sürdürülen bu polis teröründe uygulanan yöntemler, birçok yönü ile Türk sömürgecilerinin Kürdistan'da uygulamakta olduğu özel savaş yöntemlerine benzemektedir. Burada polis tek başına hareket etmemektedir. Kürt işbirlikçi örgütleri ve Türk Konsolosluk yetkilileri ile beraber çalışmaktadır. Polis bu güçleri bir danışman, istihbarat gücü olarak değerlendirmekte ve bilgilenme ve yöntem geliştirmede bunlara bağlı hareket etmektedir. Polisin birçok eve yaptığı baskında, sorgulamada, MİT elemanları ve başta vatan haini "TKSP" adlı örgüt elemanları olmak üzere, işbirlikçi danışmanları, açık veya gizli olarak bulunmaktadır. Belirtilen ve genellikle tercüman maskesi ile hareket ettirilen bu MİT ajanı ve işbirlikçi kişilerin de bulunduğu ev baskınlarında polis, yurtseverlerin şahsi paralarına bile el koymakta veya çalmaktadır. Devamlı tedirgin ve gergin ortamda tutulmaya çalışılan yurtsever kitleler, sokaktan, evlerden alınarak, hiçbir hukuksal ve yasal gerekçe gösterilmeden sorgulanmaktadır. Münih polisi, böyle yüzlerce ev basmış, işçilerin şahsi paralarına el koymuş, yüzlerce yurtseveri gözaltına almış,

birakmış, tekrar almış ve bir yıldırma stratejisi geliştirmiştir. Kamuoyunun gözleri önünde cereyan eden bu polis terörü bizzat Kürt işbirlikçisi örgüt ve kişilerin kaleme aldığı, ama altında polisin imzası ve adresi bulunan "ajanlaşmaya ve ihbarcı olmaya" çağrı ve tehdit bildirileri ile birlikte sürdürülmektedir. Polis, bu yönde şimdiye kadar birçok Kürtçe ve Türkçe bildiri dağıtmış ve çağrılarda bulunmuştur. Hamburg bölgesinde ise, benzer uygulamalar daha değişik biçimler altında -izleme, tehdit, sorguya alma vb.- başlatılmıştır. Yine Hollanda'da polis baskıları yanısıra, hiçbir hukuksal dayanağı olmayan, tamamen kendi uydurması olan, daha sonra da bizzat kendisinin yalan olarak kabul ettiği provokasyon açıklamalarına başvurmaktadır. Kısacası, ne kadar anti-demokratik, hukuk dışı uygulama ve uluslararası insan haklarını ihlal eden hareket varsa, bu yakın dönem ve günümüzde belirtilen güçler tarafından Kürdistanlı kitleler için mübah sayılmaktadır.

Açık ki, bu baskıları ve insanlık dışı zorbalıkları uygulayanlar, baskılarına gerekçe göstermek için gerekli kılıf hazırlamış; bazı olayları bahane göstermektedirler. Ancak bugün gerçeğin bu olmadığı gün gibi açığa çıkmış, uygulamaların asıl sorumlusu ve sahibinin Türk faşist sömürgeciliği olduğu belgelenmiştir. Bu nedenle bu baskı ve zorbalıklar, Türk devleti için ve onun adına yapılan, sömürgecilerin Kürdistan'daki uygulamalarının Avrupa'daki parçasını oluşturan baskılardan başka birşey değildir. Gerek uygulamaların siyasal hedefleri, gerek yürütülüş biçimi ve gerekse gündeme konulduğu dönem, bütün bunların faşist Türk sömürgeciliği için yapılan baskı ve zorbalıklar olduğunu ortaya koymaktadır. Uygulamalarda siyasal ve örgütsel hedefler esas alınmıştır. Temel amaç, faşist Türk sömürgeciliğine karşı her alanda direnen Kürdistan halkının meşru mücadelesini baskı altına alabilmek ve bu temelde yoğun bir sıkışma içinde bulunan Türk devletine nefes aldırabilmektir. Bunun için Kürdistanlı kitleler ve emekçiler PKK ve ERNK'den vazgeçmeye çağrılmakta, desteklerini kesmeleri için baskı yapılmakta ve bu amaçlı polis bildirileri dağıtılmaktadır. Yöntemler, Türk sömürgecilerinin Kürdistan'daki özel savaş yöntemlerinden kopya edilmiştir: Ev baskınları, sorgulama, psikolojik telkin, tehditle ve para yoluyla muhbirleştirme vb. vb. Bu uygulamalarda, "TKSP" gibi işbirlikçi örgütler ve elemanlar, "köy koruculuğu" rolünü üstlenmiş, MİT uzmanları, danışman olarak hareket etmektedirler. Yani üçlü bir çalışmanın -polis, MİT, "TKSP" vd. işbirlikçiler- eseri olan bu baskılar, direkt PKK ve ERNK'nin varlığına musallat olmakta; bu temelde sömürgeci-faşist Türk cuntasına karşı yürütülen mücadele önünde çeşitli engeller çıkarmayı hedeflemekte, bu amaçla en bayat demagogilerle karalama kampanyaları ve basın toplantıları yürütülmeye çalışılmaktadır.

Dönem itibarı ile de, bu saldırılar rastgele bir dönemde yapılmamaktadır: 1987 yılının halkımız için her açıdan bir atılım yılı olması; Türk faşist sömürgeciliğinin Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi karşısında içine girdiği çıkmazın ürünü olarak, sahte demokrasi oyunları ile kendini sivilleştirme faaliyetinin arttığı ve her yönüyle iflası yaşayan egemenliğinin sorunlarını emperyalist ekonomilerin üstüne yığmak olan AET'ye giriş için başvurularını sıklaştırdığı bir dönem olması, bu baskı ve yıldırımların en önemli nedenlerini ve neden bu döneme denk düştüğünü gösterir. Bu uygulamalarla, Türk faşizminin uluslararası alanda teşhiri önlenmek, ona karşı yürütülen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi denetim altına alınmak ve Türk faşizminin uluslararası alanda daha da rahat hareket etmesi hedeflenmektedir. Fakat, bu baskıların hiçbirisi PKK ve ERNK'nin her zaman ve her alanda Türk faşist sömürgeciliği ve işbirlikçilerini teşhir ve tecrit çalışmalarının gelişmesini, yurtsever halkımıza ve dünya kamuoyuna yansıtılmasını önleyemeyecektir.

Kürdistan Halkının Meşru Mücadelesi Hiçbir Entrika, Baskı ve Zorbalıkla Engellenemez

Halkımız, yüzyıllardır büyük acılar, yoksulluklar ve karanlıklar içinde tutulmuştur. Ancak buna rağmen karanlığı yırtmasını bilmiş, binlerce evladını feda etme pahasına, direniş mücadelesini yükselterek, bugün bunu uluslararası bir üne kavuşturmuştur.

Her halk gibi Kürdistan halkı da insanca yaşamak istiyor. Bunun için direniyor, bunun için her türlü zorluğa göğüs gererek, çağın en terörist güçlerinden biri olan sömürgeci-faşist Türk cuntasına karşı bağımsızlık savaşını yükseltiyor. Direnmek, yaşamak ve çağa ulaşmak, her halk gibi Kürdistan halkının da en kutsal ve asla dokunulmaz bir hakkıdır. Hiçbir güç, bu yeryüzünü herkes için yaşanır ama Kürdistan halkı için yaşanamaz olarak göremez. Bu nedenle halkımıza ve onun yurtsever insanlarına karşı istediği gibi davranamaz; baskı, şantaj ve diğer insanlık dışı uygulamaları gerçekleştirmede kendini haklı gösteremez. Artık, şu gerçek iyi kavranılmak zorundadır ki, Kürdistan halkı sahipsiz değildir. Halkımızın, PKK adlı şanlı bir partisi, yüzbinleri örgütleyen ve milyonlara hitap eden ERNK isimli bir cephesi; faşist

Türk sömürgeciliği ve işbirlikçilerinin tepesine her gün bir balyoz gibi inen ARGK isimli bir halk kurtuluş ordusu vardır. Ne tür demagoji ve karalamaya başvurulursa vurulsun, doğruya karşı ne kadar direnilirse direnilsin, gerçek budur. Yaşanan gerçeklere sırt dönmek, gözünü kapayarak olmadıklarını iddia etmek, ancak bunu yapanları siyasette iflasa, pratikte komik bir duruma sokar. Kürdistan'da olduğu gibi, Avrupa'da da baskı ve şantajlara başvurarak, emekçilerin PKK ve ERNK ile ilişkilerini kesmeleri, destek vermemeleri dayatılıyor. Böylesi uygulamalarla faşist Türk sömürgeciliğinin adına hareket etmek "gibi" bir duruma düşenlere şunu açıkça belirtmek gerekir ki, halkımız, Kürdistan'da olduğu gibi, dünyanın neresinde olursa olsun, PKK ve ERNK önderliğinde örgütlenecek ve bugünkünden daha fazla maddi ve manevi desteğini sunacaktır. Bu gerçek görülmeli, buna saygılı olunmalı ve Kürdistanlı kitleler üzerinde sürdürülen her türlü anti-demokratik uygulamaya son verilmelidir. Kürdistan halkının uluslararası hukukunu da savunmaktan sorumlu olan Cephemiz, geniş emekçi kitleler üzerinde yürütülen her türlü haksız uygulama ve baskılara karşı, tüm imkanlarını harekete geçirecek, bu yolda bütün demokratik yolları da kullanarak, bu baskı ve yıldırma uygulamalarıyla sahiplerini teşhir ve tecrit edecektir.

Sömürgeci-Faşist Türk Cuntası ve İşbirlikçi Çevreleri!

Halkımıza karşı her türlü baskı, işkence, katliam, sürgün uygulamalarını en barbarca yöntemlerle sürdürmekle yetinmiyor, bu baskılarını çeşitli güçleri kullanarak Avrupa'ya kadar taşırmaya çalışıyor-sunuz. Böylece, Avrupa alanında da Kürdistanlı kitlelerin örgütlenmesi ve mücadelesine karşı caydırıcı bir güç olmaya çalışıyorsunuz. Bunun için seçtiğiniz silahlar; demagoji, yalan, ihbar ve kendinizi bir zavallı gibi göstermeye çalışarak, tarihsel ve güncel suçlarınızı gizlemeye çabalamadınız. Ancak bu aşağılık yöntemlerinizle sizler, ne Kürdistan'daki kahredici akibetinizden, ne de uluslararası alanda teşhir ve tecritinizden kurtulabilirsiniz. Cephemiz ERNK-Avrupa Temsilciliği ve yurtsever Kürdistanlı kitleler, sizin ne korkunç halk düşmanları olduğunuzu her koşul altında açığa çıkarıp teşhir ve tecrit etmekten, dün olduğu gibi bugün de asla vazgeçmeyecek ve her koşulda sizi ve işbirlikçilerinizi Kürdistan'dan kovma mücadelesini yükselteceklerdir.

Demokratik Kamuoyu ve İlerici Güçler!

Belli bir dönemden bu yana, başta Federal Almanya olmak üzere, Hollanda, İsviçre ve diğer bazı Avrupa ülkelerinde, Kürdistanlı kitleler ve yurtseverler üzerinde polisiye baskılar çeşitli biçimler altında yürütülmektedir. Kitlesele düzeyde olan bu baskıların hiçbir hukuki ve yasal temeli olmadığı gibi, amaç tamamen siyasaldır. Yani halkımızın, faşist Türk sömürgeciliğine karşı örgütlenmesi ve mücadele yürütmesine engel olmaya çalışma, bunun için her türlü baskı biçimlerine başvurma esas alınmaktadır. Aylardır, Münih ve çevre alanlarda, polis zorbalığı sürmektedir. Hamburg ve diğer alanlarda da Kürdistanlı kitleler huzursuz bir ortam içinde tutularak yıldırılmaya çalışılmaktadır. Bunlar faşist Türk devletin emir ve çıkarlarını ifade eden baskılardır. Bu sabittir ve belgelidir. İsviçre'de bu bizzat polis şeflerinin açıklamaları ile itiraf edilmiştir. Bu nedenle, faşist Türk cuntasına karşı olan, insanlığın ve Kürt halkının uluslararası hukukundan yana olan bütün anti-faşist kurum ve kişinin bu baskı ve yıldırma uygulamalarına karşı sesini yükseltmesi, bir ilericilik ve demokratlık görevidir. Bunun için Cephemiz Avrupa Temsilciliği, bütün ilerici, demokrat ve insanlık hukukuna saygılı çevreleri, başta Federal Almanya ve Hollanda olmak üzere, polisin Kürdistanlı kitleler üzerinde yürütmüş olduğu baskılara karşı seslerini yükseltmeye davet ediyor!

Cephemizin Üye, Sempatizan ve Taraftarları!

Faşist Türk sömürgeciliğine karşı yükselttiğimiz mücadelemiz gelişip yaygınlaştıkça, ülke içinde olduğu gibi, uluslararası alanda da, TC ve dış destekçileri tarafından mücadelemiz ve kitlemiz üzerindeki baskılar daha da artırılmaya çalışılacaktır. Özellikle PKK III. Kongresi'nde alınan tarihi kararların ifadesi olarak, 1987 yılının başından bu yana gelişen gerilla savaşımızın yol açtığı uluslararası gelişmeler ve buna paralel olarak Avrupa'da da sömürgeci-faşist Türk cuntasının çeşitli komplo ve baskılarının

yoğunlaştırılması bunun en somut örneğini oluşturur. Kürdistanlı kitleler üzerinde uygulanan ve geliştirilip yaygınlaştırılmak istenen bu baskılarla, faşist Türk sömürgecilerinin siyasal arzuları yerine getirilmek amaçlanmaktadır. Birçok yerde, "PKK ve ERNK'den vazgeçin", "destek olmayın" dayatmalarının yapılması, baskıların kimin çıkarları için yapıldığını açıkça ortaya koymaktadır. O halde, PKK ve ERNK'yi daha fazla destekleyerek, ERNK'nin kitlesel birlikleri içinde daha güçlü örgütlenerek; faşist Türk sömürgeciliğini, içinde daha da debelenip bağulacağı bir mücadelenin içine çekmek bizlerin en kutsal görevidir.

Ayrıca, faşist Türk sömürgeciliğinin çıkarları için yapılan tüm anti-demokratik baskılara sessiz kalmamalı; her türlü provokasyona karşı politik uyanıklıkla hareket ederek, protestolar yükseltilmelidir!

- Hiçbir çaba ve destek faşist Türk sömürgecilerini yıkımdan kurtaramayacaktır!
- PKK önderliğindeki bağımsızlık mücadelemiz her türlü saldırıyı yerle bir ederek zafere ulaşacaktır!

ERNK-Avrupa Temsilciliği
Haziran 1987

TÜSTAV
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

DEVRİMCİLER, DEMOKRATLAR, YURTSEVERLER!

Halkımızın tarihinde yeniden doğuş günü olarak bilinen Newroz, 21 Mart 1982'de ortaya çıkan yeni ve güçlü direnmelerle içeriğini somut bir biçimde doldurdu, bağımsızlık ve özgürlük mücadelemizde daha yeni anlamlar kazandı. O gün Diyarbakır Askeri Tutukevinde savaş esiri olarak tutulan halkımızın en yiğit evlatları ve Partimizin seçkin kadrolarının bütün zorluklara karşın yürüttükler devrimci direniş, faşist Türk sömürgecileri tarafından bombardımanla karşılandı ve tarihte eşine ender rastlanan vahşi bir katliam uygulamasıyla başta Partimizin önder kadrolarından MAZLUM DOĞAN ve KEMAL PİR yoldaşlar olmak üzere otuzun üzerinde devrimci militan katledildi, ellinin üzerinde devrimci militan ağır yaralandı, ve yüzlerce tutuklu ailesi ve yakını da tutuklanarak işkenceye alındı.

Yüzyıllardan beridir halkımız, değişik işgalci ve sömürgeci güçler tarafından sayısız katliamlara uğratılmaktadır. Halkımızın bağımsızlığı ve özgürlüğü uğruna ve yükselttiği direniş mücadeleleri, yabancı egemenler tarafından her defasında kana boğulmuştur. Ancak, bunların bir devamı olmasına rağmen faşist Türk sömürgecileri tarafından esir yoldaşlarımız üzerinde uygulanan bu alçakça katliam, günümüze dek uygulanan katliamların en büyüğü ve en anlamlısıdır. Halkımızın maruz kalmış olduğu katliamların en büyüğüdür; çünkü, bugünkü sonucuyla, sayı olarak henüz onbinleri bulmamış ta olsa, milyonları, tüm halkımızı bilinçlendirip, örgütleyip yöneterek zafere götürme gücünde olan proletarya ve halk önderleri katledilmiştir. Günümüze kadar uygulanan katliamların en anlamlısıdır; çünkü, sömürgeciler, geçmiş dönemlerde olduğu gibi ulusal kurtuluş için devrimci direniş hareketini tamamen ezerek değil; tam tersine dört yıldan beridir tüm güçleri ile sürdürdükleri devrimci hareketimizi ezme çabalarının sonuçsuz kalması, Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin sürekli yükselmesi, gelişmesi ve koşullara uygun olarak kendini yenilemesi karşısında siyasal yenilgi olarak ve bu yenilginin vermiş olduğu gözüdünmüşlükle savaş esirlerine saldırmış, katliam uygulamışlar, bu alçakça davranışlarıyla gerçekte kendi yenilgilerini bizzat kendileri imzalamışlardır. Sömürgecilerin halkımızın ve Partimizin varlığına kasteden bu caniyane katliamına rağmen bu olay, halkımızın ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesinde, onun kesin zaferi için en güçlü temel olacak, ona sürekli doğru yolu gösterecek ve onu sürekli geliştirecektir. Bütün bunlar, bu katliamın diğerlerinden farkını ve halkımızın kurtuluş mücadelesindeki derin anlamını gösteriyor.

Kürdistan'da yükselen devrimci ulusal kurtuluş mücadelesiyle biraz ilişkisi olan, ya da onu izleyen herkes açıkça bilirki, en küçüğünden en büyüğüne kadar her türlü devrimci kazanım, büyük güçlüklerle

re karşı yürütülen zorlu ve fedakâr bir mücadeleyle elde edilmekte, ağır acılar ve kayıplar pahasına gerçekleşmekte ve faşist sömürgecilerin katliam uygulamaları ortamında sağlanmaktadır. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin önderi olan Partimiz, daha henüz sistemli bir ideolojik bütünlüğe ulaştığı sırada bile sömürgecilerin katliam uygulamalarına karşılaştı ve 18 Mayıs 1977'de HAKI KARER yoldaş, sömürgecilerin ajanları tarafından katledilmiştir. Ulusal Kurtuluş için devrimci direniş mücadelesi geliştikçe sömürgecilerin vahşi katliam uygulamaları da artarak devam etmiş, 19 Mayıs 1978'de HALİL ÇAVGUN yoldaş, 1979, 1980, 1981 yıllarında da HILVAN, SİVEREK, ŞİKESTUN, GAB, BLOKA, PAZARCIK, PÜLÜMÜR, NAZİMİYE gibi çeşitli alanlarda Kürdistan halkının en yiğit evlatları vahşice katledilmiştir. Ancak, dost ve düşman tarafından şu da açıkça bilinmektedir ki, sömürgeciler her katliam uygulaması ardından devrimci mücadelemiz daha da gelişip güçlenmiş, devrim içim akan her damla kan devrim toprağını sulayıp mücadeleyi yükseltmiş, devrimci mücadelenin gelişip nihai zafere gitmesi için sağlam temeller ve ölümsüz anıtlar oluşturmıştır.

Devrimci ulusal kurtuluş mücadelemizin sürekli ve hızlı gelişimi karşısında önemli darbeler yiyerek şaşkına dönen Türk sömürgecileri, daha 1979 yılında devreye faşist ordularını koyarak gizli sömürgeci savaşı açık sömürgeci savaşa dönüştürmüş, bununla da sonuç alamayınca 12 Eylül faşist-askeri darbesini gerçekleştirerek karşı-devrim sonuna kadar götürmüştür. ABD emperyalizminin bir nolu uşağı ve Ortadoğudaki karakol köpeği olan 12 Eylül sömürgeci faşist ordu yönetimi Türk ve Kürt halklarına azgınca saldırmış, Türkiye ve Kürdistan devrimci hareketlerini kesin ezmeyi ve halklarını sindirmeyi amaçlamıştır. Bu doğrultuda on'un üzerinde devrimciyi idam ederek, yüzlercesini kurşunlayarak ve yüzbinlerce devrimci ve yurtseveri vahşi işkencelerden geçirip esir kamplarına doldurarak önemli mesafeler katetmiştir.

Faşist Türk sömürgecileri, Kürdistan halkını ve Partimizi baş hedef haline getirmiş olmasına ve ne pahasına olursa olsun hareketimizi ezmeyi amaçlamış bulunmasına karşın Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesinin önderi olan Partimiz, bu koşullarda da devrimci direnişi sürdürerek daha 12 Eylül rejimi birinci yılını doldurmadan 1. Konferansını yapmayı başararak mücadelemizde yeni bir dönemi başlatmıştır. Türkiye ve Kürdistan devrimlerinin zafer yolunu berrak bir biçimde gösteren Parti Konferansımız, devrimci direnişin en yüksek noktası olarak faşist-Türk sömürgeciliğine vurulan güçlü bir darbe olmuştur. Konferansı takiben Partimiz, biryandan devrimci direniş mücadelesinin pratik sorunlarını, öte yandan da Türkiye ve

Kürdistan devrimlerinin teorik sorunlarını çözme-ye çalışmış, Kürdistan için bir ulusal kurtuluş cephesi programı ile Türkiye ve Kürdistan'ın devrimci-demokratik halk güçlerinin ortak savaşımını sağlayacak bir anti-faşist birleşik direniş cephesi programı hazırlayıp yayınlarak, bu konulardaki pratik çalışmalara da etkin bir güç olarak katılmıştır. Bu çalışmalar, içinde bulunulan ağır baskı koşullarında Türkiye ve Kürdistan devrimlerinin çıkış yolunu göstermiş ve bu doğrultuda atılan pratik adımlarlar Türk burjuvazisinin faşist düzene karşı Türkiye ve Kürdistan halklarının iktidar alternatifini ortaya çıkarmıştır. Devrimci direnişin daha güçlü bir biçimde sürdürülmesinin başlangıcı olan böyle bir yaklaşım, sömürgeci-faşist diktatörlüğe vurulan ölümcül bir darbe olmuştur. Dışarda ortaya çıkan bu devrimci gelişmeleri engelleyemeyen ve devrimci hareketimizi ezmeyi başaramayan faşist Türk sömürgecileri, esir kamplarına doldurduğu yoldaşlarımız üzerinde ABD patentli işkence ve baskı yöntemlerini uygulayarak onları toptan imha etme politikasını yürürlüğe koymuştur. Bütün bu barbarlıklara karşı yığıtçe direnen yoldaşlarımız, çok sınırlı baskı karşısında sömürgecilere yaltakçılığı kabul eden sözde devrimcilerin bu tutumu sonucunda, tutuklevlerinde sömürgecilerin tek boy hedefi haline gelmişler, ancak onlar herşeye rağmen ulusal kurtuluşçuluğun ve proleter devrimci direnişliğin sorumluluğunu omuzlarında şerefle taşımışlardır. Bütün gücünü ortaya koymasına rağmen bu devrimci direnişi ezemeyen faşist-Türk sömürgecileri, savaş esirleri ile savaşan zavallı barbarlar olarak, yoldaşlarımızın "yargılanmasını" tamamlama gücünü dahi kendilerinde göremeyip devrimci direniş karşısında siyasal tükenmişliklerini ve yenilgilerini kabul ederek, canlı bir direnme merkezi haline getirilmiş olan tutuklevlerindeki yoldaşlarımızı topluca katletme canavarlığına başvurmuşlardır.

Faşist Türk sömürgecilerinin savaş esirleri üzerinde düzenlediği bu katliam, askeri açıdan hiçbir savaş kuralına uymayan bir barbarlık, dünyada eş az görülmüş bir vahşet örneğidir. Ve bu, Türk sömürgecilerinin geçmişte olduğu gibi bugün de Kürdistan halkına ve onun kurtuluş mücadelesine karşı tavrını açıkça ortaya koymaktadır. Böyle bir zorbalıkla ve soykırımla karşı karşıya bulunan bir halkın kendi devrimci zorunu geliştirmekten başka çaresi yoktur. Böyle bir halk ne kadar şiddet kullansa da azdır.

Bu olay, Kürdistan halkının ulusal kurtuluş siyasetinin gücünün ve bunun karşısında Türk sömürgeciliğinin siyasal açıdan tükenmişliğinin kanıtıdır. Pratik açıdan ise bu olay, ulusal kurtuluş mücadelemizin geldiği seviyeyi ve buna karşı düşmanın başvurduğu karşı-devrimci yöntemleri göstermektedir. Böyle bir düşmana karşı bu seviyeye ulaşmış olan devrimci mücadeleyi daha da ileri götürmek için tüm yurtsever ve devrimci güçlere çok önemli pratik görevler düşüyor.

Yurtsever halkımız, yoldaşlar!

Faşist Türk sömürgecilerinin tutuklu yoldaşlarımıza karşı düzenledikleri katliam uygulamasının anlamı derin ve yoldaşlarımızın her türlü zorluğa

karşı gösterdikleri devrimci direniş büyük ve soy-ludur. İki yılı aşkın süredir tamamen bir imha politikasına karşı her türlü araçtan yoksun olarak ve sadece devrimci inanca dayanarak gösterdikleri kahramanca direniş dünyada örnekleri az görülebilen büyüklükte bir direniştir. Tutukluluk koşullarında bile verilen devrimci direnişle düşmanı yenebilmek olayı, dünya proletaryası ve halklarının ulaştığı en yüksek direnme seviyesidir. Yoldaşlarımızın ortaya koyduğu bu direnme örneği, ulusal kurtuluş mücadelemizde ulaştığımız en yüksek seviye ve ulusal kurtuluş için devrimci direnişin her koşul altında sürdürebileceğini açıkça gösteren tek ölçüttür. Bu kahramanca direniş, bu onurlu devrimci yaşam, her türlü teslimiyetçiliğin toplumu ve mücadeleyi kemirmeye çalıştığı bir ortamda gerçekleşmiş, bunlara ölümcül bir darbe vurmuş ve halkımızın ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelesinin zaferi için sürekli bir güç olmuştur. Faşist Türk sömürgecilerinin örgütlü bir tek ilişki dahi bırakmamak için devrimci hareketlere ve özellikle Partimize azgınca saldırdığı ve bu alandaki faaliyetleri önemli oranda daraltmayı başardıkları bir ortamda, aylar ve yıllar süren aralıksız direnişleri etrafında kitleler ve kadrolardan adeta bir örgütsel ağ yaratan kahraman yoldaşlarımız bu en zor koşullarda bile ülke genelindeki mücadelede yönlendirici rol oynamışlardır.

Tüm tutuklu yoldaşlarımızın ve en önde de MAZLUM, KEMAL ve yoldaşların gösterdikleri kahramanlık örnekleriyle devrimci mücadelemiz içinde önemli ve belirgin bir yerleri vardır. Hareketimizin ortaya çıkışından beri içinde yer alan MAZLUM ve KEMAL yoldaşların devrimci kişiliği ve yaşamı, örnek devrimci kişilik ve yaşamdır. Onlar, yürüttükleri devrimci mücadele boyunca ulusal kurtuluş mücadelemizin tüm sorunlarını omuzlayarak ideolojik, politik ve pratik her alandaki devrimci mücadele bütünlüğüne ulaşarak profesyonel devrimciliğin somut örneklerini sunmuşlardır. Onlar, gösterdikleri kararlılık, devrime, proletarya ve halkın çıkarlarına sarsılmaz bağlılık, devrimci bilinç, disiplin, fedakârlık ve her koşul altında mücadele edebilmek gücüyle proleter devrimciliğin sembolleri olmuşlardır. Onlar, yıllarca süren esaret altındaki yaşamları boyunca devrime, partiye, proletaryanın ve halkın çıkarlarına, bu yüce ve soylu değerlere sürekli sahip çıkıp, her türlü sömürgeci vahşete karşı devrimci direnişi yükselterek gerçek proleter devrimci olabilmek, gerçek komünist önderliği temsil edebilme gücünü göstermişler ve büyüklüklerini her türlü pratik içinde kanıtlamışlardır.

Yoldaşlar! Bunlar tek devrimci ve gerçek parti değerlerimizdir. Bunlar, örnek alacağımız ve kişiliğimizde somutlaştıracığımız parti ölçüleridir. Böyle değerler ortaya çıkaran ve böyle ölçüler tutturarak bir partide, amatörlüğe, ilkelliğe, sorumsuzluğa, tembelliğe ve disiplinsizliğe yer olamayacağı açıktır. Bu soylu değerleri örnek alarak, devrimciliğimizi geliştirmek için kendi içimizde ve ulusal kurtuluş mücadelemizi yükseltmek için dış düşmana karşı kararlı ve çetin bir mücadele yürütmek zorunda olduğumuz açıktır.

Yurtsever halkımız ! Böyle evlatlar yetiştirebilmiş olan bir halk hiçbir düşman karşısında yenilmez. Böyle kadrolar ve önderler yaratmış olan bir parti, her türlü zorluğu yenerek devrimi zafere götürebilme gücüne ulaşmıştır. Acımız derin ve kayıplarımız büyüktür. Düşmana karşı kin, nefret ve öfkeyle doluyuz. Acımızı, kin ve öfkemizi düşmana karşı daha bilinçli, daha örgütlü ve daha güçlü bir devrimci direnişe dönüştürelim ! Ulusal kurtuluş mücadelesinin yolu zorluklarla ve güçlüklerle doludur; düşman vahşi, barbar, alçak ve zavallıdır. Böyle bir düşman karşısında, bu durumda olan bir halkın içine gireceği tek doğru tutum daha çok birleşmek, daha sağlam örgütlenmek ve daha büyük bir cesaret ve kararlılıkla savaşmak olabilir.

Kardeş Türkiye halkı ve devrimcileri ! Yıllardan beridir sırtını emperyalistlere dayayarak namlularını üzerinize çevirmiş bulunan faşist Türk burjuvazisinin sizler için de zulüm, işsizlik, yoksulluk ve acılardan ibaret olan; bölge ve dünya halklarının başına bela kesilmiş zorba yönetimini sırtınızdan atmanız, özgür ve demokratik bir hayata kavuşmanız için tarihi bir fırsat doğmuştur. Faşist Türk sömürgeciliğine karşı Türkiye halkıyla özgür ve eşit temellerde birlik uğruna, mücadele ruhu savaş içinde sınanmış halkımız ve Partimiz gibi güvenilir

bir müttefike sahipsiniz. Tarihin üzerinize yüklediği sorumluluğun bilinci ile, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi ile yaratacağınız ciddi mücadele birliği zaferimizin ve halklarımızın gerçek kurtuluşunun teminatı olacaktır.

Dünya devrimci, demokrat ve ilerici güçleri ! Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi dünya demokrasi ve sosyalizm mücadelesinin ayrılmaz bir parçasıdır. Kürdistan halkının her türlü sömürgeci-faşist zorbalığa karşı büyük bir direniş ve fedakârlıkla sürdürdüğü ulusal kurtuluş mücadelesini desteklemek, faşist Türk sömürgecilerinin halkımıza ve devrimci savaş esirlerine uyguladığı bu vahşi katliam uygulamalarına karşı çıkmak devrimci, demokrat ve ilerici olmanın asgari ve vazgeçilmez ölçütüdür.

O halde, her türlü zorluk altında devrimci direnişi sürdüren savaş esirlerinin anılarına sahip çıkmak için, Onların bizlere bıraktığı bağımsızlık, özgürlük ve sosyalizm bayrağını yükseltmek için, halkımızın tek kurtuluş yolu olan ulusal kurtuluş devrimini daha da ileri götürmek için, insanlık onur ve değerlerimizi korumak için halkların özgür ve gerçek birliğini yaratmak için tüm devrimci demokrat ve yurtseverler: GÖREV BAŞINA !

KAHROLSUN FAŞİST TÜRK SÖMÜRGEÇİLİĞİ VE EMPERYALİZM !
YAŞASIN BAĞIMSIZLIK VE PROLETER ENTERNASYONALİZM !
YAŞASIN HALKIMIZIN BAĞIMSIZLIK VE ÖZGÜRLÜK MÜCADELESİ !
YAŞASIN KÜRDİSTAN PROLETARYASI VE HALKININ ŞANLI ÖNDERİ PKK !
PKK PARTİZANLARI VE MAZLUM, KEMAL YOLDAŞLARIN ANILARI ÖLÜMSÜZDÜR !

7.4.1982
PKK-MK

TÜRKİYE SOSYAL TÜSTAV TÜSTAV TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

1983
TÜRKİYE

ULUSAL KURTULUŞ HAREKETİMİZE VE ÖNDERİ PKK'YE KARŞI YOGUNLAŞTIRILAN SALDIRILAR YENILGIYE MAHKUMDUR!

Faşist Türk sömürgecileri, emperyalist efendileri ve yerli uşaklarıyla ortaklık halinde, ulusal kurtuluş hareketimize ve önder gücü PKK'ye karşı yürüttüğü alçakça saldırı ve karalama faaliyetlerini son günlerde iyice artırmış bulunuyor. Saldırı, propaganda, siyaset, savaş gibi her alanda birden ve bütün karşı-devrim güçleri harekete geçirilerek yapılıyor.

Çünkü Kürdistan'da yürüttüğümüz ulusal kurtuluş mücadelesi, dünyanın bu en haklı, en insancıl, en şanlı, en görkemli mücadelesi hızla geliyor. 1987 yılının kış ve bahar atılımları ardından, şanlı 28 Nisan Şemdinli eylemleriyle ulusal kurtuluş savaşımız da yeni bir gelişme aşaması ilan edilmiş bulunuyor. NATO'nun ikinci gücü olan faşist Türk ordusunun tüm gücünü harcamasına rağmen, gerilla savaşımız ülkemizin her alanında yaygınlaşıyor. Gençlerimiz Halk Kurtuluş Ordumuzun saflarına koşuyor, elde silah gece-gündüz düşmana karşı kahramanca savaşıyor. Halkımız, her türlü varlığını ve geleceğini PKK önderliğinde görüyor, bu önderliğin etrafında sınıksız birleşerek yenilmez bir kuvvet haline geliyor. Her kesimden kitleler Cephemizin saflarına akın ediyor, birleşip örgütlenerek vahşi düşmanın karşısına yıkılmaz bir kale gibi çıkıyor; varını yoğunu ulusal kurtuluş mücadelemize vererek dünyadaki en büyük fedakarlık örneklerinden birini sunuyor. Siyasal ve askeri ordulaşmamız hızla büyüyor, gerilla savaşımız tüm düşmanların yüreğine korku salan yenilmez bir kuvvet olarak ilerliyor.

İşte, tarihin tanıdığı en mütevazı ve en soylu gelişmeler olan bütün bunlar, halkımızın düşmanlarına öldürücü darbeler vuruyor; yüzyıllardır Kürdistan'ı çifliği gibi sömüren ve Kürt halkını köleler gibi kullanan güçleri ölüme mahkum ediyor. Bu gelişmeler, dünyanın tanıdığı en vahşi caniler olan Türk faşistlerini, yüzyıllardır ülkemizi ve halkımızı satmaktan ve sömürmekten başka bir şey yapmayan Kürt işbirlikçilerini ve dünya halklarının kasabı olan emperyalist saldırganları çığına çeviriyor. Bu güçler, kudurmuş haydutlar gibi can-havliyle sağa-sola saldırıyor, halkımızın ve ulusal kurtuluş hareketimizin üzerine çullanmak, kanımızı içip iliklerimizi tüketmek istiyor.

Son on gündür Kürdistan'ın her tarafından yükselen gerilla eylemlerimiz karşısında şaşkına dönen faşist ordu, tüm gücünü Kürdistan'da saldırıya geçirmiş bulunuyor. Halkımıza karşı geniş bir tutuklama ve katliam kampanyası yürütüyor. Şemdinli'den Ovacık'a kadar Kürdistan'ın her alanında operasyon yaptığını, özel kontr-gerilla timleri indirdiğini, halkımızı toptan sürgün etmeye ve "stratejik köylerde" toplamaya çalıştığını, her gerillanın başı için 2 milyon ödül koyduğunu resmen ilan ediyor. Sömürgeci basın her gün bunlarla dolup taşıyor ve binbir çeşit yalanla mücadelemizi karalamaya çalışıyor. Türk diplomatlarının en büyük uğraşı PKK'ye karşı mücadele etmek oluyor. Bütün bunlar, devletin, ordunun ve hükümetin başı tarafından doğrudan yürütülüyor, Özel Savaş Dairesi bu saldırıları direkt yönetiyor. Halkımıza, hareketimize ve önder gücümüz PKK'ye karşı yürütülen savaşa faşist sömürgecilerin tümü katılıyor.

Açık ki, halkımıza ve hareketimize karşı yoğunlaştırılan saldırılar sadece Kürdistan'la sınırlı kalmıyor. Aynı saldırılar yurt dışında, Avrupa'da da sürdürülüyor. Kürdistan'da faşist ordu birliklerinin öncülüğünü yapan ajan-milis çetecilik, Avrupa'da polis şeflerinin bir numaralı muhbirliği olarak ortaya çıkıyor. Kürt egemen sınıfının yüzyıllara dayanan işbirlikçiliği ve uşaklığı bunda biraz modern cilalı ve çok daha tehlikeli olarak işlev görüyor. 12 Eylül zindanlarından satın alınarak saliverilen birçok güç, Avrupa'da halkımıza ve önderi PKK'ye karşı en alçakça komplo ve saldırılar yürütüyor. Tüm bunların toplamından oluşan ve kendilerine "ÖY", "Rizgari" gibi adlar takan bu karanlık güçler, faşist Türk sömürgecilerinin yürüttüğü saldırı kampanyasına doğrudan katılıyor. Bu alçaklar ve satılmışlar topluluğu, tüm dünyanın ilgiyle izlediği ve saygı duyduğu ulusal kurtuluş mücadelemize, gerilla savaşımıza, şehitlerimize ve savaşçılarımıza, halkımızın geleceği, varlığı ve tek temsilciliği olan bu değerlerimize saldırıyor; ihbarcılık yapıp komplolar düzenliyor, Kürdistan'daki gerilla savaşımıza "provokasyon" diyor, fakat Avrupa'da halkımıza ve ulusal kurtuluş güçlerimize kurşun sıkıyor, Avrupa devletlerinin polis şeflerini verdikleri bilgi doğrultusunda hareketimize karşı yeterince saldırmadıkları gerekçesiyle suçlamaya çalışıyor vb. Bütün bunlar, bu güruhun, tarihin tanık olduğu en kötü bir ihanetin batağında yüzdüğünü gösteriyor.

Faşist Türk sömürgecilerinin ve bu satılmışlar topluluğunun çabasıyla bugün hareketimize karşı yeni komplolar tezgahlanmaya çalışılıyor. Bunların ihbarcılığına dayanarak hareket eden bazı emperyalist güçler, işçi olarak çalıştırdıkları halkımızın haklarını kısıtlamaya ve en haklı ve demokratik mücadelesini engellemeye, farklı göstermeye yöneliyor. Öyle ki, sokaklarında her gün binbir türlü olayın olduğu ülkelerinde, neredeyse yaşanan her olayı halkımıza ve önderi PKK'ye yüklemeye çalışıyor. Hollanda polisi çözemediği olayların arkasında PKK'yi bulabilmek isteğiyle büyük bir gayret ve çaba harcıyor. Almanya'da öldürülen herkesin, yakılan her evin, sokaktaki her kavganın arkasında PKK arıyor. İsveçre polisi, bir yıldır tutuklamış olduğu bazı kişileri sözde neden gösterdiği olaylarla yargılamıyor, bir yıldan beri bu kişilere zorla "PKK'liyim" dedirtmeye çalışıyor. Bu tür durumlar daha çok sıralanabilir. Ve bütün bunların beş metelik etmeyen dünyanın bu en sefil yaratıklarının verdiği asılsız bilgiler temelinde yapıldığı açıktır.

Bugün Kürdistan'dan Avrupa'ya kadar her alanda bütün bu güçlerce yoğunlaştırılan saldırılar bir ve ortaktır. Bunların kaynağı ve amaçları bellidir. Bununla, gelişen ulusal kurtuluş mücadelemiz engellenmeye, değişik gösterilmeye, ona karşı bir dizi komplolar tezgahlanmaya ve belli bir tarihi geçmişi olan ve bugün dünyanın başına bela kesilen vahşi Türk terörizmi, faşizmi, katliamcılığı aklanmaya çalışılmaktadır.

Ama, bütün bu güçlerin çabaları boşunadır. Halkımıza ve önderi PKK'ye yöneltilen bütün saldırı ve komplolar yenilgiye mahkumdur. Bu, şimdiye kadar böyle olmuştur ve bundan sonra da böyle olacaktır. Halkımızın sürekli gelişen bu en haklı ve demokratik mücadelesi, kendisine yöneltilen her türlü saldırıyı geri püskürtecek, her türlü komployu boşa çıkartacak güçtedir. Biz, yaptığımızı ve yapmak istediğimizi açıkça söyleyen bir gücüz. Kürdistan'ın bağımsızlığı ve özgürlüğü uğruna mücadele veren bir ulusal kurtuluş hareketiyiz. Faşist Türk sömürgeciliğine karşı ulusal kurtuluş mücadelesi veriyoruz, Kürdistan'da gerilla savaşı yürütüyoruz, mücadelemiz ve savaşımız faşist Türk ordusuna ağır darbeler vurarak sürekli gelişiyor ve gelişecek. Yaptıklarımıza açıkça sahip çıkıyor ve resmen ilan ediyoruz. Ve herkesin de bizi böyle bilmek, yaptıkları-mızla değerlendirmek, bize ait olmayan şeyleri bize mal etmeye ve tuttuğu bazı kişilere zorla "PKK"liyim" dedirterek olayları bize yüklemeye çalışmak gibi yanlış bir hareket tarzına sapmamak zorunda olduğ-u-nu söylüyoruz.

Bu konularda bir kez daha herkesin dikkatini çekeriz. Avrupa devletleri, ne idüğü belirsiz ve Türk faşizmiyle anlaşmalı güçlerin ihbarlarına aldanmamalı, halkımıza ve mücadelemize karşı bu hain takımının düzeyine düşmemelidir. Ortada çok açık bir biçimde bir İsveç pratiği vardır ve son derece öğretici bir deneydir. Halkımıza ve mücadelemize yönelen saldırıların daha başından yenilgiye mahkum olduğu burada kanıtlanmıştır.

Avrupa'nın ilerici, demokrat güçleri, tüm bu komplo ve saldırılara karşı daha uyanık olmayı, emperyalist gericiliğin mücadelemize yönelik saldırılarına karşı daha aktif mücadele etmeyi, halkımıza ve tek temsilcisi olan hareketimize karşı savaş açmış bulunan hain-uşak takıma, bu en zavallı yaratıklara karşı daha duyarlı davranıp bunlara aldanmamayı, halkımızın büyük çabalarıyla Kürdistan'da yükselttiği ulusal direniş mücadelesini daha aktif desteklemeyi görev bilmelidir.

Tüm halkımız ve ulusal kurtuluş savaşçıları, mücadelemize ve önderi PKK'ye karşı yöneltilen komplo ve saldırılara karşı daha uyanık ve dikkatli olmak, her alanda mücadeleyi yoğunlaştırarak bunları boşa çıkarmalı, yükselen gerilla savaşımız etrafında kenetlenerek faşist Türk sömürgecilerine ve ihanete karşı büyük bir azim ve cesaretle mücadeleyi yükseltmelidir.

- Cepheleşmek ve Ordulaşmak İçin İleril!
- Kahrolsun Faşist Türk Sömürgeciliği ve Uşakları!
- Yaşasın Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelemiz!
- Yaşasın Gerilla Savaşımız!
- Yaşasın ERNK, ARGK ve Önderimiz PKK!

ERNK-Avrupa Temsilciliği
8 Mayıs 1987

NEWROZ

PIROZ BE

*ji azadi û serxwebûnê kirûmettir
tistek nîn e. (Ho Chi Minh)*

DEVİRCİLER,DEMOKRATLAR,YURTSEVERLER VE İLERİCİLER!

Zalim Dehak'a karşı Kawa'nın önderliğinde geliştirilen Kürt halkının özgürlük mücadelesi süreç içerisinde ortaya çıkan bir dizi Dehakların işgal, istila ve sömürgeci engelleriyle karşılaşmışsa bu Kürt halkının kazandığı mevzileri koruyamamasından değil, egemen sınıfların ihaneti ve ülkesi Kürdistan'ın zengin yeraltı ve yerüstü kaynaklarını iştah kabartacak kadar fazla olmasındandır. Kürt halkının tarihte taşıdığı Dehak'lar ve Dehak'lara karşı mücadelesi günümüz faşist Türk sömürgeci Dehak'ına karşı devam etmektedir. Geçmişte Kawa'nın önderliğinde Dehak'a karşı kazanılan zafer bugün hala en ufak bir değer kaybetmiyerek dağlarda ve ovalarda ateş yakılarak kutlanıyorsa, bu halkımızın Bağımsızlığa ve Özgürlüğe olan sonsuz tutkusundadır. Ama, faşist Türk sömürgeci burjuvazisi geçmişteki zalimleri aratmayacak cinstendir Kürdistan halkının Bağımsızlık ve özgürlük tutkusunu yok etmek için yeni bir hamle ile tüm güç ve kuvvetini seferber ederek proletarya önderliğinde gelişen bağımsız ve birleşik Kürdistan mücadelesini engellemek istemektedir.Ama, bu çabası başarısızlıkla sonuçlanmaya mahkumdur.Çünkü,geçmişte ulusal bütün lüğün sağlanamadığı ve feodal önderlikte yerel direnmelerle geliştirilen isyanların yerini günümüzde ulusal bütünlüğün sağlandığı bilimsel ideoloji ile yönlendirilmiş proletarya önderliği altında dünya devrimci proletaryasının desteğine sahip bağımsızlık mücadelesi vardır.

Bu savaş sadece faşist Türk sömürgecilerine karşı değil,işbirlikçi feodal kompradorlara ve emperyalizme karşı yönelmiş, dünya sosyalist hareketinin çıkarlarını dile getiren bir savaştır.Kaldığı sömürgeciler eski güç ve kuvvetlerini koruyamadıkları gibi geçmişteki şanslı durumları da yoktur.Ama nede olsa faşist Türk burjuvazisi, Kürdistan'da gelişen bağımsızlık mücadelesi karşısında varlığını biraz daha devam ettirebilmesi için ülkemizi resmi ve gayri resmi kanallarla dinamik güçten yoksun bırakmak için dışarıya göçü teşvik ederek,dolayısıyla emperyalizme ucuz işgücü ve kendi ekonomisine istikrarlılık kazandırmak için elden geleni yaparken,bunarlada yetinmiyerek "bölücülük"ve"terörizm" teranesi ile adeta Kürdistan'ı yeniden işgal edercesine şehir,köy,kasaba ve genç,ihtiyar demeden gelişen bağımsızlık mücadelesini kitlesel destekten yoksun bırakmak için devrimci,ilerici ve yurtseverleri yakalayıp günlerce süren en adi işkence metotlarından geçirerek hapis hanelere koymaktadır.Yine tüm bunlar yetmiyormuş gibi hapishanelerinde tuttuğu devrimci ve yurtseverleri aç ve susuz bırakma,tek tek işkenceye çekip teslimiyete zorlamak için tüm imkanlarını kullanmaktadır.

Ama şu bir gerçektir ki nasıl halkımız,NEWROZ'u bir direnme geleneği ve varlığını devam ettirmede simge kabul etmiş ve yaşatmışsa bugünde proletarya önderliğinde NEWROZ direnme geleneğinden güç alarak bağımsız ve özgür bir Kürdistan yaratma mücadelesini zaferle sonuçlandıracaktır.

Tarih sınıfların mücadelesidir. Yani sömürüden ve baskıdan yana olan güçlerle insanın insan tarafından sömürülmesine karşı olan özgür bir dünya yaratmak isteyen güçlerin mücadelesidir.Ama tarih birçok defalar haksızların haklıları üzerinde egemen olduğuna şahit olmasına rağmen yine de süreç içerisinde haklıların zaferi engellenememiştir.Tarihin değişik dönemlerinde birçok halklar üzerinde köleci Roma "güneş batmayan" Britanya ve Osmanlı gibi çeşitli sömürgeci imparatorluklar varlıklarını devam ettirmelerine rağmen tarih şahit olmuştur ki birer birer'de olsa gelişen bağımsızlık ve demokrasi mücadeleleri karşısında yok olmak mecburiyetinde kalmışlardır.

Bir dönemin uluslar hapishanesi olan çar imparatorluğunun egemenliği altında bulunan mazlum halkların rus proletaryasının önderliği altında oluşturduğu 17 ekim devrimi ile çöküşe giden emperyalizm günümüzde gelişen bağımsızlık demokrasi ve sosyalizm mücadeleleri karşısında hızla sonu yaklaşmaktadır.

Öylese faşist Türk sömürgeci burjuvazisinin Kürdistan bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin önünde engel olma çabaları beyhudedir.Zafer mutlaka özgür toplum yaratmak isteyen ezilen mazlum halkların ve dünya devrimci proletaryasınınındır.

- YAŞASIN NEWROZ DİRENME GELENEĞİMİZ!
- YAŞASIN BAĞIMSIZLIK VE PROLETER ENTERNASYONALİZMİ!
- KAHROLSUN EMPERYALİZM VE SÖMÜRGEÇİ FAŞİST CUNTA!
- KAHROLSUN FEODAL-KOMPRADOR DÜZEN!
- YAŞASIN ŞANLI ÖNDERİMİZ PARTİYA KARKEREN KURDISTAN!

16-2-1981

NEWROZ

KUTLAMA TERTİP KOMİTESİ

ŞORETGERNO, DEMOKRATNO, WELATPERWER Û PÊSVERÛNO !....

Êkoşîna gelê kurde li hemberê Dehakê xwînîj, bi rêberiya Kawa-yê hesinkar di nav pêvajokê de bi gelek rêzî hîn li hemberê gelek Dehakan û zefkariya wan, ger ew serefraziyaan hetta vê gavê nehatibin parastin, ne ji bo ku gelê Kurd ne parastiye, bi tevdira kesên zordar û xweparastvan (ixanetkar) teslîmkariya wan, lewra welatê gelê Kurd wê ne cewherê sererd û binerd bû, lewra tama devê kedxwaran nepixandiye, ango tîkê çû ye. Doza gelê Kurde di pêvajoka dîrokê de li hemberê gelek Dehakan hatiye kirin, mixabin îro ji li hemberê faşîzma kedxwarên Tirk, Ereb û Faris bi taybetî li hemberê Emperyalîzmê dibe. Ger pîrozî ya serefraziya gelê Kurde li hemberê Dehakê, bi rêberiya hesinkar Kawa hetta îroj li çiyayên Kurdistanê berdewam dike, şewata dilê gelê Kurde ji bo serxwebûn û azadiyê ye. Lê, burjuwayên (sermayedarên) Tirke faşîst û kedxwar ji Dehakê berê hîn bir xwînwar û hartirin. Tekoşîn û şerê gelê Kurdistanê ji bo serxwebûn û azadiyê, kedxwar dixwazin tunebikin. Pişîm bi hêzeke mezin û hîn diwar êrîşî ser gelê me dike, da ku ber li vî tekoşîna çinayetî (proletariya) bigre. Lê, ev daxwaziya wan wê bê serefrazî pêk bê. Lewra, di rewşa çûnê de tekoşînan ku pê ve dihatin bi berxwedana gel dibûn, lê serkê, î herdem feodalan birêxistiye û bûne rêber. Li gel vî awayî tevgêreke netewayî bihev neketiye. Lê, tekoşîna ku îroj tê dayin; bi dîtina cîhanî (proletariya) ji bo serxwebûnê û ji bo gelê Kurdistan rewşeke navnetewayî, bi giştî dîtineke fireh çê bûye.

Ev era ne hew li dijî faşîstên kedxwarên Tirk'in, bereberî hevkar û çasên wane Feodal-Komprador û Emperyalîst, tekoşîneke ku doz û daxwaziyan hereketa Cîhane sosyalîst tîne zimane. Tew maye ku kedxwar weke bere hêza xwe biparêze, weke berê ne bi sanse. Lê, li kuderê be sermayedarên Tirk, ji bo hebûna xwe li hemberê tekoşîna me ya ji bo serxwebûn û azadiyê hîn berdewam bike, welatê me bi rewşeke berçav ji bikoşe û koçberiyê teşwîk bike, lew ji bo hevalbendên xwe yê emperyalîst hêz û keda erzan bibîne ku aboriya (ekonomî) xwe zerm bike, bi ewara ji hîn hem nake û tekoşîna ku pêşve dihere bi gotinên "berdare" yan ji "terorîzm," tê bêje dixwazin Kurdistan ji nûve de parbikin, bajar, gund, der û ber, mirovên ciwan, kal û pîr nabêjin, ji bo tekoşîna serxwebûn û azadiyê bê piştgirî bihêlin, kesên pêşverû, oresger û welatperwer zem dikin û dibin iskencexane û girtingehên (herîsxane) li wan deran bi roj û mehan dikin bin lêdan û çavtirsandinê. Hîn bi ewna ji hem nakin û kesên di girtingehên de bi rojan bê nan û av, ango birçî û tî dihêlin, ji bo ji baweriyê out bikin dikşînin bin lêdanê û ji bo wan teslim bikin hemû imkanên xwe seferber dikin.

Lê, ev tiştêkî gelek raste ku çawa gelê me, ji bo hebûna xwe Newroz kirîye nîrana serhatina liberxwedanê û bi rewşeke jîndar derivan

dibe, îroj bi rêberiya proletariya hêz digre û bi hêza Newrozê ve dike yek, wê liberxwedaneke hîn bi hêz û tekoşîneke serefraz bêk bê.

Dîrok tekoşîna çîna ye. Anko tekoşîna yê li hêla kedxwarê û pîkoliyê hêz kirine û yê li hemberê kedxwariya mirovan, ji bo cihaneke azad sadir bikine. Lê her çi qwsa dîrok yekcaran zoriya vî bê heq li ser yê bi heq pîk anîbe ji, dîsa di nava pêvajokê de doza kesên bi heq serefraz bû ye. Di babet babet heyamên dîrokê de li ser pir gelan Roma koledar, "Britaniya roj nareava" û Osmanîya, herçi qwsa kedxwarî kirine û xwestine hebûna xwe berdewam bikin, dîsa dîrok bûye sanîdar ku yeko yeko li ber serê gelanê ji bo serxwebûn û azadiyê, ji bo sosyalîzmê, mafê çîni û netewayî nikaribûn xwe bigirtana û rawestiyane. Îroj ji beyana navê kedxwariya wan rêvetir tiştêk nîne.

Îmaratoriya Rusya ku di heyamê de bûbû girtingehê (herîsxane) gelan û gelek netewe kiribû nava tune yê, bi rêberiya proletariya yê Rusya tekoşîna gelan li hemberê zordariya Çar bi awakî perengî bi lînd bû û di 17 ê Cotmehê (Oktober) de kedxwariya Çarê Rus belakir û rehên emperyalîzmê ji ser gelên belençaz rakir, bi serê 17 ê Cotmehê hîn di serên gelanê ji bo serxwebûn û azadiyê bi piştgiriya Sowyetê pêşve çûn û hetta îroj ji ewan serên sosyalî-demokrasi-serxwebûnê azadî li pir beşên Cîhanê nêş de dicin û hedî hedî emperyalîzmê ji ser erdê hiltînin. Lew çi qwsa jîyana emperyalîzmê kindibe, hewas ji êrîşî, harî û xwînmêjiya wê zêde dibe.

Li gel vî awayî, burjuwayên (sermayedarên) Tirke faşîste kedxwar ji nikarin ber li tekoşîna gelê Kurdistan bigrin û tekilîyên wan wê hemû vala derkevin. Lê gotin, serefrazî ya gelên daxwazkarên sazîya cîcaka azad û avakarên Cîhana bê mêtin, nekaran çîna proletariya ye.

- BÎJÎ LIBERXWEDANA ME SERHATÎNA CEJNA NEWROZ !
- BÎJÎ SERXWEBÛN Û ÎTERNASIYONALIYA PROLETARIYA !
- BÎMRE EMPERYALÎZM Û CUNTA YA FAŞÎSTE KEDXWAR !
- BÎMRE SAZÛMANA FEODAL-KOMPRADORAN !
- BÎJÎ RÊBERA GELÊ ME YA RÎ ÇAN Û SEREW (FKK)

16 2 1981

PARTIYA KARKERÊN KURDISTAN!

TÜRKİYE SOSYAL TÜSTAV ARAŞTIRMA VAKFI

RESMİ MÜHÜR

1. YERİ
2. YERİ
3. YERİ
4. YERİ
5. YERİ

6. YERİ
7. YERİ
8. YERİ
9. YERİ
10. YERİ

11. YERİ
12. YERİ
13. YERİ
14. YERİ
15. YERİ
16. YERİ
17. YERİ
18. YERİ
19. YERİ
20. YERİ
21. YERİ
22. YERİ
23. YERİ
24. YERİ
25. YERİ
26. YERİ
27. YERİ
28. YERİ
29. YERİ
30. YERİ
31. YERİ
32. YERİ
33. YERİ
34. YERİ
35. YERİ
36. YERİ
37. YERİ
38. YERİ
39. YERİ
40. YERİ
41. YERİ
42. YERİ
43. YERİ
44. YERİ
45. YERİ
46. YERİ
47. YERİ
48. YERİ
49. YERİ
50. YERİ
51. YERİ
52. YERİ
53. YERİ
54. YERİ
55. YERİ
56. YERİ
57. YERİ
58. YERİ
59. YERİ
60. YERİ
61. YERİ
62. YERİ
63. YERİ
64. YERİ
65. YERİ
66. YERİ
67. YERİ
68. YERİ
69. YERİ
70. YERİ
71. YERİ
72. YERİ
73. YERİ
74. YERİ
75. YERİ
76. YERİ
77. YERİ
78. YERİ
79. YERİ
80. YERİ
81. YERİ
82. YERİ
83. YERİ
84. YERİ
85. YERİ
86. YERİ
87. YERİ
88. YERİ
89. YERİ
90. YERİ
91. YERİ
92. YERİ
93. YERİ
94. YERİ
95. YERİ
96. YERİ
97. YERİ
98. YERİ
99. YERİ
100. YERİ

101. YERİ
102. YERİ
103. YERİ
104. YERİ
105. YERİ
106. YERİ
107. YERİ
108. YERİ
109. YERİ
110. YERİ
111. YERİ
112. YERİ
113. YERİ
114. YERİ
115. YERİ
116. YERİ
117. YERİ
118. YERİ
119. YERİ
120. YERİ
121. YERİ
122. YERİ
123. YERİ
124. YERİ
125. YERİ
126. YERİ
127. YERİ
128. YERİ
129. YERİ
130. YERİ
131. YERİ
132. YERİ
133. YERİ
134. YERİ
135. YERİ
136. YERİ
137. YERİ
138. YERİ
139. YERİ
140. YERİ
141. YERİ
142. YERİ
143. YERİ
144. YERİ
145. YERİ
146. YERİ
147. YERİ
148. YERİ
149. YERİ
150. YERİ
151. YERİ
152. YERİ
153. YERİ
154. YERİ
155. YERİ
156. YERİ
157. YERİ
158. YERİ
159. YERİ
160. YERİ
161. YERİ
162. YERİ
163. YERİ
164. YERİ
165. YERİ
166. YERİ
167. YERİ
168. YERİ
169. YERİ
170. YERİ
171. YERİ
172. YERİ
173. YERİ
174. YERİ
175. YERİ
176. YERİ
177. YERİ
178. YERİ
179. YERİ
180. YERİ
181. YERİ
182. YERİ
183. YERİ
184. YERİ
185. YERİ
186. YERİ
187. YERİ
188. YERİ
189. YERİ
190. YERİ
191. YERİ
192. YERİ
193. YERİ
194. YERİ
195. YERİ
196. YERİ
197. YERİ
198. YERİ
199. YERİ
200. YERİ

DEVRİMCİLERE, DEMOKRATLARA YURTSEVERLERE!

12 Eylül 1981, emperyalizm ve tekeli Türk burjuvazisinin sarsılan konumlarını ve çıkarlarını, başta Kürdistan halkı olmak üzere Türkiye ve Ortadoğu halklarına, giderek sosyalist güçlere karşı sağlama bağlamak için kukla Türk generallerinin faşist bir devlet oluşturmak amacı ile iktidara el koyuşunun birinci yıl dönümüdür.

1978'lerden itibaren hızlandırılan, gizli-açık bir çok yöntem ve resmi-sivil bir takım kuruluşlarla adım adım geliştirilen, dörtbaşı mamur faşist bir devlet oluşturma çabaları; 12 Eylül 1980'de, başta ABD olmak üzere tüm emperyalist güçlerin tam desteğini alarak faşist generallerin bir darbesi ile gerçekleşme yoluna girdi.

Emperyalizm ve işbirlikçi tekeli Türk burjuvazisinin temsilcisi çeşitli güçler tarafından ayrıntılı bir biçimde planlanan ve hazırlığı yapılan bu darbe; çok öncesinden başlayan yaygın bir propaganda ile birlikte, 12 Eylül sabahından itibaren emperyalist basın kuruluşlarının göz karartıcı yayınlarıyla, dünya kamuoyuna, "Demokrasinin kurtarıcısı" bir hareket olarak kabul ettirilmek istendi. Ancak darbenin yapıldığı 12 Eylül 1980 tarihinden bu yana geçen bir yıllık süre içerisinde ortaya çıkan gelişmeler, bu iğrenç yutturmacanın altında yatan gerçekleri birer birer gün ışığına çıkarak, 12 Eylül askeri faşist darbesinin arkasındaki güçleri, geliş nedenini, amaçlarını, ve yol açtığı tahribatları dünya ilerici kamuoyunun gözleri önüne serdi. Artık bugün toplumsal ve siyasal olaylarla ilgilenen aktör başında herkes şu gerçeği çok iyi görebilmektedir: bu nasıl demokrasi kurtarıcılığıdır ki; devlet yönetiminden üniversitelere, sendikalardan derneklere, tüm toplumsal alanda demokrasinin kısıntısı dahi yasaklanmış, seçme ve seçilme hakkı ortadan kaldırılmış, insan hak ve özgürlükleri ayaklar altına alınmış, özellikle Kürdistan halkına karşı olmak üzere bir milyona yakın ordunun namuluları halkın üzerine çevrilerek açık savaş durumuna girilmiş ve tüm toplum belediye başkanlarına, daire müdürlüklerine, gümrük memurluklarına ve hatta köy muhtarlıklarına kadar askeri yada askerileştirilmiş özel kadroların yönetimine verilmiştir.

Bu nasıl anarşi ve teröre karşı olmak ve bu nasıl can güvenliğini korumaktır ki evlerde, sokaklarda, köylerde, kahvelerde herkesin gözleri önünde ve "dur ihtarına uymadı" yutturmacaları ile açıkça insanları kurşunlamakta gazetelerinde yayınladıklarının sayısı bile onlarcayı bulan gerçekte yüzlerce olan ilerici, aydın devrimci cezaevlerinde işkencelerde katledilmekte, onbinlerce tutuklunun hapsedildiği cezaevlerindeki insanlık dışı koşullar ve arıksız işkenceler yüzünden sayıları yüzbinleri bulan yurtsever, ileri ve devrimci ölümle yüzyüze bırakılmakta ve özellikle Kür-

distan baştan başa toplama kamplarına dönüştürülmektedir. Dünyanın gözü önünde doksan günlük gözaltı süresini kanunlaştıran bir mevsim boyu sırf gözdağı verebilmek amacıyla binlerce insanı sorgusuz sualsiz işkence ve baskılara uğratabilmektedir.

Evet, bu nasıl teröre karşı olmaktır ki sırf varlığına ve uygulamalarına meşruluk kazandırabilmek ve Avrupa'daki devrimci mücadeleyi baskı altında tutabilmek için, MİT'in ve işbirliği içinde bulunduğu emperyalist istihbarat servislerinin gayretlerinin ürünü olan, işlediği sayısız cinayete rağmen, kaçırılıp, korunup, kollanan bir uşaklarına Papa'yı vurdurarak yarattıkları terörün boyutlarını uluslararası bir düzeye vardırırmaktadırlar.

Bu nasıl halkın refahından yana olmaktır ki; bu bir yıllık süre içerisinde sermayeleri on katına çıkan bir avuç yerli ve yabancı tekel grubu dışında, bir yılda yüzde üçyüze varan fiyat artışları karşısında elinde ve avucundaki alınan, ücretleri dondurulan ve hak aramaları yasaklanan kitleler açlık, sefalet ve köleliğe terk edilmekte, orta ve küçük işletmeler iflasa sürüklenmekte, tekelin saptadığı taban fiyatları ile köylülük herşeyini elden çıkarmaktadır. Vakıflara yardım adı altında silah tehdidi ile halk kitleleri soyulmaktadır. Kitleler ve özellikle Kürdistan halkı silahlarını teslim zorlanarak ve hatta onlara zorla silah aldırılıp el konularak talan yapılmaktadır. Avrupa'daki işçilerin alın teri olan dövizleri son kurşuna kadar Türk tekeli kapitalizminin hizmetine akıtılabilmek için riyakar propagandalar yaparken, onları Avrupa'da her türlü sosyal güvenceden yoksun hayvani bir yaşantıya terk etmekte ve Türk elçiliklerinde her türlü insanlık dışı muameleye tabi tutabilmektedir.

Evet, en önemlisi de bu nasıl bölücülüğe karşı olmaktır ki; yüzyıllardır her yola baş vurarak bölüp parçalamaya ve tarihten silmeye çalıştıkları Kürdistan halkının her geçen gün daha da güçlenen direnmesi karşısında kapıldıkları panikle, bilinmez kaçınıcı kez Kürt dilinin konuşulmasını kesinlikle yasaklamaktadırlar! Kürdistan yurtseverlerine "Ben Türk'üm" dedirtebilmek için günlerce işkence etmekte ve sırf Kürt giyisileri giydikleri için onları kurşunlamaktadırlar. Lozan'da efendileri ile birlikte çizdikleri ülkemizi parçalayan sınırları yetmezmiş gibi sınırlar boyunca askeri tampon bölgeler kurarak halkımızı birbirinden koparmaya, bölmeye çalışmaktadırlar.

Bütün bu gerçekler hareketimizin daha başından niteliğini tespit ettiği 12 Eylül hareketinin askeri bir cunta eliyle Türk devletini sömürgeci-faşist bir zemin üzerinde yeniden örgütlenme hareketi olduğunu apaçık göstermektedir. Bunu, sol geçinen bir takım küçük burjuva ha-

yalperestler dışında herkes görebilmektedir. Ve 12 Eylül faşist hareketinin asker, sivil tüm temsilcilerinin hedeflerine ilişkin açıklamalarında bu hususu "amacımız demokrasiye dönüş değil, onu yeni bir temelde kurmaktır" biçimindeki açıklamalarında görmek mümkündür. Bu gerçeği böylece tespit etmek, faşist yönetimi meşrulaştırmak değil, aksine ham hayale kapılmamak ve savaşı gerçeklerine göre yürütebilmek, "demokrasiye dönüş"ten sonraki güçler dengesi hesapları ile kendini avutmak değil; Kürdistan'da Kürdistan Ulusal Kurtuluş Devrimini örgütleyerek, Türkiye'de ise demokratik halk devrimini örgütleyip zafere götürebilmek için zorunludur. Özellikle kurucu meclis ve benzeri girişimlerle "demokrasiye dönüleceği" izleniminin yaratılması istendiği bu günlerde bu gerçeğin iyi kavranılması gerekmektedir. Askeri faşist cunta faşist diktatörlüğü dünya kamuoyu ve halklarımıza daha kolay kabulettirebilmek için yönetimi kısmi olarak sivil kurumlara da bırakabilir. Fakat bu sömürgeci faşist diktatörlüğün yüzünü maskelemek ve daha da pekişmesini sağlamak için yapılacaktır. Çünkü Türk burjuvazisinin reformlarla yaşama dönemi 1979'dan itibaren kapanmıştır. İşbirlikçi tekeli Türk burjuvazisi kendisini zorla yaşatmak ve sömürüsünü devam ettirmek için, emperyalizmin ise, Orta-doğudaki ilerici halk hareketleri ile sosyalist güçlerin artan etkinliğini kırmak için, istediği gibi kullanabilecekleri ve hiç bir hukuki kurala bağlı olmayan Türk generallerinin keyfi diktatörlüğüne şiddetle ihtiyaç duymaktadırlar. Bu nedenle de faşist diktatörlük Türk devleti için, yeni dönemin vazgeçilmez siyasi biçimi olarak saptanmıştır. Bu durumu, gelip geçici bir durum olmayıp, ulusal ve uluslararası sermayenin içinde bulunduğu koşulların bir dayatmasıdır. Ayrıca, Kürdistan ve Türkiye'de gelişmekte olan halk mücadelelerinin baskısını sürekli duyacak olan Türk faşist diktatörlüğünün, "burjuva demokrasisine" dönüşebileceğini düşünmek, eğer artıniyetlilik değilse, en azından gültünc bir durumdur.

12 Eylül 1980'den bu yana bir yılda, çok çetin koşullarda ve düşmanın canavarlığı varan baskısına rağmen halk güçleri; eğer direnirlerse, sınırlı bir örgütlenme ile dahi düşmanın bir çok oyununu bozmanın mümkün olduğunu gösteren değerli örnekler sergilemiş, ve gerek Türkiye'de, gerekse Kürdistan'da mücadele, bir dönüm noktasına gelip dayanmıştır.

Kürdistan devrimi açısından bu bir yıl, tarihi önemde sonuçların ortaya çıkmasına sahne olmuştur. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketini ve Partimizi ezmek, Kürdistan ve Kürtlük gerçe-

ğini tarihten silmek amacıyla, tüm gücüyle, ülkemize, halkımıza ve hareketimize çullanan cunta, bütün katliam, işkence ve baskılarına rağmen, kararlı bir direnişle karşılaşarak, daha başından yenik düşmüştür. Birakin, ülkemizin her karışında düşmanın köleleştirme politikası ve girişimlerine, fedakârlık cesâret ve bilinçle karşı koyan ve bu uğurda hayatlarını feda eden halkımızın önderi PKK savaşı ve yurtseverlerin günümüze dek süren aralıksız direnişlerini; yalnızca Diyarbakır hapisanesindeki direnişler bile faşist cuntanın PKK'yi ve halkımızın mücadelesini ortadan kaldırmak için baş vurduğu oyunları bozmaya yetti. O cunta ki; her türlü yalan propagandaya baş vurarak hareketimizi, içerde ve dışarda "bir avuç kendisini bilmez çete hareketi" olarak tanıtmaya çalışıyordu. PKK savaşı ve yurtseverlerin, işkencehanelerde, idam sephalarının ve her biri cellattan beter yargıçlarının karşısında ülkemizin ve halkımızın kurtuluş davasını ve PKK'nin yüce ülküsünü, yüzürcesi sakat kalmayı, işkencede katledilmeyi ve idam edilmeyi göze alarak, bilinç ve inançla savunmaları, mücadelemizi dünya halklarına ulaştırarak, tarihe geçirdi. Bugün bu mücadelelerine en sonuncusu şeker bayramında işkencede katledilen Ali Eriklı yoldaşın ve daha bir çok isimleri tespit edilemeyen yurtseverin katledilmesine rağmen devam etmektedirler.

12 Eylül 1980'de tekeli Türk kapitalizminin devlete hakim olması ile ortaya çıkan durum, ülkemiz açısından önemli gelişmelere yol açacak özelliktedir. Halkımız ve onun önder güçleri, imha hareketleri ve bunu sağlayacak açık sömürgeci savaşla yüzyüze bırakılırken, ülkemiz; kaynaklarımızı sömürmede ve talanda, eskiden ortak olduğu diğer burjuva kesimleri dahi saf dışı bırakan, azgın sömürü hırsı içindeki tekeli Türk kapitalizmi ve uluslararası tekellere hizmet edecek, hammadde, pazar, enerji ve toplumsal bunalımlarından çıkma sorunlarını çözümledikleri bir alan olarak görülecektir. Nitekim, Urfa tuneli, Harran ovası projesi, hayvansal ve tarımsal ürün projeleri, petrol arama ve sondaj çalışmaları bu gerçekleri doğrulamaktadır. Buna ek olarak, tekeli Türk burjuvazisi Kürt egemenliğini eskiden olduğu gibi sömürülerine ortak olarak kabul etmeyeceklerinden Kürdistan'daki muhalefet de genişleyecektir.

Bütün gelişmeler ve gerçekler, önümüzdeki dönemde tekeli Türk burjuvazisinin ve kukla generallerin her türlü çabasına rağmen içinden çıkamadıkları ekonomik ve mali bunalımlarının giderek derinleşeceğini, emperyalizmin, bölgedeki ilerici halk güçlerinin artan etkinliği karşısında giderek saldırganlaşan politikasının en azgın savunucusu faşist Türk diktatörlüğünün as-

kerleşmeye hız vererek, tüm gücünü emperyalizmin hizmetine koşacağını göstermektedir. Böyle bir süreçte, eğer Kürdistan ve Türkiye'deki devrimci hareketler örgütsel güçlerini yenileyip, ciddi mücadelelere atılırlarsa; sömürgeci faşist diktatörlüğün azgın terörü altında, ekonomik ve sosyal baskılar karşısında patlama noktasına gelen geniş halk muhalefeti engin potansiyeli ile; Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketinin sömürgeciliği, Türkiye devrimci ve demokratik güçlerinin ise faşist diktatörlüğü paramparça ederek ülke devrimlerini gerçekleştirmeleri mümkündür.

PKK bütün bu gerçeklerin bilincinde olarak, önümüzdeki dönemde görevlerini yerine getirmek için; ideolojik, siyasi, askeri ve örgütsel tüm alanlarda kendisini derleyip toparlamakta, tüm gücüyle uzun süreli bir halk savaşına hazırlanmaktadır. Düşmanın bütün çabalarına, baskı ve katliamlarına, örgütsel tecrübesizlik ve yetersizlikten kaynaklanan tüm kayıplarına rağmen

PKK, düşmanın bu azgın sömürgeci terör ve yoketme planlarını ustalıkla boşa çıkarmış, kadro ve kitle gücünü önemli oranda korumuş, ideolojik ve siyasi etkinliğini uluslararası devrimci hareketin gücü ile birleştirerek artırmıştır.

Kürdistan Ulusal Kurtuluş Devriminin, bir Kürdistan Yurtsever Cephesi yaratılmadan gerçekleştirilemeyeceğini çok iyi bilen PKK, böyle bir cepheyi gerçekleştirmek için, sektör ve kaypak eğilimlerle mücadelesini aralıksız sürdürerek, bu mücadeleyi—yurtseverim diyen hiç bir kimsenin kaçamayacağı bir noktaya kadar inançla ve inatla götürecektir— Ayrıca hareketimiz, Türkiye anti-faşist hareketi ile Kürdistan Yurtsever Cephesinin ortak mücadelesini yaratmak için de, her türlü engel ve yetersizliğe rağmen mücadelesine aralıksız devam edecektir. Çünkü, PKK, kendisini Kürdistan Ulusal Kurtuluş Devrimine ve dünya proletaryasının yüce davasına adanmış, mutlaka zafere ulaşmak için savaşı bir harekettir.

—KAHROLSUN EMPERYALİZM, FAŞİST TÜRK SÖMÜRGEÇİLİĞİ ve FEODAL—KOMP—RADOR DÜZEN !

—YAŞASIN BAĞIMSIZLIK VE PROLETER ENTERNASYONALİZM !

—YAŞASIN BAĞIMSIZLIK VE ÖZGÜRLÜK MÜCADELEMİZ !

—YAŞASIN HALKIMIZIN ŞANLI ÖNDERİ PKK !

5.Eylül 1981

Avrupa Temsilcüsü

DEVİRİMCİLERE, DEMOKRATLARA, YURTSEVERLERE, TÜM İLERİCİLERE

PKK

Türkiyedeki faşist sömürgeci diktatörlük, Kürdistan'da gelişen PKK (partiye karkeren Kurdistan) önderliğindeki ulusal bağımsızlık mücadelesini yok edememenin verdiği gadarlıkla esir aldığı binlerce devrimci, yurtsever ve ilericiyi kurduğu insan kasabı mahkemelerde 13 nisan 1980 tarihinden itibaren, sözde yargılamaya çıkaracaktır.

Aslında Kürdistan bağımsızlık mücadelesinin savaş esirleri hakkında, sömürgeci faşist cuntanın verdiği karar daha önceden belli olduğu halde dünya kamuoyunu yanıltmak için sözde yargılamayı duymuştur. Sorgusu tamamlanan 400 devrimci, yurtsever ve ilericiden 97 si hakkında idam cezası isteye-yen sömürgeciler, insanlık dışı koşullarda hergün tek tek işkenceye çekile-rek yaşamlarını devam ettiren daha binlerce devrimci, demokrat ve ilerici hak kında düşündükleri imhanın boyutunun ne kadar korkunç olacağı açıktır.

Faşist cuntanın, Türkiye ve Kürdistan halklarının yürüttüğü devrimci müca deleleri idamlarla, işkencelerle yok etmek için tarihten gelme barbarlığına yaraşır biçimde gayret göstermektedir.

Sınıflı toplum dönemlerini sömürge koşulları içinde geçirerek günümüze dek gelen Kürdistan halkı, bugün proletarya önderliğinde açtığı bağımsız-birleşik-demokratik Kürdistan mücadelesi bayrağı altında hedefine hızla ilerlerken, emperyalizmin desteğindeki faşist sömürgeci cuntanın tarihte görülmemiş işkence ve katliamlarına mahruz kalmaktadır.

DEVİRİMCİLER, DEMOKRATLAR, YURTSEVERLER, İLERİCİLER!

Bugün ülkemizde, yaşlılarından al gençlere, kadınlara, kızlara ve beşik-teki çocuklara varana kadar süngülerle, işkencelerle kurşunlarla acımasızca yok edilmektedir. Bunlarla yetinmeyen faşist Türk sömürgeci güçleri hapis-hanedeki işkencelerini alabildiğine artırarak dünya kamuoyundan habersiz tüm esir tutukluları yok etmek istemektedir. İşkence ve idamlarla hapishe-nelerde yok etmek istenen binlerce devrimci, yurtsever, demokrat ve ileri-cilerin Kürdistan bağımsızlık mücadelesinin yanında insani görevlerinizi yerine getirebilmek için tüm devrimci, demokrat ilerici ve yurtseverler!

18 nisan'da Bonn'da düzenlenecek merkezi protesto yürüyüşüne davet ediyoruz.

KAHROLSUN SÖMÜRGEÇİ FAŞİST DİKTATÖRLÜK!

İŞKENCE VE İDAMLAR BAĞIMSIZLIK MÜCADELEMİZİ ENGELEYEMEZ!

YAŞASIN TÜRKİYE VE KÜRDİSTAN HALKLARININ MÜCADELE BİRLİĞİ!

YAŞASIN HALKIMIZIN ŞANLI ÖNDERİ PKK!

YÜRÜYÜŞ

TERTİP KOMİTESİ

YÜRÜYÜŞ:

REGINA - PACIS-WEG

(Universite yakınlığında)

TARİH: 18. 4. 1981

SAAT: 13.00 de

BONN

AUFRUF ZUR DEMO!!

Da es die türkische faschistische kolonialistische Militärajunta noch nicht geschafft hat, den Nationalen Befreiungskampf Kurdistan unter Führung der PKK (Partiya Karkeren Kurdistan) rasch und systematisch zu zerstören, verhaftete sie Tausende von Revolutionearen, Patrioten und Demokraten. Am 13.4.1981 sollen die ersten 400 dieser Verhafteten vor ein offizielles Blutgericht gestellt werden. 97 dieser Menschen erwartet die Todesstrafe wie aus Berichten der türkischen Presse hervorgeht. Es ist klar dass diese Strafe auch die anderen Verhafteten, welche verhört und gefoltert werden, treffen wird.

Aus der langen "Tradition" der Unterdrückung des Befreiungskampfes der kurdischen Menschen geht klar hervor, dass die jüngsten Terrormassnahmen gegen diese Befreiungskämpfer nur ein neues Stadium der verschärften Unterdrückung markieren.

Das kurdische Volk hat die Epochen der Klassengesellschaft unter den Bedingungen der Kolonialistischen Ausbeutung erlebt und führt den Kampf für ein unabheangiges- vereinigtes und demokratisches Kurdistan heutzutage unter Führung der Arbeiterklasse in ein neues, fortgeschrittenes Stadium. Dies zu einer Zeit, da die Krise des US-Imperialismus und der türkischen Kompradorenbourgeoisie es notwendig macht, die Kolonie Kurdistan weiterhin abheangig zuhalten und den erstarkten Befreiungskampf dieser Kolonie mit Terrormassnahmen wie Folterungen und Massenmorden abzuwürgen. REVOLUTIONEAREN! DEMOKRATEN! FORTSCHRITTLICHEN! PATRIOTEN!

Selbst unbeteiligte Verwandte der Mitglieder Revolutionärer Organisationen werden Systematisch und im Massenmassstab gefoltert, egal es sich um Männer, Frauen oder Kinder handelt. Endeffekt dieser Politik stellt die Verwandlung Kurdistan in ein riesiges Konzentrationslager dar weshalb über diese Ereignisse in den türkischen bürgerlichen Zeitungen der Mantel des Schweigens gebreitet werden muss. Wir fordern alle Revolutionearen, Demokraten, Fortschrittlichen auf, den Befreiungskampf Kurdistan zu unterstützen und sich der demokratischen Verpflichtung, der Verteidigung der Menschenrechte nicht zu entziehen. Am 18. 4. 81 werden wir in BONN um 13 Uhr (ab REGINA-PACIS-WEG) neahe Uni, mit einer Zentralen Demonstration gegen Folter, Massenmord und Todesurteile in Kurdistan beginnen.

---NIEDER MIT DER FASCHISTISCHEN UND KOLONIALISTISCHEN DIKTATUR!

---FOLTERUNGEN UND HINRICHTUNGEN KONNEN UNSEREN BEFREIUNGSKAMPF NICHT AUFHALTEN!

---ES LEBE SOLIDARITEAT DER REVOLUTIONEARE AUS DER TÜRKEI UND KURDISTAN!

---ES LEBE UNSERE UNABHEANGIGKEITS UND FREIHEITSBEWEGUNG UNTER FÜHRUNG DER PKK!

DEMONSTRATIONS KOMITEE

REGINA-PACIS-WEG BONN
18.4.1981 UM: 13⁰⁰ Uhr

DEVİRİMCİ DEMOKRATİK KAMUOYUNA AÇIKLAMA

FAŞİST TÜRK CUNTASI VE İŞBİRLİKÇİLERİNİN HERTÜRLÜ SALDIRI VE KARALAMA ÇABASI HALKIMIZIN PKK ÖNDERLİĞİNDEKİ ZAFERE GİDİŞİNİ ENGELLEYEMEZ!

Kürdistan halkının kutsal bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine ve bunun önder gücü PKK'ye karşı geçmişten bu yana yürütülen, ancak son günlerde ülke zemininde mücadelemizin yükselmesine ve Avrupa alanında meydana gelen çeşitli gelişme ve olaylara bağlı olarak daha da yoğunlaştırılmak istenen yeni saldırı, karalama ve komplo çabalarına tanık olunmaktadır. Halkımıza ve Partimize karşı yöneltilen hertürlü saldırıda olduğu gibi, son dönemlerde azgınlaştırılan karşı-devrimci saldırılarda da başı çeken sömürgeci-faşist Türk devleti, elinde bulundurduğu bütün imkanlarına ve başta da uşağı basın-yayın organlarına dayanarak ve yine işbirlikçisi tasfiyeci-provokatör çevreleri ve Avrupalı dostlarını harekete geçirerek hertürlü sahtekarlık, yalan ve demogojiyi merkezine oturttuğu bir kampanyayı örgütlendirme çabası içindedir.

Böyle bir kampanyayla direkt Parti varlığını hedef alan faşist Türk cuntası ve uşağı tasfiyeci-provokatör çevreler, özellikle PKK ve önderliğinin kitleler içinde her geçen gün artan etki ve prestijini zayıflatabilmeyi, Kürdistan'daki eylem ve gelişmeleri çarpıtmayı ve böylece Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin ulusal ve uluslararası kamuoyunda yarattığı olumlu yankıları sınırlandırmayı amaçlamaktadır. Bunun somut örneklerini Türk basınında başta da Milliyet ve Tercüman gazetelerinin, günlerce sayfalar dolusu yayınladıkları, Türk burjuvazisinin yaşam ve ahlak anlayışını ortaya seren, yalan, demogoji ve sahtekarlıklarla dolu yazı dizilerinde; yine tasfiyeci-provokatör çevrelerin çeşitli bildiri ve yayın organlarında en açık bir biçimde görmek mümkündür.

Bu karşı-devrimci blok, bir merkezden yönlendirildiği bugün daha açık bir biçimde ortaya çıkan bu tür saldırı ve karalama faaliyetlerine, özellikle, Partimizin tarihi ve şanlı 15 Ağustos örgütsel-eylemsel atılımı ve arkasından geliştirilen siyasi ve silahlı mücadeleye paralel olarak hız vermiş bulunmaktadır. Devrimci-demokratik kamuoyunun da çok yakından bildiği gibi, 15 Ağustos 1984 ve sonrası dönemde PKK Hareketi, faşist-Türk sömürgeciliği ve ajan-muhbir yapıya ardı-arkası kesilmeyen amansız darbeler vurmuştur. 15 Ağustos atılımıyla neye uğradığını şaşırarak faşist-Türk cuntası ve işbirlikçileri, uluslararası kamuoyunun da çok yoğun olarak ilgisini üzerine toplayan Kürdistan'daki askeri ve siyasi gelişmeleri gizlemeye çalışmış, ancak bunda başarılı olamamıştır. Bu sefer, yeni bir taktiği gündeme koyan faşist cunta, özellikle PKK Hareketi ve eylemlerini çarpıtmaya ve karalamaya yönelik yoğun bir saldırı kampanyası başlatmıştır. Tabii ki, bu saldırı ve karalama kampanyası, gerek ülke içinde, gerekse ülke dışında, TC ile ilişki halinde bulunan birçok çevre ve kurumla birlikte yürütülmektedir. Ve özellikle Partimizin 15 Ağustos devrimci atılımına azgınca saldıran tasfiyeci-provokatör çevre ve kişiler, yüzlerine geçirdikleri "sol" maskelerine de güvenerek, bu kampanyaya "sol" kanattan kan vermeyi birincil görevleri durumuna getirmişlerdir. Bu çevreler, bir yandan Türk sömürgeciliğinin dili ve üslubuyla 15 Ağustos ve sonrası gelişmelere, bunun yaratıcı gücü PKK'ye yönelik yazılı ve sözlü bir saldırı yürütürken, öte yandan Parti ve halk varlığını hedef alan katliam girişimlerinde bulunmuşlardır. Devrimci-demokratik kamuoyu bunun iki örneğine, biri Güney Kürdistan'da Partimizin 8 önder savaşçısının katledilmesi, diğeri İsveç'te 14 yurtseverin yaralanmasıyla sonuçlanan komplolarda tanık olmuştur.

Bu azgın halk düşmanı tasfiyeci-provokatör gruplar bugün, TC ile ilişki ve ittifak halinde, zaman zaman Türk gazetelerinin sayfalarından düzenledikleri birleşik toplantı ve dağıttıkları bildirilerle, TC'nin direkt yapamadığını, "sol" maskelerine güvenerek yapmaya, Parti ve halk varlığını musallat olmaya çalışmakta; bunun için de hertürlü yalan ve demogojiyi adeta bir sanat olarak kullanmaktadırlar. Bunda da özellikle Avrupa zeminine ve bu alan istihbarat örgütlerine güvenmekte ve bunlardan aldıkları destekle hertürlü ajanlık ve muhbirliğin adı satılmışları statüsüne ulaşmaktadırlar.

Sömürgeci-faşist Türk devletinin uşağı tasfiyeci-provokatör gruplarla birlikte geliştirmeye çalıştığı, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve önder gücü PKK'yi hedef alan kendisine "ilericiyim", "demokratım" diyen bazı çevrelerin de alet olduğu, bu konuda adeta ileri bir karakol rolünü oynadığı, halkımızın ve devrimci-demokratik kamuoyunun çok yakından bildiği bir durumdur. PKK'nin sömürgeci-faşist Türk devletine indirdiği her darbe arkasından hırçınlıkları daha da artan bu güçler, devrim ve halk düşmanı ajan-provokatörlerin vafiz babalığını yüklenerek, halkımıza ve Partimize karşı alçakça planların peşinde koşmaktadırlar.

Faşist Türk cuntası ve uşağı tasfiyeci-provokatör grup ve kişilerle eşgüdümü olarak çalışan bu güçler, TC'nin yıpranmış, çürümüş ve tecrit olup, yıkılmaya mahkum olan akibetinin önüne geçmeyi amaçlamakta; öte yandan Partimizin önderlik ettiği KUKM'nin uluslararası alanda artan prestij, ilişki ve ittifaklarına darbe vurmaya çalışmaktadırlar. Bu nedenle, düzenledikleri provakasyonlarını maskeleyebilmek için en adi yalan, demogoji ve düzmece iddialarla ve özellikle bayatlamış "terörizm" tera-neleriyle azgın ve ısrarlı bir saldırı içinde bulunuyorlar. Devrimci-demokratik kamuoyu, özellikle Partimizin Kürdistan'daki, bahar atılımı ve bu atılımı engellemek için TC'nin geliştirdiği provakasyonlara bağlı olarak, İsveç alanında gündeme sokulan çeşitli provakasyon denemelerinde, bunu çok net bir şekilde görmüştür.

Yukarıda bahsedilen ve yoğun bir dayanışma içinde bulunan bu güçler, Ulusal Kurtuluş Mücadelemizin gelişimi karşısında duydukları korku ve içine girdikleri hırçınlıkla, 2 Kasım 1985'de İsveç'in başkenti Stockholm'da, halkımız ve devrimci-demokratik kamuoyunun çok yakından tanıdığı bir provakatörün, bir yurtsever tarafından cezalandırılmasını; ve yine Danimarka'da niçin vurulduğu, kim olduğu tarafımızdan bilinmeyen bir kişinin öldürülme olaylarını bahane göstererek yeni bir saldırı, yalan, demogoji ve karalama kampanyası başlatmaya ve bu temelde halkımıza ve Partimize karşı yeni komplolar planlamayı çabalamaktadırlar. Olayların daha henüz devrimci-demokratik kamuoyunca duyulmadığı ve açıklığa kavuşmadığı bir anda başta Türk basını ve İsveç yönetimi olmak üzere, çeşitli tasfiyeci-provokatör çevreler, yoğun bir demogoji ve hiçbir delile

dayanmadan, olaylarla Partimiz arasında ilişki kurmaya çalışmışlar; bu yönlü yayın ve bildirilerini hiçbir araştırma ve inceleme gerek görmeden piyasaya sunarak, kamuoyunu yanıltmayı ve kendi gerçek yüzlerini gizlemeyi hedeflemişlerdir.

2 Kasım'da Stockholm'da bir yurtsever tarafından cezalandırılan, devrim ve halk düşmanı yapısı ve çalışmalarıyla, teşhir ve tecrite mahkum edilmiş ve her yurtseverin büyük nefretini üzerine toplayan bir provakatördür. Kürdistan halkının binbir zorluklarla geliştirdiği ulusal direniş mücadelesine karşı, faşist Türk cuntası ve ülke içindeki ihanet odaklarıyla birlikte geliştirmek istediği provakasyonlarla tanınan ve İsveç gizli polis örgütü SAPO'nun dört kimlik ve özel evler tesis ederek koruduğunu bizzat basına açıkladığı bu provakatörün, Kürdistan'da modern Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı alçakça komplo ve provakasyonlarının, halka ve devrime karşı işlediği suçların hesabını bizzat halkımızın kendisi sormuştur.

Bugün Kürdistan halkı, Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı faşist-Türk devletinin hangi yol ve yöntemlerle savaştığının; gerek geçmişte, gerekse günümüzde, ihanetin kendi halk varlığına karşı ne tür tehlikeler dayattığının siyasi bilinci içindedir ve bu tür odaklara karşı son derece duyarlıdır. Bu nedenle, bugün ihanet ve provakasyona karşı mücadele sadece PKK'yi ilgilendiren bir sorun olmaktan çıkmış, halka mal olmuş ve onun günlük temel sorunlarından biri durumuna gelmiştir. Kürdistan halkı geçmiş direnmelerde kendisini katliama götüren ve yine günümüzde yüzlerce evladının kanını satmaya çalışan ihanete karşı taşan bir kin ve öfkeyle doludur. Halkımızın kendi düşmanlarına karşı var olan bu öfkesinin önüne geçmeye ne PKK'nin, ne de başka bir gücün imkanı yoktur.

Danimarka'da meydana gelen, halkımıza ve Partimize düşmanlıkta ün salmış bazı çevrelerin "PKK'den ayrılan bir kişinin" öldürülmesi biçiminde yansıtmaya çok büyük bir gayret gösterdikleri (ki bunda Türk basınından Tercüman, İsveç yönetimi ve "Partizan" adlı grup başı çekmişlerdir) olayda da, devrimci-demokratik kamuoyu yanıltılmak istenmiştir. Öncelikle belirtelimki, Danimarka'da öldürülen ve ismi açıklanan kişinin ne geçmişte, ne de günümüzde PKK ile hiçbir ilişkisi olmamıştır. Başta Türk basını, SAPO ve tasfiyeci-provakatör çevrelerin öldürülen kişiyi alelacele "PKK'den ayrılan biri" olarak ilan etmeleri, böylelikle olayı Partimize yüklemeye çalışmaları, açık ki, belli ve bilinçli bir planın ürünüdür ve aynı zamanda provakatör grupların açığa çıkan, teşhir olan yapılarını gizlemeyi, ortalığı bulandırmayı amaçlamaktadır.

DEVİRİMCİ-DEMOKRATİK ÇEVRELER

Kürdistan bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine karşı savaşta, faşist Türk sömürgeciliği ile yoğun işbirliği halinde olan tasfiyeci-provakatör çevreler, 15 Ağustos devrimci atılımı ve ardından geliştirilen devrimci-direnışçi mücadelemize paralel olarak, Partimize ve halkımıza karşı, hertürlü yalan, demogoji ve komplolarla dolu saldırılarını azgın bir kampanya düzeyine ulaştırmak durumundadırlar. Devrimci-demokratik kamuoyu, bu blokun gerek basın yoluyla, gerekse fiili komplolar biçimindeki saldırılarına çeşitli alanlarda, çeşitli biçimlerde tanık olmuştur. Son günlerde de, özellikle bahsedilen iki olay ardından bu tür karşı-devrimci çabaların, cunta basını, provakatörlerin demeçleri ve tasfiyeci grupların bildirileriyle süslenerek yeni bir biçime büründürülmeye ve bu temelde, yeni komplo ve provakasyonlara zemin yaratılmaya çalışıldığı görülmektedir.

Partimiz ve halkımıza karşı yürüttükleri saldırılarda, artık ülke zemininde hareket etme imkanları daralan cunta işbirlikçisi ve "sol" maskeli güçler, özellikle Avrupa alanına yığılarak, Avrupa istihbarat örgütleri ve TC temsilcilikleriyle bloklaşarak, bu alandan Ulusal Kurtuluş Mücadelemize karşı yeni provakasyonlar tezgahlamanın uğraşı içindedirler. Partimiz hakkında, en adi karalama ve demogojilerle geliştirmeye çalıştıkları propagandalarla Kürdistan halkının, ilerici insanlık ve demokrasi güçleriyle bütünleşmesini engellemek isteyen bu çevreler, Avrupa polisi ve istihbarat örgütleri elinde satılmış, paralı birer danışman olarak görev yürütmektedirler. Partimiz ve Ulusal Kurtuluşçu faaliyetlere ilişkin oluşturdıkları ihbar dosyalarıyla, Partimiz ve halkımıza karşı bir savaş içinde olduklarını; bunun için Avrupa polisinin kendilerini korumaları gerektiğini, bütün kamuoyunun önünde, TV ve gazetelerde açıkça belirtiyorlar. Bunun somut örneklerinden biri de, "Süleyman" takma ismiyle tanınan ve provakatör-satılmış kimliği Partimiz ve halkımızca teşhir edilen, azgın bir sovenist ve Kürt düşmanı Baki Karer'dir. Cezaevlerinde ve dışarda, ulusal direniş mücadelemize hakim kılınmak istenen, teslimiyet ve ihanet eğiliminin önemli halkalarından biri olan ve elini birçok devrimcinin kanına bulayan bu katil, gerçek yüzünün açığa çıkarılmasının verdiği telaşla, efen-dilerinin yanına sığınmış ve karşı-devrimci rolünü yürütmeye devam etmektedir. Bu katil-provakatör, özellikle, büyük enternasyonalist savaşçı Haki KARER'in kendi mücadele pratiği ve yaşamıyla yerle bir etmeye çalıştığı, Türk ve Kürt halkları arasındaki güvensizliği ve Kürt düşmanlığını, yeniden ama, bu sefer bu büyük devrimciyle olan kan bağlarını kullanarak, Haki'nin katili olan gruplarla birleşecek kadar alçaklaşarak yeniden geliştirmeye çalışmaktadır. Provakasyonunu özellikle bu noktaya yönelten provakatör, bugün halk düşmanı rolünü girdiği delikte, SAPO ve Türk basınına verdiği bilgilerle ve sıradan yurtseverlerin, Parti sempatizanlarının isim listelerini oluşturup, polise satma gibi, basit ve adi bir muhbir derecesine düşerek sürdürmektedir. Ancak, geçmişte olduğu gibi, günümüzde ve gelecekte de, hiçbir halk düşmanı çabanın, halkımızın devrimci-Ulusal Kurtuluşçu Mücadelesini engelleyemeyeceği; zaferin direnen halkımızın, yenilginin ise TC ve onun azgın uşaklarının olacağı açıktır.

Yine diğer taraftan, Partimiz ve Ulusal Kurtuluş Mücadelemize karşı çoktan gizli-kapaklı planların peşinde koşan, tasfiyeci-reformist, devrim kaçkını grupların aralarına provakatörleri de alarak, Partimize karşı yürüttükleri açık ve gizli savaşın yeni yol ve yöntemleri üzerinde tartışmak üzere, Avrupa'nın çeşitli alanlarında birleşik toplantılar düzenledikleri, bildiriler dağıttıkları görülmektedir.

PKK'nin ülke somutunda yükselttiği yeni dönem direniş atılımlarıyla, cuntaya indirdiği darbelerle, tasfiyeci-reformist yüzleri pratikte ispatlanan ve artık kitleler içinde gezemez hale gelen bu çevreler, teşhir olmalarının verdiği hırçınlıkla, Partimize karşı saldırıyı kendilerinin varlık-yokluk sorunları haline getirmişlerdir. Bu nedenle, faşist Türk cuntasının ve provakatörlerin, Ulusal Kurtuluş Mücadelemize karşı yürüttüğü karşı-devrimci kampanyaya var güçleriyle kan vermekte, bunun için, sahtekarlık ve aldatmacayı kural haline getirmektedirler. Ancak, hiçbir biçimde, "devrimcilik" "demokratlık", "yurtseverlik" ile ve yine "ideolojik eleştiri" anlayışı ile alakası olmayan, asıl olarak, Partimize düşmanın "sol"dan saldırısını ifade eden bu tür çabalar, her zaman olduğu gibi, günümüzde de teşhir ve tecrite mahkum edilecek; bu vesileyle geliştirilmek istenen her türlü komplo ve provakasyon girişimi, halkımızın direniş duvarına çarpıp parçalanacaktır.

Biz, bir kez daha kendisine devrimciyim, yurtseverim diyen grupların, TC'nin açık ve gizli ihanet odaklarının Partimize ve Ulusal Kurtuluş Mücadelemize karşı yürüttükleri saldırı, karalama ve komplo faaliyetlerine alet olmamalarını belirtiyoruz. Halklarımızın çıkarlarına gerçekten bağlı olduğunu iddia eden grup ve akımlar, TC'nin geliştirmek istediği ve özel-

likle de, "sol" görünümli güçlerden oluşturmaya büyük çaba sarfettiği ihanet cephesine karşı duyarlı olmak zorundadırlar. Ve bu duyarlılığı gösterenler, Direniş Platformu içinde yer alarak, Partimizle hertürlü dostça dayanışma ve tartışma içine girerek, TC ve uşaklarını kahrolası akibetleriyle başbaşa bırakmaladırlar. Bu gerçek yurtseverliğin, devrimciliğin ve demokratiğin kurallarından biri olduğu gibi, aynı zamanda, halklarımızın büyük devrim çıkarlarının da gerektirdiği bir durumdur.

Bunun tersi bir tutum içine girmek ve özellikle sömürgeci-faşist Türk cuntasının mücadelemize karşı diktiği "Özel Savaş"ın bilerek veya bilmeyerek birer aleti durumuna gelmek, Kürdistan halkının kutsal ve dokunulmaz devrim hakkına karşı olmayı ifade eder ve bunun da Partimiz ve halkımız tarafından mahkum edileceği, teşhir ve tecrite uğratılacağı açık bir gerçektir.

AVRUPA KAMUOYUNA

Çağımızın en barbar, kan dökücü ve demokrasi düşmanı bir gücü olan sömürgeci-faşist Türk cuntasına karşı, halkımız, Partimiz PKK önderliğinde, en doğal hakkı olan ve bugün ilerici insanlık ve demokrasi güçlerinin de ilgi ve sempatisini üzerine toplayan bir ulusal kurtuluş mücadelesi yürütmektedir. Faşist Türk sömürgeciliği ve uşakları, halkımızın meşru temellerde yürüttüğü bu mücadelesinin, uluslararası kamuoyuna yansımaları; ilerici insanlık ve demokrasi güçleriyle bütünleşmesini engelleyebilmek için, her türlü faşist yalan, demogoji ve komploya baş vurmakta ve özellikle "terörizm" aldatmacasıyla ortalığı bulandırmak istemektedir. Ancak faşist Türk cuntası, Kürdistan'da özellikle 15 Ağustos ve sonrası siyasi ve silahlı gelişmelerin uluslararası ilerici-demokratik kamuoyuna yansımaları engelleyememiş; ve ilerici insanlık, Kürdistan halkının meşru mücadelesini biraz daha yakından tanıma ve bunu çeşitli biçimlerde destekleme imkanına kavuşmuştur.

Son bir yıl içinde Kürdistan'da yükseltelen kurtuluş mücadelesi, faşist Türk cuntasının "demokrasi" aldatmacasını açığa çıkarmış ve uluslararası birçok kurum, faşist Türk cuntasını kınayan belirli kararlar almıştır. Bunun en son örneğini Avrupa Parlamentosunun aldığı ve Türkiye ile çeşitli ilişkileri donduran karar oluşturur. Bu ve benzer kararlar, açık ki ilerici insanlığın, Türk faşizmine karşı cılız da olsa belli bir tavrını oluştururken, aynı zamanda Kürdistan halkının mücadelesinin meşruluğunu da görmeyi kendi bağrında taşır.

Kürdistan halkı barbar bir güce karşı her geçen gün desteğini yoğunlaştırdığı PKK'nin önderliğinde en kutsal ve dokunulmaz hakkı olan bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini geliştirmektedir. Bu mücadele aynı zamanda ilerici insanlık ve demokrasi güçlerinin de, kendi mücadeleleri durumundadır. O halde, bu savaşta Kürdistan halkının yanında olmak veya en azından sömürgeci-faşist Türk devletini desteklememek, tarafsız kalmak, ilerici olmanın, demokrat olmanın gereklerinden biridir. Ancak kendisine "ilericiyim", "demokratım" diyen bazı Avrupalı güçlerin pratğinde de görüldüğü gibi, halkımızın kutsal bağımsızlık mücadelesine karşı, faşist Türk cuntası ve çeşitli provakatör çevrelerle işbirliği içine girmek ve bu temelde çeşitli baskı, propaganda ve komplolara başvurmak ne ilericilik, ne demokratlık ve hatta ne de sosyal-demokratlıkla bağdaşmaz. Kürdistan halkı kendisine bu ismi takanların ille de kendisini desteklemesini beklemiyor. Fakat, en azından TC'nin suçlarına ortak olmamalarını, katliam ve provakasyonlarına alet olmamalarını, kısacası, tarafsız kalmalarını beklemektedir. Aksi takdirde, TC'nin verdiği bilgilere dayanarak, ve yine hertürlü yalan ve düzmece iddiaya sarılarak, TC ile işbirliği halinde hareket edip, kendisine karşı, düşmanca bir tutumda ısrarlı olan güçlere yönelik olarak meşru ve yasal haklarını kullanacağını, yani, bu tür güçleri teşhir ve tecrit edeceğini açık bir biçimde belirtmektedir.

KÜRDİSTANLI EMEKÇİLER VE PARTİ SEMPATİZANLARI

Her zamankinden daha fazla günümüzde yoğunlaşan düşman saldırıları çok çeşitli biçimler altında yürütülmektedir. Ülkede, Partimizden yediği her darbeye hırçınlığı daha da artan faşist Türk sömürgeciliği, hertürlü uşak çevresini de harekete geçirerek ve karşı-devrimci saldırının bütün yöntemlerine başvurarak, özel bir savaşı dayatmaktadır. Bunun için bir yandan borozanı boyalı basın aracılığı ile alçakça bir propaganda kampanyası geliştirmekte, öte yandan ise, ülke içi ve dışındaki dayanaklarını, işbirlikçilerini ileri sürerek, bizzat kendisinin yapamadığı birçok şeyi, bunlar eliyle yapmaya çabalamaktadır.

Bugün Türk devleti ve onun hertürlü yetkiyle donatılmış misyonerleri, Avrupa alanında tasfiyeci-provakatör grup ve kişilerle bloklaşarak ve bunda bazı zeminleri özellikle bir saldırı üssü haline getirerek, halkımızın Ulusal Kurtuluş Mücadelesine karşı yeni komplolar geliştirme isteğindedir. İşte, bütün bu politik ve düşman çevrelerin Partimiz ve ulusal kurtuluş mücadelemiz hakkında geliştirdikleri ve geliştirebilecekleri hertürlü yalan, karalama ve komplo faaliyetlerini anında teşhir ve tecrit etmek, halkımıza, Partimize ve Ulusal Kurtuluş Mücadelemize karşı var olan kutsal görevlerimizden biridir.

Partimiz ve halkımızın düşmanları özellikle son dönemlerde, hertürlü sahtekarlık ve demogojiye başvurarak, Parti gerçekliğimiz ve önderliğimiz hakkında, dünyada eşine ender rastlanan bir karşı-devrimci propaganda kampanyası yürütmektedirler. Türk gazetelerinde, ajan-provakatörlerin el altından dağıttıkları bildirilerde bütün bunlara tanık olunmaktadır. TC ve uşaklarının bundaki temel amacı, Partimiz ve önderliğinin kitleler içinde muazzam boyutlara ulaşan etki ve prestijini; Partimize gösterilen yoğun ilgi, sempati ve desteği zayıflatabilmektir. Ancak, her geçen gün daha da artan bir sayıda, PKK'nin direnişçi hatında birleşen ve her türlü tehlike ve zorluğu göğüsleyerek, PKK'ye desteğini sunan halkımız; yenilmez önderi PKK'nin aydınlatıldığı bu yolda bu tür saldırıları da sonuçsuz bırakmasını; ve nihai zafere doğru daha örgütlü, daha emin adımlarla yürümesini bilecektir. Yalan, demogoji ve sahtekarlığın sahipleri yenilecek; doğrunun, haklının ve geleceğin temsilcileri galip olacaktır.

***HİÇBİR KARŞI-DEVİRİMCİ SALDIRI VE KARALAMA KAMPANYASI
KÜRDİSTAN BAĞIMSIZLIK VE ÖZGÜRLÜK MÜCADELESİNİN GELİŞİMİNİ
ENGELLEYEMEZ!**

***YAŞASIN ŞANLI ÖNDERİMİZ PKK!**

***KAHROLSUN SÖMÜRGEÇİ-FAŞİST TÜRK CUNTASI VE ONUN UŞAKLARI!**

**PKK Avrupa Temsilciliği
Kasım 1985**

AÇIKLAMA

HİÇBİR ULUSLARARASI KOMPLO

FAŞİST TÜRK SÖMÜRGEÇİLİĞİNİN VAHŞETİNİ

GİZLEMeye YETMEYECEKTİR

Sömürgeci-faşist Türk cuntasının Güney Kürdistan'a yönelik uçak saldırısına paralel olarak Avrupa alanında da, KUKM ve onun öncü gücü PKK'ye karşı çeşitli komplo ve provakasyonlar tezgahlanmak istenmiştir. Bunlardan biri de son olarak Hamburg'ta sahneye konulmuştur. Tam da 10 Türk fantom uçağının Güney Kürdistan'da sivil halkı ve köyleri bombaladığı, Kuzey Kürdistan'da ise kadın-erkek, yaşlı-genç denilmeden yüzlerce masum Kürdün vahşi işkenceler ve Türk ordusunun kurşunları ile katledildiği 15 Ağustos 1986 günü, Hamburg Türk Konsolosluğu ve Hamburg İçişleri Senatörünün işbirliği sonucu, bir komplo geliştirilmiş ve tamamen bu iki gücün eseri olan komploya Partimizin ismi karıştırılarak kamuoyu yanıltmak ve aynı zamanda Türk ordusunun vahşi katliamları gizlenmek istenmiştir. Böylece, bir yandan Avrupa demokratik kamuoyunun dikkatleri değişik bir yöne kaydırılmak, öte yandan ise Partimiz ve ulusal kurtuluş mücadelemiz karalanmak istenmiştir.

Hamburg'ta 15 Ağustos 1986 günü, Hamburg Türk Konsolosluğu ve Hamburg İçişleri Senatörlüğünün ortaklaşa düzenlediği bu komplo, partimiz PKK'ye uluslararası alanda yönelen ilk komplo değildir. Avrupa demokratik kamuoyu daha önce de Partimize yönelik bu tür komplo ve provakasyonlara şahit olmuştur. Bunlardan birisi de, İsveç Başbakanı Olof Palme'nin, CIA, MİT, SÄPO'nun işbirliği sonucu katledilmesinden sonra, bu güçler tarafından büyük bir demagoji ile, bu katliamın Partimize maledilmeye çalışılmasıydı. Ancak, bugün tüm gerçekler ortaya çıkmış ve demokratik kamuoyu bu katliamda bu güçlerin rolünü açık bir şekilde görebilmiştir.

Uluslararası alanda bu tür provakasyon ve komplolara niçin başvuruluyor? Çünkü; PKK hareketi bağımsız, demokratik ve özgür bir Kürdistan yaratmak istiyor ve bunun için emperyalizmin uşağı faşist Türk cuntasına karşı amansızca savaşıyor. Bağımsız bir Kürdistan ise, faşist Türk sömürgeçiliği ve onun efendisi emperyalizmin en büyük korkusudur. İşte bundan dolayı, emperyalistler ve uşağı Türk sömürgeçileri her türlü alçakça yöntemle başvurarak, mücadelemize leke sürmeye çalışmaktadırlar. Ancak, tüm bu çabalar boşunadır. Dün olduğu gibi, bugün de bu kompolar boşa çıkmaya mahkumdur.

Komploların sahipleri şunu iyi bilsinler ki, bu tür provakasyon ve alçakça yöntemlerle Partimizi korkutamazlar. Partimiz, tüm komplolara rağmen, Kürdistan'da silahlı mücadelesini sürdürecektir ve uluslararası alanda ise, ilerici insanlık ve demokrasi güçleri ile birlikte faşist Türk cuntasını siyasal alanda teşhir ve tecrit etmeye daha fazla çaba sarfedecektir.

Hamburg provakasyonunu, Türk Konsolosluğu ve Hamburg İçişleri Senatörlüğü ortaklaşa planlamıştır. İşbaşına yeni gelen İçişleri Senatörü bir Kürt düşmanı ve aynı zamanda Türk faşizmi, Türk cuntasının ajanı Dev-İşçi ile dostluğu ve ilişkisi ile tanınan bir zattır. Bu bay, Hamburg polislerinin basına da yansıyan beceriksizliğini durdurmak ve böylece kariyerini de artırmak için böylesi bir komplo tertiplemiştir. Ama unutulmasın ki PKK; MİT, CIA ve SÄPO'nun şeflerinin heveslerini kursağında bıraktı. Bu zat da fazla kariyerini artırma hevesine kapılmasın, PKK'nin gücü karşısında bu da kursağında kalmaya mahkumdur. Olayın teknik açıklanması, elde edildiği söylenen mektup adeta bir komediyi yansıtmaktadır. Yine elimizde bulunan bazı belgeler, Türk Konsolosluğu ile Hamburg İçişleri Senatörlüğü ve Türk ajanı Dev-İşçi vb. güçlerin işbirliğini açıkça ortaya koymaktadır. Ayrıca, Hamburg emniyet teşkilatına Türk ajanları tarafından bir mektup gönderilmiştir. Bütün bu belgeler, şunu açıkça ortaya koyuyor ki, Güney Kürdistan'a yapılan uçak saldırısına ve Kuzey Kürdistan'daki vahşi işkencelere paralel ve aynı günde bu provakasyon gündeme konulmuştur. Provakasyon 15 Ağustos'ta düzenlenmesine rağmen, 18 Ağustos'ta açıklanmıştır. Bilindiği gibi aynı tarihte, ERNK'ye bağlı Avrupa'da binlerce sempatizan, faşist Türk cuntasının en son katliamını protesto için barışçıl ve demokratik eylemler gerçekleştirmişlerdir. Böylece, Avrupa demokratik kamuoyuna Türk vahşetinin duyurulması amacıyla gerçekleştirilen eylemler, belirtilen güçlerin Hamburg komplosunu açıklamaları ile karalanmaya çalışılmaktadır.

Bütün Partili sempatizanlar; diğer demokratik güçler!

Uluslararası emperyalizmle faşist Türk sömürgeçiliğinin Partimizi karalamak ve halkımızın meşru mücadelesini engellemek için geçmişten bu yana, bir yöntem olarak geliştirdikleri bu tür komplo ve provakasyonlara karşı son derece uyanık olalım. Komplo ve provakasyon sahiplerini teşhir edelim, partimiz PKK'yi koruyalım ve geliştirelim!

TÜRKİYE SOSYAL TÜSTAV
TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

ERKLÄRUNG

AN DIE PRESSE AN DIE DEMOKRATISCHE ÖFFENTLICHKEIT

Kein Komplott wird die Massaker des türkischen Kolonialismus verschleiern können

Die faschistische türkische Junta und ihre Herren, die Imperialisten, haben am 15. August versucht, gegen die Führerin unseres Volkes, die PKK, ein weiteres Komplott zu inszenieren. Es ist der Öffentlichkeit bekannt, daß auch an diesem Tag die türkische Armee Süd-Kurdistan barbarisch angegriffen hat. Diese Parallelität ist keinesfalls ein Zufall und stellt eine Verlängerung dieses Angriffs dar. Bei diesem Angriff am 15. August 1986 haben die Faschisten 10 Phantomflugzeuge eingesetzt, kurdische Dörfer bombardiert und zahlreiche Menschen, darunter viele Frauen und Kinder, ermordet.

Am selben Tag haben das türkische Konsulat und die Hamburger Polizei gemeinsam ein Komplott vorbereitet und versucht, den Namen unserer Partei in den Schmutz zu ziehen. Der Zweck dieser Verschwörung ist die Irreführung der Öffentlichkeit, die Verschleierung der Massaker des faschistischen türkischen Staates an unserem Volk und die Ablenkung der Aufmerksamkeit der europäischen Öffentlichkeit. Das letzte Massaker der faschistischen türkischen Armee an unschuldigen Menschen, an Frauen und Kindern, haben die Imperialisten dazu veranlaßt, der faschistischen Junta Hilfe zu leisten. Mit der sensationellen Erklärung, daß "ein Attentat von seiten der PKK an dem türkischen Konsul vereitelt" sei, versuchten sie unsere Partei und unseren Befreiungskampf zu beschmutzen. Dieses gemeinsame Komplott der Hamburger Polizei und des türkischen Konsulats zielt auf die PKK ab und ist nicht das erste. Der europäischen Öffentlichkeit sind solche und ähnliche Provokationen gut bekannt. Eine dieser Provokationen stellt der Mord an den schwedischen Ministerpräsidenten O. Palme von seiten des CIA, MIT und der SÄPO dar. Diese Kräfte hatten versucht, diesen hinterhältigen Mord der PKK anzuhängen. Heute sind aber die Tatsachen klarer zu sehen und die demokratische Öffentlichkeit kann die Rolle des CIA, MIT und der SÄPO bei diesem Mord besser erkennen.

Warum werden solche Provokationen und Komplote gegen die PKK auf internationaler Ebene geschmiedet? Die PKK ist eine Bewegung, die für ein unabhängiges und freies Kurdistan kämpft. Sie führt deshalb einen Kampf gegen den treusten Hund des Imperialismus, den faschistischen türkischen Staat, in Kurdistan. Die Befreiung unseres Landes bedeutet einen großen Verlust für den türkischen Kolonialismus und seine Herren. Sie erproben deshalb alle erdenklichen Methoden, um die Legitimität unseres Kampfes auf internationaler Ebene zu verhindern. Doch all diese Versuche vergebens! Diese Komplote werden auch heute, wie in der Vergangenheit, ihr Ziel nicht erreichen. Die Verschwörer müssen gut begreifen, daß sie mit solchen Komplotten unserer Partei keine Angst einjagen können. Unsere Partei wird all die Komplote und Provokationen nicht beachten, den Kampf in Kurdistan stärker erheben und Anstrengungen in Europa anstellen, um die Öffentlichkeit über den gerechten Kampf unseres Volkes zu informieren.

Um die faschistische Junta zu entlarven, deren Pläne aufzudecken und der fortschrittlich-demokratischen Öffentlichkeit die Entwicklungen bekanntzumachen, werden wir unsere Aktivität auf politischer Ebene verstärken.

Jeder, der den Brief, der "die Handschrift der PKK" tragen soll, gelesen hat, hat zweifellos festgestellt, daß er eine Komödie darstellt. Jeder, der die Inszenierung dieses Spiels verfolgt hat, wird festgestellt haben, daß die Komödianten sehr erfolglose Spieler sind. Ein derartig lächerlicher Brief kann nur von seiten des türkischen Konsulats und der Hamburger Polizei verfaßt worden sein. Nicht nur von diesem Brief ist die Rede; es existiert auch ein anderer Brief, den türkische Agenten an die deutsche Polizei geschickt haben. Alles deutet darauf hin, daß das türkische Konsulat und die Hamburger Polizei dieses Komplott gemeinsam geplant haben und es am selben Tag inszenierten, an dem die faschistische türkische Armee unser Volk mit Bomben angegriffen hat. Hinzu kommt noch, daß dieses Szenario am 18. August bekanntgegeben wurde. An diesem Tag haben tausende kurdische Patrioten mit friedlich verlaufenden Aktionen gegen die faschistischen Morde der türkischen Armee in Kurdistan protestiert. All diese Anstrengungen der Hamburger Polizei sollten den faschistischen Angriff auf Süd-Kurdistan legitimieren. Solche Provokationen gegen unser Volk sind zu erwarten, denn der neue Innensenator von Hamburg ist jedem als Kurdenfeind bekannt.

Es ist auch bekannt, daß er mit dem Agenten des türkischen Staates, mit Dev-Ischi, gute Beziehungen unterhält. Dieser Innensenator braucht sich keine Illusionen zu machen, denn das, was die professionellen, der CIA, MIT und die SÄPO, nicht geschafft haben, wird ein einfacher Innensenator nicht verwirklichen. Die Presse spricht von einem Erfolg der sonst erfolglosen Hamburger Polizei. Den Erfolg, den CIA, MIT und SÄPO bei dem Mord an O. Palme, den sie selbst inszenierten, nicht verzeichnen konnten, wird auch der Innensenator nicht haben. Er muß gut begreifen, daß solche Provokationen den Schnitt seines Erfolges nicht heben können und daß solche Hoffnungen dazu verurteilt sind, ihm im Hals stecken zu bleiben.

AN ALLE DEMOKRATISCHEN KRÄFTE!

Unsere Partei wendet keinerlei solche Methoden an. Es ist der ganzen Welt bekannt, daß die PKK in Kurdistan einen Kampf führt, um eine faschistische und barbarische Kraft, den türkischen Kolonialismus, aus unserem Land zu vertreiben. Wir führen in Europa Aktivitäten durch, um alle Menschen über unsere gerechte Sache zu informieren und die Faschisten zu entlarven. Diese massive Aktivität, die Unterstützung, die der Befreiungskampf Kurdistans in der BRD findet, haben die Hamburger Polizei zu einem solchen Schritt veranlaßt. Mit diesem letzten Komplott in Hamburg sollte der Bombardierung unserer Dörfer und den Massakern an unserem Volk eine Legitimität verliehen werden. Erhebt Eure Stimme gegen solche Provokationen, fordert den Rücktritt des Innensensors von Hamburg! Der Kampf unseres Volkes ist der Kampf aller demokratischen Menschen.

**TÜRKİYE SOSYAL TÜSTAV
TARİH ARAŞTIRMA VAKFI**

OFFENER BRIEF

Das kurdische Volk steht nicht ohne Verteidiger da

Wie der Öffentlichkeit und der Presse bekannt ist, versuchte man am 15. August 1986 in Hamburg ein gegen die kurdischen Patrioten und die führende Organisation des kurdischen Volkes, die PKK, gerichtetes Komplott zu inszenieren. Mit diesem Komplott, das eine klassische Polizeiintrige darstellt, hat man versucht, den gerechten und legitimen Kampf des kurdischen Volkes zu beschmutzen. Die Europavertretung unserer Front, der ERNK, informiert über dieses Ereignis. Es ist unsere Aufgabe gegenüber der fortschrittlichen Menschheit und dem kurdischen Volk, die demokratische Öffentlichkeit über dieses Komplott zu informieren. Demgegenüber ist es die Aufgabe aller demokratischen Kräfte, angesichts dieses Komplotts gegenüber der Menschheit und unserem Volk Stellungnahme zu beziehen. Wie der gesamten Weltöffentlichkeit bekannt, führt das Volk von Kurdistan einen Kampf um sein Selbstbestimmungsrecht gegen den faschistischen, türkischen Staat, der sich insbesondere seit dem 15.8.1984 verstärkt hat. Aus diesem Grund hat der türkische Staat die Unterdrückung in Kurdistan intensiviert und startet Versuche, diverse Provokationen und Komplotte zu inszenieren, um den legitimen Kampf des kurdischen Volkes zu beschmutzen. Er bombardierte am 15. August 1986 Süd-Kurdistan und verstärkte die Massaker in Nord-Kurdistan, mordete zahlreiche Kinder und Frauen, um den Befreiungskampf unseres Volkes zu verhindern. Parallel dazu bereitete er auch in Hamburg ein Komplott vor. Die Aufführung dieses Komplotts an einem Tag, an dem die Bombardierungen der türkischen Phantomjäger gegen die PKK-Lager in Süd-Kurdistan stattfanden und in Nord-Kurdistan über 200 zivile Kurden ermordet wurden, legt offen dar, das dieses Komplott nach Plan durchgeführt wurde.

Das einzige bezweckte Ziel ist die Verschleierung der türkischen Barbarei vor den Augen der demokratischen Öffentlichkeit, die Ablenkung der Aufmerksamkeit dieser demokratischen Öffentlichkeit in eine andere Richtung und die Beschmutzung des legitimen Kampfes unseres Volkes.

Aus den uns vorliegenden Beweisen lassen sich folgende Schlüsse ziehen: Die vom türkischen Konsulat in Gang gesetzten türkischen Agenten legen in ein Schließfach im Hamburger Hauptbahnhof (Altona) eine Tasche, worin sich eine Waffe, eine Bombe und ein Brief befindet. Danach schreiben sie einen Brief und setzen die Polizei in Bewegung. Ein Dialog beginnt zwischen der Polizei, die sich unter der Leitung des Hamburger Innensensors befindet, und dem türkischen Konsulat, um die praktische Planung des Komplotts durchzuführen. Die türkischen Agenten verfassen einen Brief und schicken diesen an den Arbeiterverein aus Kurdistan e.V., der völlig im Rahmen der deutschen Gesetze demokratische Aktivitäten mit den kurdischen Patrioten durchführt. Der Inhalt des Briefes war der Hamburger Polizei sehr wohl bekannt. In diesem Brief befand sich auch der Schlüssel des Schließfaches.

Der Kurde Faruk Bozkurt, der von nichts ahnte, sich nicht einmal denken konnte, daß ein solches Komplott mit derartigen Methoden verwirklicht werden kann, begab sich auf den Weg zum Altonaer Bahnhof, um das genannte Paket abzuholen. Wie die Jäger, die seit Tagen auf ihre Beute warten, nahmen die bereits wartenden Polizisten ihn mit und versuchten mit einer großen Demagogie, dieses Ereignis, von dem Faruk Bozkurt betroffen wurde, als Mittel zu benutzen, um das kurdische Volk zu beschmutzen und die türkische Barbarei zu verheimlichen. Die Erklärungen des Hamburger Innensensors und der unter seiner Leitung stehenden Hamburger Polizei lassen erkennen, daß sie bei diesem Ereignis eine sehr wichtige Rolle gespielt haben. Wenn F. Bozkurt wirklich eine solche Aktion im Sinn gehabt und von seiten anderer Kräfte Direktiven erhalten hätte, warum wurde er dann nicht verfolgt, wurden all seine Beziehungen nicht aufgedeckt und wurde nicht festgestellt, ob er wirklich eine solche Aktion durchführt oder nicht? Man kann noch viele diesbezügliche Fragen aufstellen und jede Antwort würde lauten, daß hier ein Komplott plangemäß durchgeführt wurde. Diese und ähnliche Fragen müssen dem Hamburger Innensensor gestellt werden. Wir sind der festen Überzeugung, daß Sie gegenüber der demokratischen Öffentlichkeit, Ihre Aufgabe erfüllen werden.

Wie bekannt, ist der Hamburger Innensensor neu in seinem Amt. Die Hamburger Polizei und der an ihrer Spitze stehende Innensensor, die mit ihren Skandalen und Komplotten die Aufmerksamkeit der Öffentlichkeit in letzter Zeit auf sich zogen, versuchten dieses Mal, mit diesem Komplott die Kurden für ihre Zwecke zu benutzen. Aus der Sicht des türkischen Staates und des Hamburger Konsulats ist ein solches Komplott sehr normal und entspricht der historischen, aber schmutzigen Tradition der türkischen Herrschaft, weil der türkische Staat und die Kurden unerbittliche Feinde sind und der türkische Staat ein Architekt von Provokationen ist. Das Mitwirken des Hamburger Innensensors und der Polizei zeigt ganz offen, daß die türkische Lobby, an deren Spitze sich das türkische Konsulat in Hamburg befindet, bei ihrer Aktivität gegen die Kurden durch einen dunklen Tunnel fährt. Es ist offenkundig, daß in Hamburg seit Jahren eine türkische Lobby existiert, die auf der Basis der Feindschaft gegen das kurdische Volk gegründet wurde, und daß diverse Kräfte zum Werkzeug dieser Lobby gemacht werden. Diese türkische Lobby hat sich bereits vor Jahren zum Ziel gesetzt, durch Provokationen gegen das kurdische Volk, seinen Kampf und gegen die kurdischen Patrioten Aktivitäten durchzuführen. Das Ziel dieser Provokationen ist, wie die türkische Presse gesteht, die Unterdrückung der kurdischen Patrioten und die Verhinderung ihrer im Rahmen der Gesetze in der BRD durchgeführten demokratischen Aktivitäten, die Darstellung der Kurden als Menschen, die in jedem Moment gefährliche Dinge anstellen könnten und die Verstärkung der Unterdrückung der Polizei, um diese

Menschen einzuschüchtern. Man versucht ein politisches Klima zu schaffen, um, ähnlich wie bei der Diskriminierung der amerikanischen Schwarzen, die Kurden zu diskriminieren und die Bruderschaft der kurdischen und deutschen Völker zu verletzen. Es sei vorweg betont, daß sowohl einzelne kurdische Patrioten, als auch unsere Front, die ERNK, sowie unsere Partei, die PKK, alles vermieden haben, was die Öffentlichkeit stören könnte oder einer Gefahr aussetzen würde. Sie haben sich gegenüber solchen Situationen sehr wachsam verhalten. Trotz dieser offenen Tatsachen versuchen einige Kreise mit ihren Demagogien, die demokratische Öffentlichkeit irrezuführen. Es sei ebenfalls betont, daß diejenigen, die die Ruhe des deutschen Volkes stören und Komplote schmieden, für Skandale und Sensationen sorgen, an erster Stelle der türkische Staat und diese türkische Lobby sind. Es ist sehr bemerkenswert, daß diese Provokationen und Komplote in einer Zeit auf die Tagesordnung treten, in der der legitime Kampf unseres Volkes auf internationaler Ebene von seiten der demokratischen Kräfte Unterstützung findet und in der die türkische Presse stets erklärt, daß "Die PKK auch in Europa verfolgt wird, die Spezialteams auch in Europa sind, die Separatisten auch in Europa beobachtet werden". Unser Brief wird nicht nur der Öffentlichkeit zugänglich gemacht, um auf die Provokationen in Hamburg aufmerksam zu machen, sondern auch, um hinsichtlich der Pläne des türkischen Staates in Europa die demokratische Öffentlichkeit im voraus zu informieren und zu sensibilisieren...

Mit der verstärkten Erhebung des Kampfes unseres Volkes in Kurdistan wird auch der türkische Staat auf internationaler Ebene diese und jene Komplote auf die Tagesordnung bringen; dies ist eine von der politischen Realität und täglichen Praxis herzuleitende Tatsache. Die Aufgabe der demokratischen Kreise und der fortschrittlichen Menschheit besteht darin, wachsam gegenüber solchen Provokationen zu sein. Sie müssen den türkischen Staat und seine Lobby (MIT (Türkischer Geheimdienst), das türkische Konsulat, Dev-Isçi, TAZ, GAL Hamburg, der Innensenator von Hamburg und einige andere finstere türkische und deutsche Personen und Institutionen), die die Ordnung der Öffentlichkeit in Europa durch ihre Provokationen stören, zur Rechenschaft ziehen. Das Beweismaterial besagt eindeutig, daß das Komplott von Hamburg ein vorbereitetes und von seiten der türkischen Agenten geplantes Komplott war. Aus diesem Grunde ist das Beharren darauf, die Tatsachen zu erfahren, eine gegenüber der Öffentlichkeit

und der fortschrittlichen Menschheit zu erfüllende Aufgabe und gleichzeitig ein Schritt auf dem Weg, die zu erwartenden folgenden Komplote des türkischen Staates zu verhindern.

Faruk Bozkurt, den man am 15.8.1986 in Hamburg zum Opfer eines Komplotts machen wollte, ist ein junger Kurde, der ein goldenes Herz besitzt und sich zu seiner wahren Volksidentität bekennt. Die türkische Lobby in Hamburg bezweckt, diesen jungen Kurden im Labor der Komplote als Versuchskaninchen zu benutzen. Es ist eine offene Tatsache, daß weder die Menschenrechte noch die international geltenden Gesetze und ebensowenig unsere Front diesen dunklen Kräften erlauben dürfen, mit diesem jungen Menschen solche Versuche zu begehen. Unsere Front ist auch dafür verantwortlich, die Rechte des kurdischen Volkes und der kurdischen Patrioten auf internationaler Ebene zu verteidigen. Dieses Volk steht nicht ohne Verteidiger da und dieses Volk und unsere Front wird nicht erlauben, daß es zu einem Werkzeug für dunkle und schmutzige Intrigen dieser oder anderer Kräfte gemacht wird. Die Europavertretung unserer Front wird darauf beharren, den Fall Faruk Bozkurts zu klären. Wir können es nicht erlauben, daß unschuldige und goldherzige kurdische Jugendliche wie Faruk Bozkurt vor unseren Augen im Gefängnis gehalten werden. Demgegenüber kann weder unsere Front noch die fortschrittliche Menschheit schweigsam bleiben. Diese Frage wird, wenn es sein muß, zu einer internationalen Frage gemacht und eine Anklage beim Gerichtshof für Menschenrechte eingereicht. Auch Ihnen fallen bei der Freilassung Faruk Bozkurts und der Aufdeckung dieses Komplotts und der Entlarvung der wahren Schuldigen wichtige Aufgaben zu. Unsere Front erklärt sich bereit, Ihnen dabei jegliche Unterstützung zu gewähren. Sie wird eine beharrliche Aktivität mit völlig demokratischen Methoden durchführen, um die Tatsachen herauszubekommen. Wir hoffen, daß auch Sie Ihre demokratische und fortschrittliche Aufgabe in der Sache Faruk Bozkurts erfüllen.

Mit solidarischen Grüßen
15. August 1986
ERNK-Europavertretung

Kontaktadresse:
KURDISTAN-REPORT
Aachener Str. 514-520
5000 Köln 41

DEVİRİMCİ-DEMOKRATİK KAMUOYU!
YAŞASIN

KÜRDİSTAN BAĞIMSIZLIK VE ÖZGÜRLÜK MÜCADELEMİZ!

Direnişin Yolumuzu Aydınlatan Sonsuz Bir Meşaledir

Bizimlesin yine
zafore değin
Soylu direnişin,
proleter sabrın
yol gösteriyor bize.
Sen düşmana kinimiz,
Zafere inancımız,
Sen onurumuzsun.
Sana selam olsun
bizlerden;
kavga arkadaşlarından
Ve. . . selam olsun sana
terinle suladığın
Filistin topraklarından.

Mustafa AKTAŞ (Celal)
1.1.1960, Diyarbakır

Sömürgeci-Faşist Türk Cuntasının Beslemesi

Türk Sosyal-Şoven ve İşbirlikçi Kürt Gruplarının

Alçakça Bir Komplosu Sonucu 23.12.1985'te Paris'te

Şehit Düştü

DEVİRİMCİ-DEMOKRATİK KAMUOYU!

FAŞİST TÜRK CUNTASININ BESLEDİĞİ DRAKULALARIN HALKIMIZIN KANINI İÇMESİNE SESSİZ KALMAYALIM!

23.12.1985'de Paris'te, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketinin ezeli düşmanı ve faşist Türk cuntasının uşağı güruhlardan on gruba ait katil sürüleri, bir grup Kürdistanlı devrimci ve yurtseverin üzerine silah, bıçak ve sopalarla saldırarak, halkımızın yiğit enternasyonalist evladı Mustafa AKTAŞ (Celal) adlı devrimciyi katlederek, 3 yurtseveri de yaraladılar.

Sömürgeci-faşist Türk cuntasının beslemesi Türk sosyal-şovenleri ve Kürt işbirlikçileri, uzun bir zamandır, Avrupa alanında da, halkımızın yurtsever direniş mücadelesini karalamak, tecrit edebilmek ve bu temelde cuntayı girdiği bataktan kurtarabilmek için yoğun bir demogojik propaganda ve karanlık komploların alçakça çabası içindeydiler. Bu karşı-devrimci, komplocu faaliyetlerine bir haklılık zemini yaratmak amacıyla, Avrupa'daki çeşitli gazetelere, adice yalan ve demogojilerle dolu, özellikle Ulusal Önderimiz Abdullah ÖCALAN'ı hedef alan yazılar veriyor, ortak toplantılar yaparak, ortak bildiriler kaleme alıyorlardı. Sahte gerekçeler gösterilerek, bir araya gelip günlerce yürüttükleri bu toplantılarda, Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesinin önderi PKK'ye karşı nasıl savaşacaklarının, halkımıza karşı ne tür komplolar geliştireceklerinin öneri ve planları üzerinde tartıştılar.

İşte halkımızın mücadelesini karalamaya ve onun yiğit evlatlarını katletmeye yönelik bu komplo toplantılarından biri de 6-9-18 Aralık tarihlerinde Paris'te yürütüldü. Yapılan alçakça öneri ve tartışmalar sonucunda, 18 Aralık'ta TKP (FTİB), PPKK (KKDK), TKSP (Komkar), Devrimci İşçi, Mayıs, TKEP (Birlik Yolu), Rızgari (Denge Komal), Fransa Kurtuluş, TSİP (Gerçek), Sosyalist İşçi adlı devrim düşmanı gruplar, ortak bir katliam bildirisinde anlaştılar. Bu on provakasyon güruhu, katliam bildirisinin dağıtımı için katillerini, KKWK adlı yurtseverlerin derneğinin bulunduğu, Saint Denis işçi semtine mevziledirdiler. Bunlara Tekoşin, Partizan, HK vb. gibi provakatör gruplar da eşlik etmiştir. Saldırının mevzilenmesini azgın sosyal-şoven ve Kürt düşmanı TKP ve Devrimci İşçi şeflerinin bizzat yaptığı bu katliam girişimi sonucu silah, sopa ve bıçaklarla yaralanan 4 yurtsever-devrimciden Mustafa Aktaş yoldaş şehit düşmüştür. Saldırı daha büyük bir katliamı amaçlamasına rağmen, bu yurtseverlerin gösterdiği sert direnişle engellenmiştir. Olaya ilişkin olarak Devrimci İşçi'ye ait bir katil yakalanmıştır.

Paris'teki bu katliamın ertesinde ise, İsveç'in başşehri Stockholm'da Necdet isimli bir yurtsever, Peşeng'in bıçaklı saldırısına uğrayarak ağır yaralanmış, katil yakalanmıştır.

TÜRKİYELİ DÜRÜST DEVİRİMCİLER VE AVRUPALI DEMOKRATLAR!

23.12.1985 günü Paris'te TKP (FTİB), PPKK (KKDK), TKSP (Komkar), Devrimci İşçi, Mayıs, TKEP (Birlik Yolu), Rızgari (Denge Komal), Fransa Kurtuluş, TSİP (Gerçek), Sosyalist İşçi adlı on provakasyon grubu, KKWK derneği önünde bir grup yurtsever ve devrimciye silahla, bıçakla, sopayla saldırmışlardır, saldırı sonucu Filistin'de siyonizme karşı kahramanca savaşarak esir düşmüş, daha sonra Kızıl Haç'ın çalışmaları sonucu, BM'ye teslim edilerek, Avrupa'ya gelen Mustafa AKTAŞ adlı devrimci şehit edilerek, 3 yurtsever de yaralanmıştır. Yine aynı saldırı sürüsüne ait Peşeng, 24.12.1985'de Stockholm'da, Necdet adlı bir yurtseveri bıçakla ağır yaralamıştır. Paris'teki katliamda, Devrimci İşçi'den bir katil, Stockholm'daki olayda Peşeng'den bir katil yakalanmıştır.

Paris'teki katliamın önde gelen planlayıcısı ve yönlendiricisi TKP ve Devrimci İşçi şefleridir. Ayrıca bu katliama, Partizan, HK ve Tekoşin adlı provakatör gruplar da katılmışlardır.

Kürdistan Bağımsızlık ve Özgürlük Mücadelesine, onun yiğit evlatlarına yönelik bu tür katliamlar yeni değildir. Geçmişte de Kürdistan'da bu Türk sömürgecilerinin uşakları azgın şovenistler ve Kürt işbirlikçileri, yüzlerce PKK'li kadro, sempatizan ve taraftarı katletmişler, sakat bırakmışlardır. PKK'nin "Direniş Şehitleri Albümü" bu katillerin, ajanların katlettiği şehitlerle doludur. Ama bunlar, halkımızın en değerli evlatlarının kanlarına doymuyor. Bugün de içmeye devam ediyorlar. Güney Kürdistan'da PKK'nin 8 önder kadrosunun kanını içtiler, doymadılar. Basel'de 14 yurtseveri yaraladılar, bu onları doyurmadı. Şimdi de Paris'te yiğit devrimcilerin yurtseverlerin kanını içiyorlar.

Avrupa'da, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketine ve onun yiğit evlatlarına yönelik bu tür katliamlar çoktandır hazırlanıyordu. Bunun için, Avrupa alanında da özellikle yalan, demogoji ve sahte iddialara dayalı alçakça yazılı bir propaganda kampanyası başlatıldılar. Bu kampanyaya, B. Almanya'da yayınlanan TAZ, Arbeiterkampf gazetelerini alet ettiler. Ayrıca, Hollanda'da yayınlanan "De Greone Amsterdammer" dergisinde MOSAD işbirlikçisi Anet Bleich ve Hamburg GAL yöneticileri katkıda bulundular. Böylece, Türk sosyal-şovenleri ve Kürt işbirlikçileri tasfiyec-prova-

katör gruplar, demokratik, ilerici kamuoyunun dikkatlerini başka yönle çekerek, katliamlarına rahat bir ortam sağladılar. Dağıttıkları provakasyon bildirileri ile, katliam ortamını daha da elverişli hale getirdiler. Stockholm, Köln, Hamburg ve Paris'te üst üste yaptıkları toplantılarla PKK'yi karalama ve halkımızı katletme planları geliştirdiler. Bu toplantılarda halkımıza yönelik ortak katliam kararlarını aldılar. Ortak provakasyon bildirileri dağıttılar. Ve katliam kararlarının gereklerini öncelikle Paris'te hayata geçirdiler.

Türk sosyal-şövenlerinin ve Kürt işbirlikçilerinin bu provakasyon yazıları, bildirileri, toplantıları ve bunların üzerinde inşa ettikleri Paris katliamı, faşist Türk cuntasının halkımıza karşı geliştirdiği, "Özel Savaş"ın Avrupa'daki yürütülüş yöntemleridir. Cunta bunu Kürdistan'da "Pişmanlık Yasası", "Köy Korucuları", "muhtarlar ve valiler toplantısı", "operasyonlar", "güvenlik bölgeleri" işkence, toplu katliamlar, havadan, dağ ve ovalara "teslim ol" çağrılı bildiriler atarak yürütüyor.

Avrupa'daki "Özel Savaş"ın bu dereceye, katliam düzeyine çıkarılma emrini Türk başbakanı faşist Turgut Özal vermiştir. Bu halkımızın katili, 1985 Ağustos sonlarına doğru uğradığı Frankfurt hava alanında "bölücüler Avrupa'da ikna edilmelidir" emrini vermişti. Bu emirle harekete geçen bu katil sürüleri, dört bir yana dağılarak, emrin gereklerini yerine getirmek için çaba sarfettiler. İşte, Paris'te Kürdistanlı devrimci ve yurtseverlerin kanı bu temelde akıtıldı.

Bu cunta uşaklarının, bir yanda, PKK ve önderlik ettiği ulusal kurtuluş mücadelesini, uluslararası devrimci-demokratik kamuoyundan tecrit etmeye çalışmaları; öte yandan bu tür katliamlar geliştirmeleri, bu "Özel Savaşın" sadece görünen bölümünü oluşturmaktadır.

Siz demokratlar, devrimciler ve ilericiler olarak halkımıza dayatılan bu "Özel Savaş" karşı üzerinize düşen görevlerinizi yapın! "Özel Savaş"ın Avrupa'daki yürütücüleri olan Türk sosyal-şöven ve Kürt işbirlikçilerini teşhir ve tecrit edin! Paris'teki katliam ve katliamcılarını basın, bildiri ve diğer araçlarla protesto edin! Halkımızın yiğit evlatlarının kanını içen bu drakulaların aramızda gezmesine müsaade etmeyin! Bunlarla her türlü ilişkilerinizi kesin!

CUNTANIN AZGIN UŞAKLARI KATİL SÜRÜSÜ BİZLERİ İYİ DİNLEYİN!

Kürdistan halkının insanca yaşama hakkına, bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine düşman siz cuntanın uşakları, belli bir dönemden bu yana katliam planları üzerinde tartıştınız. PKK-ERNK ve HRK'nin Kürdistan'da geliştirdiği halk savaşına karşı, cuntanın en büyük oyunu olan "Özel Savaş"ına bulunduğunuz her alanda güç vermeye çalıştınız. Her türlü komplo, yalan ve demogoji ile Kürdistan bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini karalamaya çalışarak, PKK'yi uluslararası devrimci-demokratik çevrelerden tecrit etmek istediniz.

PKK'nin önderlik ettiği ulusal kurtuluş savaşını engelleyebilmek için, Avrupa alanında da, faşist Türk cuntasının temsilcileri, konsoloslukları ve türedisi liberalleriyle işbirliğine girdiniz! PKK-ERNK ve HRK'nin sömürgeci-faşist Türk cuntasına, ordu sürülerine, işbirlikçilerine vurduğu her darbenin arkasından, siz de, "mehmetçiğin" intikamını almaya, halkımıza darbe vurmaya yöneldiniz! Nisan 1985'te G. Kürdistan'da, Basel'de ve en son olarak da Paris'te, Stockholm'da "mehmetçiğin" intikam eylemlerine yöneldiniz!

Dışardaki yabancı ağalarınıza da güvenerek, onları halkımızın meşrû mücadelesinin üzerine saldırtarak, iğrenç yalan ve demogojilerinizle, ortalığı bulandırarak, katliamlarınıza uygun bir zemini yaratmaya çalıştınız. Artık hiç bir surette, hiçbir ağılamaklı-sızlamaklı bildiri ve yazılarınızın, sizin gerçek vampir kimliğinizin, halkımız ve demokratik çevrelerce anlaşılmasını engelleyemeyecek. Paris'te kanına girdiğiniz devrimci ve yurtseverlerin kanı, yeni bir tarihi dönemin başladığını ilan etmiştir. Ve siz kendi kaderinizin altına, yoldaşlarımızın o değerli kanına bulaştırdığınız kirli ellerinizle imzanızı attınız! Bütün sorumluluklar size aittir.

TÜM ERNK SEMPATİZAN VE TARAFTARLARI!

Cuntanın geliştirdiği, Türk sosyal-şövenleri ve Kürt işbirlikçileri tasfiyeci-provakatör grupların uyguladığı "Özel Savaş"a yeni bir örnek de Paris'te gerçekleştirilmiştir. Halkımızın can düşmanları TKP (FİB), PPKK (KKDK), TKSP (Komkar), Dev-İşçi, Mayıs, TKEP (Birlik Yolu), Rızgari (Denge Komal), Fransa Kurtuluş, TSİP (Gerçek), Sosyalist İşçi adlı provakatör gruplar ve bunları değişik tarzda destekleyen Tekoşin, Partizan ve HK milis çeteleri, 23.12.1985 günü Paris'te Mustafa AKTAŞ yoldaşımızı katlettiler ve 3 yurtseveri de yaraladılar. Ayrıca, Stockholm'da Necdet adlı bir yurtsever de, Peşengce ağır yaralandı. Bunlar, Kürdistan'da HRK savaşçıları tarafından imha edilen "mehmetçiğin", "köy korucuları"nın ve "provakatörlerin" intikamını almaya çalışıyorlar.

Bu alçaklar, lümpenler ve halkımızın vampirleri çoktandır bu yönlü çabalarını yürütmekteydiler. İşte yaptıkları ortak toplantılar, dağıttıkları ortak bildiriler ve bazı gazetelerde yayınlattıkları yazılar hep bu zemini yaratmaya yönelik olmuştur.

Avrupa'da Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketi ilk ve değerli bir şehit vermiştir. Bu katil sürüleri tarafından şehit edilen Mustafa AKTAŞ (Celal) yoldaş, değerli bir ulusal kurtuluşçu ve enternasyonlist bir devrimciydi. 1982'de İsrail siyonizminin, Lübnan'ı işgaline karşı, Filistin ve Lübnan halklarıyla, devrimci örgütleriyle birlikte omuz omuza savaşan bir PKK savaşçısı da, Celal yoldaş. Celal yoldaş, kahramanca direnişi ile siyonistlere ağır kayıp verdiren ve Bozova'da şehit düşen komutan Hacı yoldaşın grubundaydı. Bu grup Lübnan'daki direnişi sonucu, siyonizme esir düşmüş ve büyük

işkencelerden ve MİT'in de katıldığı sorgulamalardan geçirilmiştir. Ancak Hacı ve Celal yoldaşın önderlik ettiği grup, Diyarbakır zindanlarında, önderleri Mazlum'un yolunu takip etmiş, siyonistlere ve MİT'e karşı eşsiz bir direniş sergilemişlerdir.

Uzun bir süre tutuklu kaldıkları, siyonist kamplardan, Kızıl Haç'ın müdahalesiyle bırakılan Hacı ve Celal yoldaşların grubu, Cezayir'e gitmek için yola çıkan uçağın, kendilerini, Kürdistan halkından ve önder örgütlerinden uzak bir alana götüreceklerinin bilinciyle, Atina Havaalanında direnişe geçmişler ve ordan değişik alanlara dağılmışlardır. Celal yoldaşa, geldiği Avrupa'nın değişik alanlarında ulusal kurtuluşçu çalışmaların içinde yer almıştı. O, gerek sade proleter yaşamıyla, gerek siyonizme karşı direnişiyle, gerekse faşist cuntanın beslemesi provakatör çetelere karşı direnişiyle, halkımızın kahraman bir savaşçısı olarak anılacak, bize örnek ve önder olacaktır.

Artık, Avrupa'da da, yoldaşımızın akıttığı o değerli kanı yeni bir dönemi, kızıl direniş dönemini başlatmıştır. Bu değerli yoldaşımız bize, bulunduğumuz her alandaki ulusal kurtuluşçu çalışmalarımızı, her yönüyle Kürdistan'daki direnişimize layık bir seviyeye getirmeyi emretmektedir. Bu emir kadar yüce ve yerine getirilmesi gereken başka bir emir yoktur. Bu emrin gerektirdiği her türlü fedakarlık, bilinç ve imkan mutlaka yaratılacak, ulusal kurtuluşçu çalışma ve görevlerimizin üzerine daha büyük bir kararlılıkla yürünecektir. Hiç bir engelin, karalama, demogoji kampanyası ve yine hiçbir katliamcı girişim, kimden, hangi kaynaktan ve hangi biçim altında yürütülürse yürütülsün, bizi bu kutsal görevimizden alıkoymayacağı, ulusal kurtuluşçu yolumuzdan caydıramayacağı açıktır ve dost da, düşman da bunu böyle bilmelidir.

***HİÇBİR ŞEY KÜRDİSTAN BAĞIMSIZLIK VE ÖZGÜRLÜK MÜCADELESİNDEN DAHA DEĞERLİ OLAMAZ!**

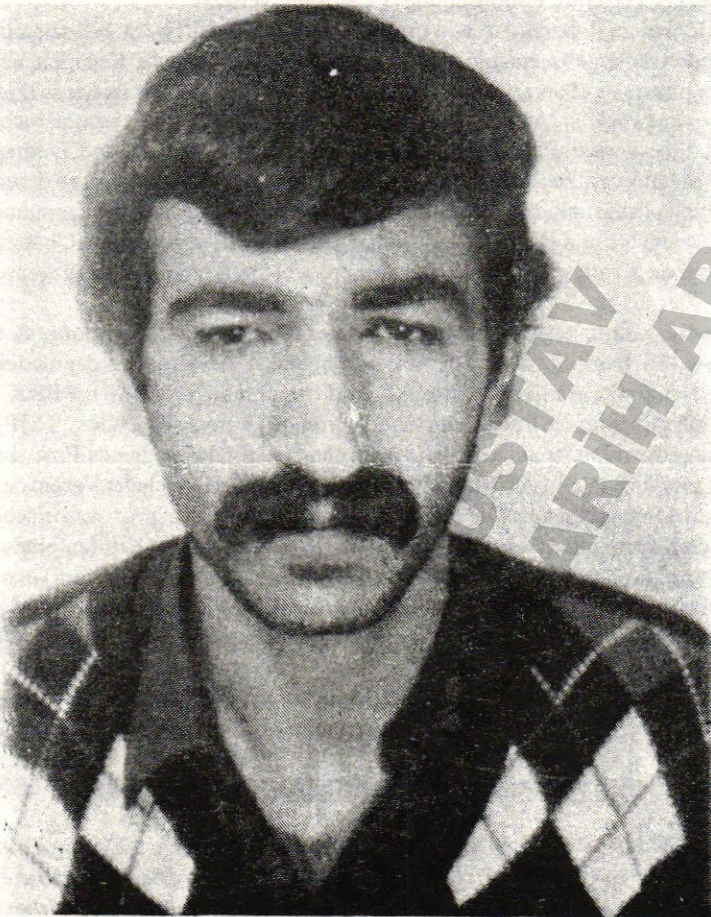
***CELAL YOLDAŞIN ANISI, DEVRİMCİ GÖREVLERİMİZİ
HAYATA GEÇİRMEDE EN BÜYÜK KOMUTANIMIZDIR!**

***KAHROLSUN SÖMÜRGEÇİ FAŞİST TÜRK CUNTASI VE
BESLEME UŞAKLARI!**

ERNK
Avrupa Temsilciliği
25 Aralık 1985

ES LEBE DER UNABHÄNGIGKEITS- UND FREIHEITSKAMPF KURDISTANS!

Dein Widerstand ist die unendliche Fackel,
die unseren Weg erhellt!

Mustafa AKTAS (Celal)
1.1.1960, Diyarbakir

*Du bist das Symbol
des Widerstandes
der proletarischen Geduld.
Du bist unser Zorn
gegenüber dem Feind,
unser Glaube an den Sieg
unser Stolz.*

*Mit uns erreichst Du
den Sieg.*

*Gruß von uns
von Deinen*

*Kampfgenossen
Gruß an Dich
von der Erde Palästinas,
die Du mit Deinem
Schweiß begossen hast.*

**Er ist infolge eines niederträchtigen Komplotts
der sozialchauvinistischen türkischen und kollaborierenden
kurdischen Gruppierungen, den Lakaien
der kolonial-faschistischen türkischen Junta,
am 23.12.1985 in Paris zum Märtyrer geworden.**

AN DIE REVOLUTIONÄR-DEMOKRATISCHE ÖFFENTLICHKEIT!

**Bleiben wir nicht schweigsam gegenüber dem Aussaugen des Blutes
unseres Volkes durch die von der faschistischen Junta
am Leben erhaltenen Draculas!**

Am 23.12.1985 hat eine aus zehn Gruppen bestehende Mörderherde, die den ewigen Feind unserer Nationalen Befreiungsbewegung und den Lakaïen und das Pack der faschistischen, türkischen Junta darstellt, eine Gruppe von kurdischen Revolutionären und Patrioten mit Schußwaffen, Messern und Schlagstöcken angegriffen und den heldenhaften internationalistischen Sohn unseres Volkes, den Revolutionär Mustafa AKTAS (Celal), ermordet und 3 Patrioten verletzt.

Schon seit geraumer Zeit führen die Lakaïen der kolonial-faschistischen türkischen Junta, die türkischen Sozialchauvinisten und kurdischen Kollaborateure, verstärkt niederträchtige demagogische Propaganda- und finstere Komplottbemühungen durch, um den patriotischen Widerstandskampf unseres Volkes auch in Europa zu beschmutzen, ihn zu isolieren und auf dieser Grundlage die Junta aus ihrer Hilflosigkeit und Ausweglosigkeit retten zu können. Mit dem Ziel, ihren konter-revolutionären und verschwörerischen Aktivitäten Legitimität zu verschaffen, haben diese niederträchtige Lügen und Demagogien beinhaltende und insbesondere auf unseren Nationalen Vorsitzenden Abdullah ÖCALAN abzielende Artikel an diverse Zeitungen in Europa gesandt, gemeinsame Versammlungen abgehalten und Flugblätter verfaßt. Sie haben bei ihren gemeinsamen und tagelang andauernden Versammlungen über Vorschläge und Pläne Diskussionen geführt, wie sie gegen den Unabhängigkeits- und Freiheitskampf Kurdistan und seine führende Kraft, die PKK, Krieg führen, welche Komplote sie gegen unser Volk anzetteln werden.

Eine dieser Komplottversammlungen, die die Beschmutzung des Kampfes unseres Volkes und die Ermordung seiner heldenhaften Söhne zum Inhalt hatte, wurde am 6.-9.-18. Dezember 1985 in Paris durchgeführt. Als Ergebnis der niederträchtigen Vorschläge und Diskussionen haben sich die Feindeskkräfte der Revolution, die Gruppen TKP (FTIB), PPKK (KKDK), TKSP (Komkar), Devrimci İsci, Mayıs, TKEP (Birlik Yolu), Rızgari (Denge Komal), Fransa Kurtulus, TSIP (Gerçek), Sosyalist İsci, am 18. Dezember auf ein Massakerflugblatt geeinigt. Dieses aus zehn Gruppen bestehende Provokationspack hat dann seine Mörder für die Verteilung des Massakerflugblatts im Stadtteil Saint Denis, wo sich auch der Verein der Patrioten (KKWK) befindet, Stellungen einnehmen lassen. Daran haben sich auch Tekosin, Partizan, HK u.ä. provokatorische Gruppen beteiligt. Als Ergebnis dieses Massakers, dessen Koordination die Chefs der sozial-chauvinistischen Kurdenfeinde, TKP und Devrimci İsci, selbst übernommen haben, wurde von den mit Schußwaffen, Schlagstöcken und Messern verwundeten 4 Patrioten und Revolutionären der Genosse Mustafa AKTAS zum Märtyrer. Obwohl dieser Anriff ein größeres Massaker bezweckte, wurde es aufgrund des harten Widerstandes der Patrioten verhindert. Bezüglich des Ereignisses wurde ein der Devrimci İsci angehörender Mörder verhaftet.

Am Tag nach dem Massaker in Paris wurde in der Hauptstadt Schwedens, Stockholm, ein Patriot namens Necdet infolge eines Angriffs mit Messern von seiten PESENGS (PPKK) schwer verletzt; der Attentäter wurde verhaftet.

AUFRICHTIGE TÜRKISCHE REVOLUTIONÄRE UND EUROPÄISCHE DEMOKRATEN!

Am 23.12.1985 haben 10 Provokationsgruppen, TKP (FTIB), PPKK (KKDK), TKSP (Komkar), Devrimci İsci, Mayıs, TKEP (Birlik Yolu), Rızgari (Denge Komal), Fransa Kurtulus, TSIP (Gerçek), Sosyalist İsci, in Paris vor dem Verein KKWK eine Gruppe von Patrioten und Revolutionären mit Schußwaffen, Messern und Schlagstöcken angegriffen. Bei diesem Angriff wurde der Revolutionär Mustafa AKTAS, der in Palästina gegen den Zionismus heldenhaft gekämpft hat, dort in Gefangenschaft geriet, später aufgrund der Bemühungen des Roten Kreuzes den Vereinten Nationen übergeben wurde und danach nach Europa kam, zum Märtyrer und 3 Patrioten wurden verletzt. Am 24.12.1985 hat in Stockholm wiederum die der Angriffsherde angehörende PESENG (PPKK) den Patrioten namens Necdet mit Messerstichen schwer verletzt. Bei dem Massaker in Paris wurde ein der Devrimci İsci angehörender Mörder und bei dem Ereignis in Stockholm ein der PESENG angehörender Attentäter festgenommen. Die Anführer des Massakerplans in Paris sind die Chefs der TKP und Devrimci İsci. Außerdem haben sich auch provokatorische Gruppen wie Partizan, HK und Tekosin an diesem Massaker beteiligt.

Derartige Massaker gegen den Unabhängigkeits- und Freiheitskampf Kurdistan und seine heldenhaften Söhne sind nicht neu. Auch in der Vergangenheit haben diese Diener des türkischen Kolonialismus, die angriffslustigen Sozialchauvinisten und kurdischen Kollaborateure, hunderte von PKK-Kadern, -Sympathisanten und -Anhänger in Kurdistan ermordet und zu Krüppeln gemacht. Das "Album der Widerstandsmärtyrer" der PKK ist voller Märtyrer, die von diesen Mördern und Agenten ermordet wurden. Doch sie haben immer noch nicht genug von dem Blut der wertvollsten Söhne unseres Volkes. Sie saugen auch heute weiterhin das Blut. Sie haben das Blut von 8 führenden Kadern der PKK in Süd-Kurdistan ausgesaugt, doch das reichte ihnen nicht. Sie haben in Basel 14 Patrioten verletzt; auch dies war ihnen nicht genug. Und heute saugen sie das Blut von heldenhaften Revolutionären und Patrioten in Paris.

Derartige Massaker gegenüber der Nationalen Befreiungsbewegung Kurdistans und ihren heldenhaften Söhnen wurden in Europa schon seit langem vorbereitet. Aus diesem Grunde haben sie auf der Ebene Europas eine sich insbesondere auf Lügen, Demagogien und falschen Behauptungen stützende niederträchtige Propagandakampagne eröffnet. In Westdeutschland haben sie die Zeitungen TAZ und Arbeiterkampf zu Werkzeugen dieser Kampagne gemacht. Außerdem haben die MOSAD-Kollaborateurin Anet Bleich von der in Holland erscheinenden 'De Greone Amsterdammer'-Illustrierte und die Führenden der GAL in Hamburg dies unterstützt. Somit haben die türkischen Sozialchauvinisten und kurdischen Kollaborateure, dieses liquidatorisch-provokatorische Pack, die Aufmerksamkeit der demokratischen und fortschrittlichen Öffentlichkeit in andere Richtungen gelenkt und ihren Massakern günstigere Voraussetzungen geschaffen. Auf ihren in Stockholm, Köln, Hamburg und Paris gegen unser Volk abgehaltenen Versammlungen haben sie Pläne hinsichtlich der Beschmutzung der PKK und der Ermordung unseres Volkes entworfen. Bei diesen Versammlungen haben sie gemeinsam beschlossen, Massakrierungen gegen unser Volk durchzuführen. Sie haben gemeinsame Provokationsflugblätter verteilt. Diese Beschlüsse bezüglich der Massaker haben sie zunächst in Paris in die Praxis umgesetzt.

Diese Provokationsschriften, Flugblätter, Versammlungen und das auf dieser Grundlage aufgebaute Massaker der türkischen Sozialchauvinisten und kurdischen Kollaborateure in Paris stellen die Vorgehensweise des von seiten der türkischen faschistischen Junta gegen unser Volk entwickelten "speziellen Krieges" in Europa dar. Die Junta führt diesen "speziellen Krieg" in Kurdistan durch das "Reuegesetz", "Das Gesetz zur Bildung von Dorfbeschützern", "Versammlungen von Dorfvorstehern und Gouverneuren", "Operationen", "Sicherheitszonen", Folterungen, Massenmassaker, vom Lande und von der Luft aus verteilten "Ergebe Dich"-Aufrufsflugblättern durch.

Den Befehl, das Ausmaß des "speziellen Krieges" in Europa auf das Niveau eines Massakers zu erheben, hat der türkische, faschistische Ministerpräsident Turgut Özal selbst erteilt. Dieser Mörder unseres Volkes hat bei seinem Besuch Ende August 1985 auf dem Frankfurter Flughafen den Befehl erteilt, "die Separatisten in Europa müssen überredet werden."

Diese Mörderherde, die sich nach diesem Befehl in Bewegung setzte, hat sich in alle Ecken verteilt und bemüht, diesen Befehl auszuführen. Nun, das Blut der Revolutionäre und Patrioten aus Kurdistan wurde in Paris auf dieser Grundlage vergossen. Die Bemühungen dieser Diener der Junta, einerseits die PKK und den von ihr geführten Nationalen Befreiungskampf von der revolutionär-demokratischen Öffentlichkeit auf internationaler Ebene zu isolieren, und andererseits die schon seit jeher geführten derartigen Massakerunternehmungen stellen nur die sichtbaren Methoden des "speziellen Krieges" dar.

Ihr Demokraten, Revolutionäre und Fortschrittliche, erfüllt Eure Aufgabe gegenüber diesem unserem Volk aufgezwungenen "speziellen Krieg"! Entlarvt und isoliert die in Europa den "speziellen Krieg" führenden türkischen Sozialchauvinisten und kurdischen Kollaborateure! Protestiert gegen das Massaker in Paris und seine Anführer durch die Presse, Flugblätter und andere Mittel! Erlaubt es nicht, daß sich die das Blut der heldenhaften Söhne unseres Volkes saugenden Draculas frei unter uns bewegen! Brecht Eure Beziehungen mit diesen ab!

ANGRIFFSLUSTIGE MÖRDERHERDEN DER JUNTA, HÖRT UNS GUT ZU!

Ihr, die Diener der Junta und Feinde des Rechts auf menschliches Leben und des Unabhängigkeits- und Freiheitskampfes des Volkes von Kurdistan, habt seit einer bestimmten Phase über die Massakerpläne diskutiert. Ihr habt gegen den von seiten der PKK-ERNK und HRK in Kurdistan entwickelten Volkskampf versucht, dem die größte Intrige der Junta darstellenden "speziellen Krieg" in jedem Gebiet, in dem Ihr Euch befandet, Kraft zu geben. Ihr habt mit jeglichen Komplotts, Lügen und Demagogien versucht, den Unabhängigkeits- und Freiheitskampf von Kurdistan zu beschmutzen und somit die PKK von den internationalen revolutionär-demokratischen Kreisen zu isolieren.

Um dem unter der Führung der PKK geführten Nationalen Befreiungskampf Einhalt zu gebieten, habt Ihr auch in Europa mit den Vertretern, den Konsulaten und den liberalen Emporkömmlingen der faschistischen, türkischen Junta Kollaboration betrieben. Nach jedem von seiten der PKK-ERNK und HRK der kolonial-faschistischen türkischen Junta, der Armeeherde und den Kollaborateuren versetzten Schlag habt Ihr versucht, unserem Volk Schläge zu versetzen, um Rache für die "Mehmetciks" (türkische Soldaten) zu nehmen! Ihr habt im April 1985 in Süd-Kurdistan, in Basel und zuletzt in Paris und Stockholm versucht, die Racheaktionen für die "Mehmetciks" durchzuführen!

Ihr habt mit dem Vertrauen in Eure ausländischen Agas, diese den legitimen Kampf unseres Volkes angreifen lassen, mit Euren verabscheuungswürdigen Lügen und Demagogien versucht, die Wahrheit zu vertuschen und somit eine geeignete Grundlage für Eure Massaker zu schaffen. Nun können die von Euch verfaßten jammervollen und kläglichen Flugblätter und Artikel Eure wahre Vampirenidentität vor unserem Volk und den demokratischen Kreisen nicht mehr verheimlichen. Das Blut der Revolutionäre und Patrioten, das Ihr vergossen habt, hat den Beginn einer neuen historischen Phase proklamiert. Und Ihr habt mit Euren mit dem wertvollen Blut unseres Genossen beschmierten schmutzigen Händen Eure Unterschrift unter Euer zukünftiges Schicksal selbst gesetzt! Die Verantwortung dafür trägt Ihr.

ALLE SYMPATHISANTEN UND ANHÄNGER DER ERNK!

Ein neues Beispiel des "speziellen Krieges", den die Junta entwickelt und die türkischen Sozialchauvinisten und kurdischen kollaborierenden liquidatorisch-provokatorischen Gruppen ausführen, wurde in Paris aufgeführt. Die Todesfeinde unseres Volkes, die provokatorischen Packs namens TKP (FTIB), PPKK (KKDK), TKSP (Komkar), Devrimci Isci, Mayis, TKEP (Birlik Yolu), Rizgari (Denge Komal), Kurtulus-Frankreich, TSIP (Gercek), Sosyalist Isci und die sie auf diverse Weise unterstützenden Miliz-Banden Tekosin, Partizan und HK haben in Paris am 23.12.1985 unseren Genossen Mustafa AKTAS ermordet und 3 Patrioten verletzt. Außerdem wurde ein Patriot namens Necdet in Stockholm von seiten Pesengs schwer verletzt. Diese versuchen Rache für die "Mehmetciks", die "Dorfbeschützer" und "Provokateure", die von seiten der HRK-Kämpfer in Kurdistan vernichtet wurden, zu nehmen.

Diese niederträchtigen Lumpen und die sich gegen unser Volk richtenden Vampire hatten seit langem ihre Bemühungen in dieser Hinsicht angestellt. Nun, all ihre gemeinsamen Versammlungen, gemeinsam verteilten Flugblätter und ihre in manchen Zeitungen veröffentlichten Artikel bezweckten die Schaffung dieser Grundlage.

Der Nationale Befreiungskampf Kurdistans hat in Europa seinen ersten und wertvollen Märtyrer zu beklagen. Der Genosse Mustafa AKTAS (Celal), der von seiten dieser Mörderherde zum Märtyrer gemacht wurde, war ein wertvoller national-befreierischer und internationalistischer Revolutionär. Einer der PKK-Kämpfer, die im Jahre 1982 gegen die Besatzung des Libanons von seiten des israelischen Zionismus mit den palästinensischen und libanesischen Völkern gemeinsam mit ihren revolutionären Organisationen Schulter an Schulter kämpften, war der Genosse Celal. Der Genosse Celal war in der Gruppe des Kommandanten Genosse Haci, der mit seinem heldenhaften Widerstand den Zionisten schwere Verluste zufügte und in Bozova (Nord-West-Kurdistan) zum Märtyrer wurde. Diese Gruppe geriet nach dem Widerstand im Libanon als Geisel in die Hände des Zionismus und wurde schweren Folterungen und Verhören, an denen sich auch MIT (Türkische Geheimdienst Organisation) beteiligte, ausgesetzt. Doch die von seiten der Genossen Haci und Celal angeführte Gruppe befolgte den Weg ihres Führers Mazlum in den Kerkern von Diyarbakir und hat gegen die Zionisten und MIT einen beispielhaften Widerstand geleistet.

Die Gruppe der Genossen Haci und Celal, die durch das Eingreifen des Roten Kreuzes von den zionistischen Gefangenenerlagern, in denen sie lange Zeit verhaftet waren, befreit wurde, hat mit dem Bewußtsein, daß das nach Algerien fliegende Flugzeug sie vom Volk von Kurdistan und dessen führende Organisation in weit entfernte Gebiete bringen wird, am Flughafen von Athen Widerstand geleistet, das Flugzeug verlassen und sich von dort aus in verschiedene Gebiete verstreut. Der Genosse Celal hat sich in verschiedenen Gebieten Europas an den national-befreierischen Aktivitäten beteiligt. Er wird sowohl mit seinem einfachen proletarischen Leben, seinem Widerstand gegen den Zionismus, als auch mit seinem Widerstand gegen die Lakaien, die provokatorischen Banden der faschistischen Junta das Symbol eines heldenhaften Kämpfers unseres Volkes und für uns ein Beispiel darstellen.

Nun, das auch in Europa geflossene wertvolle Blut unseres Genossen hat eine neue Phase, die Phase des roten Widerstandes, eröffnet. Unser wertvoller Genosse befiehlt uns, unsere in jedem Gebiet geführten national-befreierischen Aktivitäten in jeder Hinsicht auf das Niveau des in Kurdistan geführten Widerstandes zu erheben. Es gibt keinen erhabeneren auszuführenden Befehl als diesen. Jegliche Opferbereitschaft, jegliches Bewußtsein und jegliche Möglichkeit, die dieser Befehl erfordert, wird auf jeden Fall geschaffen und unsere national-befreierischen Aktivitäten und Aufgaben werden noch entschlossener fortgesetzt. Es ist offenkundig, daß keinerlei Hindernisse, Beschmutzungs- und Demagogiekampagnen, von wem, von welcher Quelle und in welcher Form sie auch immer geführt werden, uns von der Erfüllung unserer erhabenen Aufgaben und von unserem national-befreierischen Weg abbringen werden. Sämtliche Feinde und Freunde müssen es so begreifen.

***Nichts kann wertvoller sein als der Unabhängigkeits- und Freiheitskampf Kurdistans!**

***Das Gedenken an den Genossen Celal ist bei der Erfüllung unserer revolutionären Aufgaben unser größter Kommandant!**

***Nieder mit der kolonial-faschistischen Junta und deren Lakaien!**

**ERNK-Europavertretung
25.12.1985**

An die demokratische Öffentlichkeit:

Die Eskalation der Gewalt geht weiter !

WELCHES ZIEL VERFOLGEN DIE SICHERHEITSKRÄFTE DER BUNDESREPUBLIK ?

Am 8. April 1987 wurde ein Anschlag auf unser Bundesvorstandsmitglied Mehmet Elbistan verübt. Gegen 23.00 Uhr tauchte der Attentäter im Imbiß, in dem Elbistan arbeitet, auf und feuerte aus nächster Nähe mehrmals auf ihn. Glücklicherweise wurde er nur verletzt, nicht getötet.

Starke Hinweise deuten daraufhin, daß auch diese Tat von der PKK (Arbeiterpartei Kurdistans) ausgeführt wurde. Denn Elbistan ist einer unserer Freunde, der von PKK-Leuten bedroht wurde. Der Täter hatte an diesem Tag mit mehreren anderen PKK-Leuten in dem genannten Imbiß gespeist.

Dieser Anschlag bildet lediglich ein neues Glied in der Kette der Überfälle, Brandanschläge und Mordversuche der PKK seit Mitte Februar dieses Jahres auf KOMKAR und andere demokratische und fortschrittliche Organisationen und Personen.

- Am 21. Februar wurde die Neujahrsveranstaltung NEWROZ einer kurdischen Gruppe in Bremen von den PKK-Leuten überfallen.
- Am 28. Februar wurde eine Informationsveranstaltung der KKDK in Hannover, ebenfalls eine andere kurdische Organisation, von diesen überfallen und gewaltsam verhindert.
- Am 4. März wurden unsere Vereinsmitglieder in Hamburg von ihnen auf der Straße angegriffen.
- Am 7. März überfielen sie sowohl unsere Veranstaltung in München, als auch eine andere Veranstaltung in Duisburg.
- Am Abend des 13. März wurden Brandanschläge auf unsere Bundeszentrale in Köln und unseren münchener und duisburger Verein verübt.
- Am 14. März verübten sie einen weiteren Brandanschlag auf unseren nürnberger Verein.
- Am gleichen Abend erfolgte ein Überfall auf eine NEWROZ-Veranstaltung der KAWA-Anhänger in Bielefeld. Dabei fielen Schüsse, Menschen wurden verletzt.
- Am 15. März wurde erneut eine NEWROZ-Veranstaltung der RIZGARI-Anhänger in Deventer-Holland angegriffen und 3 Personen durch Schüsse schwer verletzt.
- Am 16. März überfielen mehr als 20 PKK-Leute einen kurdischen Demokraten in Lavrion-Griechenland und folterten ihn solange, bis er im Koma lag.
- Am 25. März wurde erneut unser hamburger Verein in Brand gesteckt und zerstört.
- Ein Mitglied von KOMKAR-Dänemark wurde während des Ostermarsches am 12. April, in Kopenhagen von 5 PKK-Leuten angegriffen und mit Messerstichen schwer verletzt. Einer der Täter wurde von der Polizei verhaftet.

Durch die Brandanschläge an unseren Einrichtungen entstand insgesamt ein Schaden in Höhe von mehr als 500.000 DM.

Auch die Führung der PKK und deren Anhänger leugnen diese Tatsache nicht und sprechen dies offen aus. Es ist eine geplante und systematisch durchgeführte Aktion dieser Gruppe. In dem Zentralorgan "Serxwebun" der PKK werden "die Beschlüsse des 3. Kongresses der PKK" bekanntgegeben, die eindeutig die "Liquidierung" der Kräfte vorsieht, die von der PKK zum Feind erklärt werden. Seit Februar dieses Jahres wird dieser Beschluß konsequent durchgeführt. Die Zeitung "Serxwebun" spricht mit Stolz über die im Ausland durchgeführten Angriffe auf andere kurdische Organisationen, KOMKAR und NEWROZ-Veranstaltungen.

Trotz der niederträchtigen Angriffe der PKK auf unsere Einrichtungen und NEWROZ-Veranstaltungen haben wir bisher einen kühlen Kopf behalten und unserer Verantwortung gegenüber Rechnung getragen. Denn wir wissen, daß diese Angriffe und deren Folgen vor allem dem kolonialistisch-faschistischen Regime in der Türkei ins Konzept passen und die Feinde unseres Volkes erfreuen wird. Dies haben wir der Führung der PKK und deren Anhänger mehrmals gesagt und ausdrücklich betont, daß auch die PKK größeren Schaden davon tragen wird. Wir haben sie aufgefordert mit diesen sinnlosen und niederträchtigen Aktionen aufzuhören.

Es zeigt sich, daß die PKK-Führung von unseren Aufrufen und unserem Verhalten nichts hält. Sie ist entschlossen diesen unheilvollen Weg weiterzugehen. Denn ein Interview des Europavertreters der PKK, Ra. Hüseyin Yildirim vom 25. und 26. März 1987 mit der türkischen Tageszeitung Milliyet verdeutlicht, daß es die PKK mit ihren "Liquidierungsabsichten" ernst meint. Auf die Frage des türkischen Journalisten Örsen Öymen, in bezug auf die Angriffe der PKK in Europa, antwortet Hüseyin Yildirim wie folgt: "Sie (gemeint sind KOMKAR und andere demokratische kurdische Organisationen. Unsere Anmerkung) sind die Milizen der türkischen Republik in Europa". Daher müssen diese Milizen liquidiert werden.

Das Attentat auf unser Bundesvorstandsmitglied Mehmet Elbistan am 8. April in Stuttgart zeigt eindeutig, daß die PKK entschlossen ist, ihren Liquidierungsplan auszuführen. Denn Mehmet Elbistan ist ein 53 jähriger kurdischer Werkstätiger und Patriot, der sich seit Jahrzehnten für die gerechten Forderungen des kurdischen Volkes und der Arbeitsimmigranten in der Bundesrepublik eingesetzt hat. Deswegen wurde ihm vor kurzem sein Paß durch das türkische Generalkonsulat entzogen.

Angesichts dieser Tatsache wird sich an erster Stelle die türkische Administration freuen, wenn die PKK Menschen wie Elbistan und seinesgleichen ermordet. Die Eskalation der Gewalt, die einseitig von der PKK ausgeht, gibt nicht nur der türkischen Regierung, sondern auch ihren Freunden im Westen, Mittel in die Hand, gegen alle

kurdischen Organisationen vorzugehen, ohne zu differenzieren. Damit wird einerseits die Schwächung der national-demokratischen Bewegung des kurdischen Volkes erreicht, andererseits gehen die Sympatien und Errungenschaften, die in jahrelanger mühseliger Kleinarbeit erreicht wurden, verloren.

Die türkische Regierung hat schon vor zwei Jahren eine sogenannte "Anti-Terror-Abteilung" ins Leben gerufen, die für das Ausland zuständig ist. Sie hat die Aufgabe, im Zusammenarbeit mit den Sicherheitskräften der westeuropäischen Staaten, die oppositionellen türkischen und "separatistischen" kurdischen Organisationen zu eliminieren. Das bemerkenswerte an dieser Tatsache ist, daß die "Zusammenarbeit mit den Sicherheitskräften der westeuropäischen Staaten" betont wird. Es ist auch bekannt, daß zwischen den bundesrepublikanischen und türkischen Sicherheitskräften eine enge Zusammenarbeit besteht. Die Ausbildung der türkischen Polizeikräfte und der Spezialisten für die Ausbildung der sogenannten "Anti-Terror-Einheiten" der Türkei geschieht in der Bundesrepublik.

Zieht man diese Realitäten in Betracht, so wird das Verhalten der bundesrepublikanischen Sicherheitskräfte gegenüber den Ereignissen in den letzten Wochen deutlich

Nach den Vorfällen am 7. März im Deutschen Museum-München wurden sämtliche Operationen in diesem Zusammenhang von dem Staatsschutz Bayerns geleitet. Ein Tag nach dem Überfall der PKK auf unsere NEWROZ-Veranstaltung wurde eine Razzia in unseren münchener Vereinsräumen mit mehr als zweihundert schwerbewaffneten Polizisten durchgeführt. Ein paar Tage später wurde der Vereinsvorsitzende in München verhaftet und gleichzeitig seine Wohnung auf den Kopf gestellt. Am 13.3.1987 erfolgte kurz vor einer Pressekonferenz die Verhaftung unseres 2. Bundesvorsitzenden in München. Es war der Staatsschutz, der unseren 2. Bundesvorsitzenden davon ins Kenntnis setzte, daß er auf der Todesliste der PKK steht. Der Staatsschutz weiß auch, daß quer durch die Bundesrepublik mehrere Führungskräfte unserer Vereine und Mitglieder unseres Bundesvorstandes, so auch Mehmet Elbistan, auf der Todesliste der PKK stehen.

Als auf unsere Bundeszentrale in der Nacht von 13.3.1987 ein Brandanschlag verübt wurde und unsere Vorstandsmitglieder davon erfuhren, versuchten sie in die Räumlichkeiten zu gelangen. Die Kriminalpolizei(!) hinderte die Mitglieder zwei Stunden lang daran, obwohl der Brand schon gelöscht war und Polizisten sich schon lange in den Räumen aufhielten.

Am 25. März 1987, bevor unsere Vereinsräume in Hamburg gegen 23.00 Uhr in Flammen aufgingen, wurde die Polizei gegen 18.00 Uhr bei unserem Vereinsvorstand vorstellig und forderte ihn auf, den Verein zu räumen, weil "erhebliche Gefahr für Leib und Leben der Anwesenden bestehen" würde. Sie stellte mehrmals die Frage, ob in der Nacht "irgendwelche Mitglieder in den Vereinsräumen schlafen" würden. Gleichzeitig machten sie unser dortiges Bundesvorstandsmitglied darauf aufmerksam, daß auch er auf der Todesliste der PKK steht. Interessant ist, daß in der gleichen Nacht unsere Vereinsräume in Flammen aufgingen und das Telefon des Hauses, in dem sich unser Bundesvorstandsmitglied aufhielt, - dieses Haus war der Polizei bekannt - kurz nach dem Brandanschlag für 3 Stunden totgestellt war.

Die Äußerungen der Sicherheitskräfte im Zusammenhang mit diesen Ereignissen gegenüber der Öffentlichkeit ist auch bedenklich. Obwohl sie wissen, daß es nicht der Fall ist, reden sie den Medien gegenüber von den internen Auseinandersetzungen der rivalisierenden kurdischen Gruppen, die ihre Meinungsverschiedenheit in der Bundesrepublik austragen.

Das Resümee der Erfahrungen, die wir in diesen letzten Wochen machen mußten und die Erklärungen der Polizei und der Politiker in der Bundesrepublik bestätigen unsere Befürchtungen. Trotz der Überfälle auf unsere Veranstaltungen, Brandanschläge auf unsere Einrichtungen, Attentate auf die Führungskräfte unserer Organisation und offenen Drohungen gegenüber kurdischen Künstlern und Familien, die unsere Veranstaltungen besuchen, beobachtet man eine Untätigkeit der Sicherheitskräfte in der Bundesrepublik. Wie lange wollen die Sicherheitskräfte noch zusehen? Sollen erst noch mehr Morde, Angriffe und Brandanschläge geschehen, bis sie reagieren? soll mit Untätigkeit erreicht werden, daß unsere Mitglieder und Anhänger eingeschüchtert werden? Will man unsere Aktivitäten, die gewaltlos und auf demokratischer Ebene geführt werden, dadurch verhindern?

Die türkische Tageszeitung Hürriyet vom 5. April 1987, die Herrn Innenminister Zimmermann zitiert, bestätigt unsere Befürchtungen. Nach einer gemeinsamen Sitzung mit den Länderinnenministern in Westberlin gab Herr Zimmermann bekannt, daß er gegen die 'separatistischen' Organisationen, die in der Bundesrepublik Aktivitäten gegen die Türkei betreiben, vorgehen wird. Die türkische Tageszeitung schreibt weiter, daß dieser Beschluß nach einem Gespräch mit der türkischen Regierung erfolgt sei. Herr Zimmermann betont, daß sie "mit aller Kraft gegen diejenige vorgehen werden, die die politische Auseinandersetzungen in der Türkei in die Bundesrepublik tragen wollen. Sie werden das gleiche Schicksal erfahren, das die von mir verbotene DEV-SOL erfahren hat".

Angesichts dieser Entwicklung appellieren wir an die Parteien, kirchliche Institutionen, demokratische Organisationen und Personen, gegen diese von der PKK ausgehende Eskalation der Gewalt und die Untätigkeit der Sicherheitskräfte zu protestieren und sich mit uns und anderen kurdischen Organisationen zu solidarisieren. Üben Sie Druck auf die Bundes- und Länderregierungen aus, damit die Schuldigen gefunden werden und der Eskalation der Gewalt endlich Einhalt geboten wird.

Köln, 13. April 1987

KOMKAR - Bundesvorstand

KÜRT YURTSEVER HAREKETİ CİDDİ BİR PROVAKASYONLA YÜZYÜZEDİR

8 Nisan günü, Genel Yönetim Kurulu üyemiz Mehmet Elbistan silahlı saldırıya uğradı. Gece saat 23.00 sıralarında, Elbistan'ın Stuttgart'ta çalıştığı İmbis'e gelen saldırgan ona birkaç el ateş etti. Arkadaşımız olayda yaralandı, ama şans eseri olarak ölümden kurtuldu.

Kanıtlar bu cinayet girişiminin de kendisine PKK adını veren örgüt tarafından düzenlendiğini gösteriyor. Elbistan son dönemde, PKK tarafından tehdit edilen birçok arkadaşımızdan biridir.

Saldırgan, olay günü birkaç başka PKK'lı ile birlikte sözkonusu İmbise gelerek yemek yemişti.

Bu olay PKK'nın Şubat ortalarından bu yana Newroz toplantılarına, KOMKAR'a, ve diğer yurtsever ilerici örgütlere ve kişilere karşı yürüttüğü baskın, kundaklama ve cinayet zincirinin yeni bir halkasıdır.

Bilindiği gibi Apocu saldırganlar, 21 Şubat'ta bir grubun Bremen'deki Newroz gecesinde kavga çıkardılar, geceyi sabote ettiler. 28 Şubat'ta Hannover'de bir başka grubun toplantısını bastılar. 4 Mart'ta Hamburg'ta sokakta arkadaşlarımıza saldırdılar. 7 Mart'ta KOMKAR'ın Münih'te düzenlediği Newroz toplantısına, toplantının başlamasından iki saat kadar önce, salonun bu iş için hazırlandığı bir sırada silahlı baskın düzenlediler, göz yaşartıcı bomba atıldılar ve birçok arkadaşımızı yaraladılar. Bu olaydan sonra da örgütümüzün düzenlediği Newroz gecelerini önlemek, sabote etmek için yoğun çaba gösterdiler, gecelere katılan kitleyi, arkadaşlarımızı, sanatçıları tehdit ettiler. 13 Mart gecesi KOMKAR merkez bürosu ile Münih ve Duisburg dernek lokallerini kundakladılar, yangın çıkardılar. 14 Mart gecesi Nürnberg dernek lokali kundaklandı. Yine 14 Mart'ta, Bielefeld'te KAWA yanlılarının düzenlediği Newroz toplantısını sabote etmeye çalıştılar, geceye katılan kitleye ve sanatçılara silahla saldırdılar. 15 Mart'ta Rızgari yanlılarının Hollanda'da düzenledikleri Newroz toplantısına saldırdılar ve altı kişiyi silahla yaraladılar. Saldırganlardan üçü silahlarıyla birlikte yakalandılar. 16 Mart günü Yunanistan'da Lavrion kampında, 20'yi aşkın bir Apocu grup, kamptaki odalardan birini bastı ve orada bulunan bir Kürdistan'lı yurtsevere işkence yaptılar. 25 Mart gecesi de KOMKAR Hamburg derneğini kundakladılar.

PKK yönetimi ve yanlıları, planlı, sistemli şekilde yürütülen bu saldırı kampanyasını inkar etmiyor, her yerde açık açık dile getiriyorlar. PKK'nın yayın organı Serxwebun gazetesi, kendileri dışındaki hemen herkesi düşman ilan eden ve onların çalışmalarını önlemeyi, onları "yoketmeyi" amaçlıyan "3. Kongre kararlarını" dile getiriyor ve Şubat'tan bu yana, PKK'nın yurt dışında diğer yurtsever örgütlere, KOMKAR'a ve Newroz'a karşı giriştiği saldırılardan övgü ile söz ediyor.

Biz, örgütümüze, Newroz gecelerimize yönelik bu alçakça saldırılar karşısında bugüne kadar soğukkanlılığımızı koruduk, sorumlu davrandık. Bu tür saldırıların ve bundan doğabilecek sonuçların en başta sömürgeci-faşist rejimin işine yarayacağını, Kürt halkının düşmanlarını sevindireceğini söyledik. PKK yönetimi-ne ve yandaşlarına, herkesten çok kendilerine zarar getirecek olan bu saldırılara son vermelerini istedik.

Ama görülüyor ki, bu sorumlu tavrımız PKK şefleri üzerinde olumlu bir etki yapmaya yetmiyor. Onlar bu yanlış yolda yürümeye ve saldırılarını daha da tırmandırmaya kararlı görünüyorlar.

Bu ise ülkemizin yurtsever ve demokratik güçlerine karşı yeni ve çok ciddi bir provakasyondur.

KOMKAR'ın ve diğer yurtsever örgütlerin çalışmalarını durdurmayı, Newroz toplantılarını önlemeyi en başta sömürgeci-faşist rejim istemez mi? O halde PKK neden, faşist rejimin, halkımızın düşmanlarının paraleline düşüyor, onların da tam istedikleri şeyleri yapmaya kalkışıyor?

Mehmet Elbistan 53 yaşında ve yaşamını halkımızın kurtuluş mücadelesine adanmış bir emekçidir. Bu nedenledir ki, faşist rejimin konsolosluğu onun pasaportuna el koymuştur. O halde PKK, Elbistan arkadaşımızı ve onun gibilerini fizik olarak ortadan kaldırmaya çalışmakla en başta faşist rejimi sevindirmiş olmuyor mu?

Ama PKK'nın bu saldırıları sömürgeci-faşist Türk rejiminin ve onun Batı'daki yandaşlarının eline daha büyük kozlar verecektir. Onlar, bu olayların daha da büyümesini, kızışmasını istiyorlar. Böylece bir taşla iki kuş vurmuş olacaklar. Hem Kürt yurtsever hareketi birbirine düşürülecek, yıpratılacak, prestiji zayıflayacak, hem de onlar, düşündükleri baskı tedbirlerini hayata geçirmek için kendilerince "haklı" nedenler bulacaklar, yurt dışındaki politik ve demokratik çalışmayı büyük ölçüde engelleyecekler. Bu ise Kürt ulusal hareketinin yıllar yılı, sabırla ve çalışmayla kazandığı bir dizi mevinin yitirilmesi olacak. Sömürgeci-faşist rejim rahatlayacak.

Nitekim, Federal Alman İçişleri Bakanı Zimmermann'ın son olaylara ilişkin açıklaması ilginçtir: O, saldırının tek tarafı olduğuna da bakmaksızın, bu olayları "Kürt örgütleri arasında bir hesaplaşma" olarak niteliyor ve Kürt örgütlerinin kapatılabileceğinden söz ediyor.

Sorun işte bu derece önemlidir. Biz bunun bilincinde olduğumuz için bugüne kadar hep sorumlu davrandık, oyuna gelmedik.

Bu saldırgan politikayı izleyen PKK sorumlularına da birkez daha çağrıda bulunuyoruz: Yalnızca düşmanın işine yarıyan bu eylemlere son verin! Biz, ister kendi arkadaşımız, ister PKK'lı, ister başka bir yurtsever örgütten olsun, hiçbir yurtsever insanın bu tür olaylarda boş yere heder olmasından yana değiliz. Düşman sömürgeci-faşist rejimdir. Faşist rejimin halkımıza azgınca saldırdığı, Kürt halkını toplu sürgüne tabi tuttuğu bir dönemde yapılacak iş, ona karşı tüm güçleri birleştirmektir. Düşmanı bir yana koyup yurtsever güçlere saldırma politikanıza son verin!

Ve biz hala umut ediyoruz ki PKK yöneticileri arasında ve bu örgütün tabanında sağduyu tükenmemiştir.

Diğer tüm yurtsever, ilerici, örgütler ve kişiler, tırmandırılmak istenen bu olaylar üzerinde ciddi biçimde düşünmeli, tavır almalılar. Sorun önemlidir, sessizlikle geçiştirilecek türden değildir. Yurtsever ve demokratik harekete karşı yaratılan bu provakasyon, ancak ortak bir çaba ile önlenabilir. Yoksa, büyüyecek olayların ağır sonuçları zararlarını herkese verecektir.

TEVGERA WELATPARÊZA KURD LI HEMBER PROVAKASYONEK MEZIN E

Roja 8ê Nisanê li ser endamê Komita Birêvabirina Gîştî ya KOMKARê, Mehmet Elbistan, êrişek hat kîrîn. Êrişkar li bajarê Stuttgartê saet 23.00 an da hat 'Îmbisê' ciyê ku Elbistan tê da dîxebite, û bi debancê çend gullan ser Elbistan ra berda. Hevalê me Elbistan birindar bû, lê bi şans û tesadûfî jî mirinê filitî.

Delil û qenet nişan didin ku, ev êriş jî jî aliyê PKK ve hat çêkirin. Elbistan jî wek hinek hevalên me yên din, di rojên dawî da hatibû tehdit kîrîn.

Êrişkar wê rojê bi çend hevalbendên PKK ve hatine 'Îmbisê' û nan-xwarin xwarine.

Ev kiryar jî bi êriş û şewatên ku di meha Sibatê da destpêkirin û ser şeven Newrozê, ser KOMKARê û rêxistinên pêşverû û welatparêz ra hatin, girêdayiye.

Wek tê zanin Apoci di 21 Sibatê da li Bremenê di şeva Newroza girûbek din da şer derxistin û xwestin ku vê şevê sabote bikin. Di 28ê Sibatê da jî li Hannoverê avêtin ser cîvina rêxistînek din. 4ê Adarê li Hamburgê di sîkê da êriş anin ser hevalên me. Roja 7ê Adarê li bajara Mûnihê berî du saetan ku Newroz destpêbike, bi çek û sîleh û bombeyên gaz êriş anin ser hevalên me û çend kesan birindar kîrîn. Di piştî vê êrişê da xwestin, ku şevên me yên Newrozê li bajarên din sabote bikin. Hevalên me, sinetkar û gelek kesên ku dîxwestin bîn şevê û yên ku hatin şevên Newrozê, hatin tehdit kîrîn û tirsandinê. Di şeva 13ê Adarê da li Merkeza KOMKARê (Koln) û li komelên KOMKARê li Mûnih û Duisburgê şewat derxistin. Roja 14ê Adarê jî komela me ya li Nûrnbergê hate şewitandin. Disa şeva 14ê Adarê li Bielefeldê bi çek û sîleh êriş birin ser Newroza ku hevalbendên KAWA amadekiribûn. Şeva 15ê Adarê disa bi çek û sîleh êriş birin ser Newroza li Hollanda ya ku hevalbendên Rîzgari çêkiribûn û di vê şevê da 6 kesan birindar kîrîn. Ji êrişkarên 3 kes bi çek û sîlehên xwe ve hatin girtin. Roja 16ê Adarê li Yewnanistanê di kampa Lavrion da 20 Apoci avêtin ser oda welatparêzek Kurd û li wî êşkence kîrîn. Û şeva 25ê Adarê jî agir berdan Komela KOMKARê ya li bajara Hambûrgê û şewitandin.

Serok û hevalbendên PKK, van êrişên ku bi dezgeh û plan hatin çêkirin, inkar nakin û êşkerekî xwedî derdikevin. Rojname PKK, Serxwebûn dinivise; li gor "biryarên komcîvîna 3an" dîxwazî xeyn jî wan hemû rêxistinên, kar û barê wan jî ortê rakin û qut bikin. Ew, van rêxistinên wek dijmin dihesibînin. Di rojname da bi dîlşahi behsa van êrişên ku jî meha Sibatê vir de pek hatine, dikin.

Me, li hember van êrişên, ku ser rêxistina me û şevên me da hatin, xwînsariya xwe parast, û bi awayekê berpirsiyariyê hereket kir. Me di destpêkê da got ku; ev êriş û armancê kîrî kevnepêrîst-faşîstanê û dijminê me dîxwêş dike. Û me xwest ku serok û hevalbendên PKK van êrişan-ku ev êriş zîrara mezîna dide wan jî- bîbirin.

Lê belê usa tê xuyakirin ku, ev gotin û berpirsiyariya me jî bo tesîrek (bandûr) baş û pozîtîf li ser şefên PKK qeym nake. Êşkerekî ye ku, ew dîxwazî di vê riya xelet û şaş da berdewam bikin û êrişên xwe bilind bikin.

Va tiştê jî li hember hêzên demokratîk û welatparêzên welatê me provakasyonêk nû û mezîna e.

Berî her kesî, rejîma kolonyalist-faşîst dîxwazî kar û bar û cîvînen Newrozê yên KOMKARê û yên rêxistinên demokratîk û welatparêz bide sekinandin. Ji bo vê yekê çîma PKK xwe davêje alîya dijminê gelê me? Û çîma dîxwazî bihîje daxwaz û armancên ku dijmin pê şa dibê?

Bê guman van êrişên PKK îmkân û mecalên pîrmezîna dide destê rejîma kolonyalist-faşîstên Tirk û hevalbendên wan yên li welatên Ewropa Rojava. Ew dîxwazî, ku ew bûyer û kîrîn hîn xurttir û zêdetir bînin. Û ew dîxwazî bi vî awayî bi kevirêk du çûkan bîkujin. Ji aliyekê da ew dîxwazî tevgera welatparêza Kurd berdîn hev, qedr û qîmeta vê tevgerê jar bikin û jî aliyê din da jî bîkarîbînin jî daxwaz û armancên xwe ra rê û sedem nişan bîdînin û bi vî awayî pêşîya kar û barê politîk û demokratîk bigirin û bîbirin. Mena vê yekê jî ewe ku; mewzî û merhalên ku tevgera netewîya Kurd jî salan vir da bi sebr, kar û barek bi qîmet bi dest xîstîye, wunda bibe an jî jî dest derkeve. Û wê dilê rejîma kolonyalist û faşîst şa bibe.

Her weha Wezîrê Hundurî yê Elmanya Federal, Zimmermann li ser êrişên dawîna dîde xuyakirin û ew, jî kîjan alîda êrişê, mîze nake û dibêje; "Ev hesav, dan û standîna di navbêra rêxistinên Kurd da ye û bi vî awayî rêxistinên Kurd wê bînin girtin."

Ev pîrs û mesele evqas girîng e. Me heta iro bi bawermendî ve meselê nihêrî û bo vê yekê bi bir û bawerî, bi zanistî gavên xwe avêt.

Em carek din bangê berpirsiyarên PKK yên ku şopa vê politîkê da dimeşin, dikin; Ev êrişê kîrî dijminê tê û dest jî van tiştan berdînin!

Me tu car nexwest û em naxwazî ku, hevalek me, yan hevalbendek PKK an jî kesek jî rêxistînek welatparêz di vê rê da û di nava van bûyerên usa da bê kuştin, birindar kîrîn, an jî zîrar bîbine.

Dijminê me rejîma kolonyalist û faşîst e. Di demê iro da, ku rejîma faşîst zîlm û tîrî li ser gelê me dike, bi milyonan gelê me menfî dike, jî axê bav û kalan derdixe, pêwîstê û hewceye, ku hêzên dijî dijmin bînin yek. Hun dev jî vê politîka xwe ya ku dijmin şa dike, berdînin! Em hîn jî bi hêvîna ku di nava serokatî û hevalbendên PKKê da mirovên berpirsiyar hene.

Rêxistin û kesên welatparêz û pêşverû; li ser van bûyer û kîrîyan bi rastî bîfikirin û xwe berpirsiyar bîzanîbîn. Mesele girîng e, bîdengî nabe û fêyde nake. Ev provakasyonê dijî tevgera welatparêz û demokratîk, tenê bi daxwaz, kar û barek bi hevra dikare bê sekinandin. An jî pêştîya van bûyeran, wê dawiyê da zîrîrek mezin bide herkesî.

8 MART'TA DAHA GÜÇLÜ ve ÖRGÜTLÜ MÜCADELE İÇİN!

8 Mart Dünya Kadınlar Günü'nün tarihçesi 1857 yılına dayanır. "Eşit işe eşit ücret" ve "iş gününün 10 saate indirilmesi" talepleri etrafında 40 bin tekstil işçisi kadın, ABD'nin Newyork kentinde, 8 Mart 1857 yılında patronlara karşı direnişe geçtiler ve her türlü yıldırma çabalarına karşı onurlu bir biçimde direndiler.

Uluslararası işçi hareketinin tanınmış önderlerinden Klara Zetkin, 1910 yılında Danimarka'nın Kopenhag kentinde toplanan Uluslararası Sosyalist Kadınlar Konferansı'na bir öneri getirerek, bu günün "Dünya Kadınlar Günü" olmasını istedi. Öneri kabul edildi ve böylelikle 8 Mart 'Uluslararası Kadınlar Günü' olarak ilan edildi. 1911 yılından itibaren, her 8 Mart'ta dünyadaki kadınlar, sömürü ve baskıya, savaş kışkırtıcılığına, kadınların her türlü aşağılanmasına karşı seslerini yükseltiyorlar.

Günümüzde emperyalist-kapitalist sistem içinde kadınlar, birçok güçlüklerle yüzyüzedirler. Süreç içinde kadınların sorunlarının biçimi değiştiyse de, özünde hep aynı kaldı. Kapitalizmde yaptıkları işlere karşılık daha düşük ücret alan kadınlar, buna karşılık işsizlikten en fazla zarar gören kesim olmaktadır. İş hayatında eşitsiz ve horlanan kadın, bir de ev hayatında ailesi tarafından da eziliyor. Ev işleri ve çocuk bakımı bir nevi yine onun "alinyazısı" olmuştur. Böylelikle kadınlar hem işte hem de evde çifte baskı görüyor ve yıpranıyorlar.

Bir sömürge olan ülkemiz Kürdistan'da ise, halkımız her türlü ulusal ve sosyal haktan mahrum. İşsizlik, açlık, pahalılık, zulüm ve işkence halkımızın günlük yaşamının bir parçası haline gelmiş. Bu durumdan en çok etkilenenlerin başında da kadınlarımız gelmekte. Okuma-yazma oranı kadınlarımız arasında çok düşük. Çoğu zaman sağlık hizmetlerinden yararlanamadıkları için, her yıl doğum ve diğer hastalıklardan birçokları yaşamlarını yitirmekte.

Faşist cunta döneminde ise, Kürdistan halkımıza karşı giderek artan devlet terörü, köy baskınları, toplu işkenceler ve sürgünlerden

kadınlarımızda paylarına düşeni alıyor ve bu barbarlıklara karşı yığıtçe direniyor, mücadele ediyorlar.

Kadın arkadaş!

F. Almanya'da yaşayan ve çalışan yabancı kadınlar da bir dizi sorunlarla karşı karşıyalar. Bunlar hem sağlığa zararlı işlerde ve hem de düşük ücretle çalıştırılıyorlar. Tüm yabancılar gibi aşağılanıp horlanıyorlar.

Tüm bunlar kader değildir. Ülkemizin en büyük parçasını elinde tutan Türk sömürgecilerine, onların Kürdistan'daki işbirlikçileri ağalara, şeyhlere ve ağababaları emperyalist güçlere karşı yürüttüğümüz mücadelenin başarıya ulaşmasıyla, Kürdistan'lı kadınlar olarak gerçek özgürlüğe kavuşacağız. Bunun bilincinde olan kadınlarımız, tüm zorluklara rağmen örgütleniyor, mücadele içinde yerlerini alıyorlar.

Yurt dışında çalışmak veya barınmak zorunda bırakılan Kürdistan'lı kadınlar bir taraftan halkımızın emperyalizme, faşizme ve sömürgeciliğe karşı yürüttüğü ulusal kurtuluş mücadelesine destek olurken, diğer taraftan da değişik uluslardan kadın işçi ve emekçileriyle birlikte yabancı düşmanlığına, savaş kışkırtıcılığına, silahlanmaya ve her türlü ayrımcılığa karşı birlikte mücadele ediyorlar.

Kadın arkadaş!

Böylesine önemli bir günde, diğer uluslardan emekçi kadınlarla birlikte tüm istemlerimizi bir ağızdan haykıralım:

* Eşit işe eşit ücret;

* Yabancı kadınların yasal haklarının genişletilmesi ve güvence altına alınması;

* Kürt çocuklarına anadilde ders hakkı;

* Kürtler için sosyal danışmanlık, radyo ve TV'de yayın hakkı talebini yükseltelim.

Kahrolsun emperyalizm, faşizm, sömürgecilik ve feodal gericiçilik!

Politik tutuklulara özgürlük!

Yaşasın Kürdistanlı kadınların mücadelesi!

Yaşasın 8 Mart!

Kürdistan İşçi Derneği (KOMKAR Üyesi)
KADINLAR KOMİTESİ

Adam-Klein-Str. 6, 8500 Nürnberg 80
Telefon: 0911/270033

8 Mart Dünya Kadınlar günü toplantısı, bu yıl Dernegimiz tarafından 9 Mart günü (Pazar) saat 14.00 te Nachbarschaftshaus Adam-klein str.6 Oda No. 113 ve 114 Nürnberg yapılacaktır. Tüm Emekçi ve Yurtsever Kadınları davet ediyoruz. Kadın Kolu.